EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 16.7.2025
COM(2025) 548 final

2025/0223 (COD)

Förslag till

# EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

## om unionens civilskyddsmekanism och unionens stöd för beredskap och insatser vid hälsokriser, och om upphävande av beslut nr 1313/2013/EU (unionens civilskyddsmekanism)

(Text av betydelse för EES)

{SEC(2025) 545 final} - {SWD(2025) 545 final} - {SWD(2025) 546 final}

# MOTIVERING

## 1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

### • Motiv och syfte med förslaget

Förslaget till förordning bygger på den rättsliga ram som inrättades genom Europaparlamentets och rådets beslut nr 1313/2013/EU om en civilskyddsmekanism för unionen (*unionens civilskyddsmekanism*) samt på förordning (EU) 2021/522 om inrättande av ett program för unionens åtgärder på hälsoområdet (*programmet EU för hälsa*) för perioden 2021–2027. Genom förslaget införs en ram för civilskydd och finansiering av beredskap och insatser vid hälsokriser i syfte att utnyttja synergieffekter och stödja en förbättrad samordning mellan olika sektorer. Syftet är att uppnå en större effektivitet när det gäller förebyggande av, beredskap för och insatser vid naturkatastrofer och katastrofer orsakade av människan, till exempel allvarliga gränsöverskridande hot mot människors hälsa, med beaktande av den alltmer komplexa och sammanlänkade karaktären hos de risker och hot som unionen står inför, vilket betonas i Europeiska rådets slutsatser från 2023[1] och 2024[2].

Under de senaste åren har en alltmer instabil mix av säkerhets-, hälso-, klimat- och miljöutmaningar lett till en förvärrad risk- och hotbild i Europa, vilket har orsakat allvarliga utmaningar för kontinenten. Det kraftigt ökade antalet aktiveringar av unionens civilskyddsmekanism tyder på att framställningar om ökat stöd för att hantera katastrofer och kriser från de nationella systemen sannolikt kommer att fortsätta. Samordningsmekanismen på unionsnivå måste därför vara tillräckligt utrustad för att kunna fungera mer effektivt och ändamålsenligt när det gäller att erbjuda sådant stöd, bland annat genom att stärka förebyggande och beredskap.

Dessutom kräver sektorsövergripande kriser, såsom covid-19-pandemin och Rysslands anfallskrig mot Ukraina, på grund av deras mångfasetterade karaktär, en mer omfattande och integrerad strategi för krishantering, vilket förutsätter ett nära och effektivt samarbete mellan unionen och dess medlemsstater för att på ett ändamålsenligt sätt kunna hantera de utmaningar kriserna utgör. Den nuvarande geopolitiska situationen kräver att Europas civila och militära beredskap stärks, i enlighet med EU:s strategi för en beredskapsunion[3] och den gemensamma vitboken om europeisk försvarsberedskap 2030[4].

En ändamålsenlig krishantering kommer att kräva en nära samordning mellan civila och militära aktörer för att säkerställa smidiga och effektiva civila och militära insatser. Detta samarbete är särskilt avgörande för frågor starkt präglade av dubbla användningsområden, där civila och militära aktörer är beroende av gemensam infrastruktur, såsom transportnät och logistikhubbar. Genom samarbete kan civila och militära aktörer se till att deras respektive åtgärder är väl samordnade och kompletterar varandra och i slutändan förbättrar de övergripande insatserna vid kriser. Ett viktigt mål med förslaget är därför att se till att förordningen kan erbjuda ett mer effektivt och ändamålsenligt stöd till sådana komplexa kriser med stor påverkan[5]. Förslaget, som har en strategi för alla slags risker, en myndighetsövergripande strategi och en samhällsövergripande strategi, bör skapa starkare kopplingar mellan civilskydd, hälsa, miljö och säkerhet så att förenklade och mer flexibla

1 EUCO/2023/7 final.
2 EUCO/2023/24 final.
3 JOIN(2025) 130 final.
4 JOIN(2025) 120 final.
5 JOIN(2025) 130 final.

arrangemang blir tillgängliga för att på ett effektivt och ändamålsenligt sätt hantera komplexa sektorsövergripande och långvariga kriser.

Det faktum att beredskap och insatser vid hälsokriser omfattas av detta förslag ger ytterligare skydd för EU-medborgarna, vilket slutligen ökar motståndskraften och skyddar befolkningen mot allvarliga hälsohot. Hälsokriser kan få långtgående effekter även utanför hälsosektorn, vilket kan påverka social stabilitet, miljöbalans och kritisk infrastruktur. Beredskap och insatser vid hälsokriser kommer att fortsätta att samordnas inom de nuvarande strukturerna, bland annat i hälsosäkerhetskommittén och Heras styrelse.

Förslaget stöder och främjar dessutom, i samverkan med andra övergripande krav och program på detta område, åtgärder för att förutse och förebygga katastrofer, vilket bidrar till att minska unionens utgifter för dessa katastrofer och minimera deras negativa sociala, ekonomiska och miljömässiga inverkan på de mest utsatta regionerna och människorna, däribland kvinnor, barn, äldre personer, flyktingar, personer med minoritetsbakgrund i fråga om ras eller etnisk tillhörighet samt personer med funktionsnedsättning. Detta kommer att bidra till en mer hållbar och inkluderande tillväxt samt till rättvisa mellan generationerna. Förslaget innebär också en förenkling av de befintliga förfarandena genom att bestämmelserna om funktionen hos unionens civilskyddsmekanism och bestämmelserna om finansieringen av dess verksamhet sammanförs i en enda text. Förslaget innebär också att investeringar inom ramen för unionens civilskyddsmekanism stärker konkurrenskraften och motståndskraften hos unionens industriella bas, vilket lägger grunden för mer strategiska, tillförlitliga och självständiga insatser, bland annat genom att lösningar som utvecklats eller producerats i unionen främjas, i linje med unionsrätten och internationella åtaganden.

I förslaget erkänns att enskilda personer kan uppleva flera olika och överlappande former av sårbarhet och därför främjas en intersektionell strategi för katastrofriskhantering för att säkerställa att ingen lämnas utanför.

- **Förenlighet med befintliga bestämmelser inom området**

Förslaget bygger på de positiva erfarenheter som hittills har uppnåtts genom den gällande ramen, och det är meningen att det ska avhjälpa bristerna i den ramen genom skärpta bestämmelser som gör att ramen kan fortsätta att stödja, samordna och komplettera medlemsstaternas åtgärder på detta område. Det bygger också på den del som handlar om beredskap och insatser vid kriser i programmet EU för hälsa till stöd för genomförandet av förordning (EU) 2022/2371 om allvarliga gränsöverskridande hot mot människors hälsa[6] och förordning (EU) 2022/2372 om en ram för åtgärder som ska säkerställa försörjning av krisnödvändiga medicinska motåtgärder[7] i händelse av hot mot folkhälsan på unionsnivå och andra initiativ för att förbättra beredskapen och insatserna vid hälsokriser. Förslaget bör säkerställa synergier med de krisrelaterade uppdrag som Europeiska centrumet för förebyggande och kontroll av sjukdomar och Europeiska läkemedelsmyndigheten har, samt med relevanta nationella och internationella organisationer. Syftet är att säkerställa att unionens beredskap och insatser vid hälsokriser stärks vid sidan av civilskyddsåtgärder. Förslaget till förordning innebär att medlemsstaternas beredskap, förebyggande åtgärder och insatskapacitet förbättras, i enlighet med befintliga politiska strategier. Förslaget innebär också en fortsatt strävan efter större europeisk solidaritet och samordnade insatser, som bygger på goda erfarenheter från tidigare samarbeten och initiativ.

6 EUT L 314, 6.12.2022, s. 26.
7 EUT L 314, 6.12.2022, s. 64.

Unionens civilskyddsmekanism är nära anpassad till EU:s strategi för en beredskapsunion, EU:s strategi för beredskapslager[8] och en strategi för medicinska motåtgärder som förbereder unionen för nästa hälsokris[9], men är också anpassad till EU:s strategi för inre säkerhet[10], som ska säkerställa en hög säkerhetsnivå för unionsmedborgarna, samt den gemensamma vitboken om europeisk försvarsberedskap 2030 och planen ReArm Europe/Readiness2030[11] till stöd för en starkare europeisk försvarsställning mot externa hot. Den är också förenlig med strategierna för beredskapslager och medicinska motåtgärder och stöder unionens skyldigheter enligt den europeiska klimatlagen[12] att säkerställa löpande framsteg med att öka anpassningsförmågan, stärka motståndskraften och minska sårbarheten gentemot klimatförändringarna.

- **Förenlighet med unionens politik inom andra områden**

Enligt den metod för inbyggd beredskap som beskrivs i strategin för en beredskapsunion är detta förslag utformat för att främja synergier med andra interna och externa politikområden inom ramen för en integrerad strategi för katastrofriskhantering inom relevanta sektorer och för berörda parter, inbegripet EU-byråer, medlemsstater och internationella organisationer, och bidra till genomförandet av unionens politik för katastrofriskreducering och katastrofhantering och Sendai-ramverket för katastrofriskreducering.

Särskilt när det gäller externa åtgärder är EU:s och medlemsstaternas beredskap och motståndskraft alltmer sammanflätad med motsvarande förmågor hos våra partner ute i världen, som står inför en liknande rad globala kriser och utmaningar. Att samarbeta med våra externa partner för att förutse, förbereda oss för, förebygga och hantera kriser gynnar alla och är avgörande för att minska risken för dominoeffekter eller spridningseffekter till EU från kriser som uppstår på andra håll. För att hantera globala utmaningar i en alltmer instabil geopolitisk miljö kompletterar detta förslag åtgärder som ska vidtas inom ramen för Europa i världen, där EU och medlemsstaterna kommer att fortsätta att utveckla och fördjupa skräddarsydda och ömsesidigt fördelaktiga bilaterala och multilaterala partnerskap.

I förslaget läggs särskild vikt vid att stärka samordningen mellan unionens civilskyddsmekanism och beredskap och insatser vid hälsokriser samt tillhandahållande av humanitärt bistånd. Det fokuserar på områden såsom hot mot folkhälsan, rättsliga och inrikes frågor, inbegripet konsulärt bistånd och skydd av kritisk infrastruktur, miljöledning, med fokus på översvämningskontroll och förebyggande av större industriolyckor, resiliens mot och beredskap för klimatförändringar, begränsning av havsföroreningar, yttre förbindelser och utvecklingssamarbete, säkerhet, försvar och rymden. För att förslaget ska vara samstämmigt med och komplettera några andra av unionens finansieringsinstrument innehåller det tydliga bestämmelser som definierar tillämpningsområdet för unionens civilskyddsmekanism, vilket förhindrar överlappningar och eventuell dubbelfinansiering.

När det gäller hälsosäkerhet kompletterar detta förslag åtgärder för hälsosäkerhetsberedskap som finansieras genom andra av unionens finansieringsinstrument med syfte att stärka unionens strategiska oberoende och tillgång till hälsoinnovation, i enlighet med det föreslagna avsnittet om hälsa, bioteknik, jordbruk och bioekonomi inom Europeiska

---

8 COM(2025) 528 final.
9 COM(2025) 529 final.
10 COM(2025) 148 final.
11 JOIN(2025) 120 final.
12 Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1119 av den 30 juni 2021 om inrättande av en ram för att uppnå klimatneutralitet och om ändring av förordningarna (EG) nr 401/2009 och (EU) 2018/1999 (europeisk klimatlag), EUT L 243, 9.7.2021, s. 1.

konkurrenskraftsfonden och dess motsvarande avsnitt inom det föreslagna ramprogrammet för forskning – Horisont Europa.

Förslaget avser unionens rymdsystem som är grundläggande för att stärka unionens beredskap och insatskapacitet vid kriser. I strategin för en beredskapsunion betonas att Copernicus, Galileo och de kommande IRIS²-tjänsterna tillhandahåller situationsmedvetenhet i realtid, stöder tidiga varningar och tillförlitlig kommunikation när markbundna nät fallerar. Dessa förmågor är oumbärliga vid samordning av katastrofinsatser och för stöd till civilskydd, bland annat genom att de säkerställer en snabb tillgång till tidig satellitbaserad varningsinformation så att varningsmeddelanden kan skickas direkt till befolkningen, och för att mildra effekterna av naturkatastrofer och katastrofer orsakade av människan.

## 2. RÄTTSLIG GRUND, SUBSIDIARITETSPRINCIPEN OCH PROPORTIONALITETSPRINCIPEN

### • Rättslig grund

Den rättsliga grunden för detta förslag är artiklarna 168.5, 196 och 322.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (*EUF-fördraget*).

Artikel 168.5 i EUF-fördraget utgör rättslig grund för stimulansåtgärder som syftar till att skydda och förbättra människors hälsa och särskilt till att bekämpa de stora gränsöverskridande folksjukdomarna, åtgärder för övervakning av, tidig varning för och bekämpning av allvarliga gränsöverskridande hot mot människors hälsa.

Artikel 196 i EUF-fördraget utgör rättslig grund för unionsinitiativ för att förbättra samarbetet och den kollektiva beredskapen bland medlemsstaterna när det gäller att hantera förebyggande, beredskap och insatser vid naturkatastrofer eller katastrofer orsakade av människan.

I kombination med artikel 322.1 i EUF-fördraget ger dessa rättsliga grunder en finansiell flexibilitet genom att de ger en möjlighet att överföra anslag.

### • Subsidiaritetsprincipen (för icke-exklusiv befogenhet)

Kommissionen har stödjande befogenhet på civilskyddsområdet. Medlemsstaterna har huvudansvaret när det gäller katastrofförebyggande, katastrofberedskap och katastrofinsatser. Unionens civilskyddsmekanism inrättades eftersom större katastrofer kan överbelasta en enskild medlemsstats insatskapacitet när den agerar helt på egen hand, medan åtgärder för beredskap och insatser vid hälsokriser säkerställer en mer robust samordning och ett robust samarbete, särskilt när det gäller tillgänglighet och tillgång till relevanta medicinska motåtgärder mot befintliga och framväxande hälsohot. Kärnan i mekanismen utgörs av ett väl samordnat och snabbt tillhandahållande av ömsesidigt bistånd mellan medlemsstaterna.

Målen för förslaget kan inte i tillräcklig utsträckning uppnås av medlemsstaterna själva. Unionens åtgärder på detta område inbegriper hantering av situationer med starka sektors- och gränsöverskridande inslag, som oundvikligen förutsätter övergripande samordning och samordnade insatser utöver vad som kan åstadkommas på nationell nivå.

Vid komplexa gränsöverskridande nödsituationer och kriser där Europeiska unionen som helhet påverkas – såsom covid-19-pandemin och Rysslands anfallskrig mot Ukraina – behövs en väl samordnad gemensam strategi för att undvika fragmentering och dubbelarbete. Unionen kan effektivt stödja medlemsstaterna i deras ansträngningar att förebygga, förbereda sig för och hantera kriser och fortsätta att främja en kultur av förebyggande och

motståndskraft i hela EU. Förslaget tar upp ett behov som medlemsstaterna inte kan tillgodose på egen hand och ger ett tydligt mervärde för unionen.

Fördelarna med EU:s åtgärder är bland annat att de minskar förlusten av människoliv, miljöskador, ekonomiska skador och materiella skador, eftersom de gör det möjligt för medlemsstaterna att bidra mer effektivt till EU:s bistånd inom ramen för unionens civilskyddsmekanism och dra nytta av bättre samordning och samarbete, öka beredskapen för storskaliga katastrofer och skapa en mer enhetlig politik för katastrofriskhantering, samt sträva efter stordriftsfördelar, såsom kostnadseffektiv logistik och transport, enhetliga och effektiva insatser genom den frivilliga kapacitetspoolen och bättre utnyttjande av knappa resurser genom att dela EU-finansierade kapaciteter. Förslaget stöder även skyddet av EU:s ekonomiska intressen genom att främja åtgärder som ökar den strukturella beredskapen och motståndskraften och minskar därmed förlusterna av EU-finansierade tillgångar vid katastrofer. Liknande fördelar kan uppnås genom bättre samarbete och samordning när det gäller beredskap och insatser vid hot mot människors hälsa. Virus känner inga gränser, och som vi såg under covid-19-pandemin var det endast samordnade åtgärder på EU-nivå som kunde säkerställa utveckling, tillverkning och rättvis distribution av vaccin och andra relevanta medicinska motåtgärder till alla EU:s medlemsstater.

- **Proportionalitetsprincipen**

I enlighet med proportionalitetsprincipen går detta förslag inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå målen. Proportionalitetsprincipen har varit vägledande för kommissionens utformning av förslaget till förordning, som syftar till att identifiera och möjliggöra synergier med andra program och till att stärka samarbetet med medlemsstaterna för att fastställa prioriteringar för programmet.

Förslaget är proportionellt och syftar till att öka medlemsstaternas deltagande i de åtgärder som det stöder genom att minska hindren för deltagande så mycket som möjligt. Förslaget innebär en minskning av den administrativa bördan för unionen och de nationella myndigheterna till vad som är nödvändigt för att kommissionen ska kunna utöva sitt ansvar för genomförandet av unionens budget. Förslaget går inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå de fastställda målen.

- **Val av instrument**

För att säkerställa allmän tillämpning och finansiell flexibilitet är förslaget en förordning från Europaparlamentet och rådet. Valet av förordning som rättsakt är förenligt med de krav som gäller för överföring av anslag enligt de finansiella reglerna för unionens allmänna budget. Förslaget till förordning syftar till att ersätta och upphäva beslut nr 1313/2013/EU.

## 3. RESULTAT AV EFTERHANDSUTVÄRDERINGAR, SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNINGAR

- **Efterhandsutvärderingar/kontroller av ändamålsenligheten med befintlig lagstiftning**

Genom förordningen genomförs resultaten och rekommendationerna från interimsutvärderingen av genomförandet av beslut nr 1313/2013/EU om en civilskyddsmekanism för unionen 2017–2022 och Hera-översynen för att stärka hälsosäkerheten i EU (2024) (*HERA review: Taking stock to reinforce health security in the EU*, inte översatt till svenska) samt preliminära slutsatser från utvärderingen av programmet EU för hälsa och utvärderingen av genomförandet av förordning (EU) 2022/2371 om allvarliga gränsöverskridande hot mot människors hälsa.

- **Samråd med berörda parter**

Kommissionen har genomfört ett särskilt öppet offentligt samråd om EU:s finansiering av civilskydd, beredskap och insatser vid kriser. Undersökningen var öppen för alla medborgare, företag, föreningar och statliga organ i EU och har fått 1 187 svar, varav totalt 139 innehöll ett bifogat ståndpunktsdokument.

- **Insamling och användning av sakkunnigutlåtanden**

Kommissionen har under de senaste åren anordnat flera möten med externa berörda parter och experter på civilskydd som företräder medlemsstaterna, såsom chefer för civilskyddstjänster och högt uppsatta civilskyddstjänstemän samt ämnesexperter för att diskutera särskilda frågor som rör översynen av den rättsliga ramen.

- **Konsekvensbedömning**

Under utarbetandet av förslaget genomförde kommissionen en konsekvensbedömning för att identifiera problem, fastställa målen för förslaget samt fastställa flera alternativa förbättringar och bedöma deras effekter. Yttrandet från nämnden för lagstiftningskontroll och den sammanfattande rapporten finns i registret över kommissionens handlingar, under hänvisning 2025/MFF/05.

I konsekvensbedömningen analyserades följande tre alternativ:

Inom ramen för alternativ 1 föreslogs en förstärkt sektoriell civilskyddsmekanism för unionen, där en riktad förstärkning av centrumet för samordning av katastrofberedskap (ERCC) ingår. Verksamheten på EU-nivå måste kompletteras med betydande insatser på nationell nivå, bland annat med avseende på insatskapaciteten, som på EU-nivå är begränsad till den ”traditionella” civilskyddssektorn (medicinska beredskapslager, beredskapslager för kemiska, biologiska, radiologiska och nukleära nödsituationer, luftburen skogsbrandsbekämpning osv.). Ökade nationella insatser gör det möjligt att framgångsrikt uppnå alla mål, men mervärdet av åtgärder på EU-nivå utnyttjas inte fullt ut. Detta alternativ ansågs därför ha brister när det gäller ändamålsenlighet, effektivitet, extern samstämmighet och förenkling jämfört med alternativ 2.

Enligt alternativ 2 sammanförs unionens civilskyddsmekanism med relevanta verksamheter för beredskap för folkhälsosäkerhet med hjälp av en sektorsövergripande civilskyddsmekanism för unionen. Jämfört med alternativ 1 uppnås synergieffekter och komplementaritet mellan civilskyddsverksamhet och beredskapsverksamhet vid hälsokriser med hjälp av ett enda instrument. Den integrerade budgetstrukturen säkerställer en flexibel och smidig förvaltning av instrumentet. Enligt alternativ 2 ska en EU-krissamordningshubb inrättas, som därmed blir EU:s centrala kapacitet för sektorsövergripande riskberedskap, där beredskapslagring ingår, och samordning av krishanteringen. Insatskapskapaciteten på EU-nivå är anpassad till den nya risk- och hotbilden. En EU-riskbedömning utnyttjar synergier och komplementaritet mellan sektoriella bedömningar och expertis. Alternativet innehåller ytterligare relevanta hälsokrisåtgärder för att bekämpa allvarliga gränsöverskridande hot mot människors hälsa i linje med initiativets allmänna sektorsövergripande karaktär.

Alternativ 3 innebär att ett enda finansieringsinstrument (en beredskapsfond) på EU-nivå inrättas, som omfattar alla beredskapsrelevanta mekanismer och verksamheter som ingår i hela den fleråriga budgetramen. Denna fond kommer att omfatta alla beredskapsrelaterade mekanismer och finansieringsdelar i den nuvarande fleråriga budgetramen, inbegripet men inte begränsat till unionens civilskyddsmekanism, programmet EU för hälsa och beredskapsrelevanta delar i de nationella anslagen, Europeiska konkurrenskraftsfonden och Erasmus+. När det gäller strukturen skulle detta innebära att alla de olika förvaltningsmetoderna för programmen används inom denna enda fond: direkt förvaltning

(genomförs av kommissionen), delad förvaltning (t.ex. strukturfonderna) och indirekt förvaltning (t.ex. olika organisationer i FN-systemet såsom WHO, UNHCR, Unicef). Detta alternativ skulle medföra inneboende grundläggande utmaningar, även vid förvaltningen av budgetanslagen för alla finansieringsprogram och finansieringsinstrument. Alternativ 3 betraktas som icke genomförbart och förkastades därför i ett tidigt skede.

Det rekommenderade alternativet och dess huvudsakliga effekter

Det rekommenderade alternativet ansågs vara alternativ 2, eftersom det fullt ut utnyttjar EU-mervärdet och därmed på ett övergripande sätt uppnår målen. I ett krislandskap som blir alltmer mångfacetterat och gränsöverskridande medför ett val av alternativ 2 betydande sociala fördelar (t.ex. en högre gemensam lägstanivå för befolkningens beredskap), miljöfördelar (t.ex. ett mer framgångsrikt bevarande av naturområden och biologisk mångfald) samt ekonomiska fördelar (t.ex. att kostnaderna för övergripande förebyggande och beredskap är avsevärt lägre än kostnaderna för insatser vid kris).

- **Lagstiftningens ändamålsenlighet och förenkling**

Genom förslaget genomförs betydande förbättringar för att effektivisera och förenkla den övergripande rättsliga ramen, särskilt genom ökad operativ klarhet och effektivitet. Riskrapporteringsförfarandena har till exempel centraliserats i en särskild struktur som klargör vad medlemsstaterna och kommissionen gemensamt ska tillhandahålla, och därigenom främjas en gemensam förståelse av riskmedvetenheten.

Dessutom är unionens stöd för insatser samlat i en enda artikel, vilket gör det enklare att identifiera möjliga operativa scenarier och ökar effektiviteten i beredskap och insatser. Samordningsinsatserna förstärks och förtydligas genom att man ytterligare stärker kapaciteten hos centrumet för samordning av katastrofberedskap (ERCC) och inrättar en specialiserad krissamordningshubb för att hjälpa medlemsstaterna att förutse och hantera konsekvenserna av kriser inom olika sektorer. I den del som handlar om insatserna har ett förtydligande om de tillämpliga medfinansieringsgraderna lagts till. Tack vare att de nu omfattas av en övergripande punkt försvinner behovet av att konsultera flera olika artiklar. Förordningen betonar flexibilitet när det gäller transport och gör det möjligt att finansiera åtgärder i situationer där inga kommersiella transportalternativ är genomförbara men där det finns alternativ på medlemsstatsnivå, vilket gynnar innovativa lösningar i medlemsstaterna och främjar flexibla strategier.

Dessa förbättringar speglar en stark vilja att förfina de strukturella och operativa ramarna för unionens civilskyddsmekanism och säkerställa att de är både anpassningsbara och robusta när det gäller att hantera komplexiteten i såväl förväntade som oförutsedda nödsituationer. Denna enhetliga strategi är anpassad till det övergripande målet att skapa en effektivare och öppnare ram för civilskyddet. Ytterligare dialog och återkoppling uppmuntras för att säkerställa att strategierna anpassas till de praktiska operativa behoven.

- **Grundläggande rättigheter**

De rättsliga översynerna av unionens civilskyddsmekanism och de föreslagna stödåtgärderna för beredskap och insatser vid hälsokriser är utformade så att de ska vara anpassade till och upprätthålla de grundläggande rättigheterna i enlighet med EU:s stadga om de grundläggande rättigheterna. I denna motivering beskrivs hur viktiga grundläggande rättigheter integreras i översynerna.

Rätten till liv (artikel 2) är ett primärt fokus, eftersom syftet med förslaget är att skydda och bevara mänskligt liv vid katastrofer och nödsituationer. Genom ändringarna rationaliseras förfarandena i syfte att förbättra unionens civilskyddsmekanism när det gäller reaktionsförmåg, vilket direkt stöder skyddet av liv genom effektiv katastrofhantering.

Rätten till frihet och säkerhet (artikel 6) är också central för förslaget. Förbättringarna säkerställer snabba insatser vid hot, vilket ökar både den individuella och den kollektiva säkerheten i hela unionen. Förbättringarna bidrar till att skydda medborgarna genom att säkerställa att insatserna snabbt sätts in och är samordnade under kriser.

För att beakta rätten till hälsoskydd (artikel 35) måste man klargöra den roll som unionens civilskyddsmekanism har när det gäller att säkerställa kraftfulla folkhälsoinsatser. Särskilt under hälsorelaterade nödsituationer förbättrar dessa översyner det gränsöverskridande samarbetet och resursfördelningen, och stöder därmed hälsa som en grundläggande rättighet.

Den grundläggande rätten till miljöskydd enligt artikel 37 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna har en avgörande roll för unionens civilskyddsmekanism. Mekanismen, som ska stödja samordnade insatser vid naturkatastrofer och katastrofer orsakade av människan i och utanför EU, måste integrera miljöskydd som en central del av dess verksamhet. Miljöskyddet är särskilt relevant i alla tre faserna av katastrofhanteringen, bland annat när det gäller allvarliga hot mot människors hälsa, såsom förebyggande åtgärder för att minska sannolikheten för och effekten av miljöfaror, beredskap för att säkerställa att det finns system på plats för att mildra skador på ekosystem och biologisk mångfald och insatser för att snabbt hantera miljöskador till följd av katastrofer som skogsbränder, kemiska utsläpp eller översvämningar. Att erkänna miljöskydd som en grundläggande rättighet stärker EU-institutionernas och medlemsstaternas skyldighet att integrera ekologiska hänsyn i civilskyddspolitik och civilskyddsinsatser.

Genom att anta en strategi som omfattar hela samhället stärker översynerna av unionens civilskyddsmekanism den grundläggande rätten till jämlikhet (kapitel III) och säkerställer att behoven hos kvinnor och grupper i utsatta situationer och/eller som utsätts för diskriminering och social utestängning – såsom barn, äldre, personer med funktionsnedsättning, personer med minoritetsbakgrund i fråga om ras eller etnisk tillhörighet – beaktas i alla faser av förebyggande, beredskap och insatser.

Rätten till god förvaltning (artikel 41) understryks dessutom tydligt genom betoningen på klarhet och förenkling i förfarandena. Dessa ändringar säkerställer att mekanismen fungerar transparent och effektivt och skapar en tillförlitlig ram för katastrofinsatser.

Översynerna speglar ett rättighetsbaserat angreppssätt för att förbättra unionens civilskyddsmekanism och säkerställa att den stöder den skyddskapacitet och de värden som ingår i EU-stadgan. Ytterligare återkoppling och diskussion uppmuntras för att finjustera dessa strategier så att de på bästa sätt upprätthåller och tjänar alla individers grundläggande rättigheter.

Förslaget tar hänsyn till de skyldigheter som följer av FN:s konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning, i vilken EU är part tillsammans med alla medlemsstater. I artikel 11 i konventionen om risksituationer och humanitära nödsituationer anges särskilt att konventionsstaterna, i enlighet med sina skyldigheter enligt internationell rätt, inbegripet internationell humanitär rätt och internationell människorättslagstiftning, ska vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa skydd och säkerhet för personer med funktionsnedsättning i risksituationer.

## 4. BUDGETKONSEKVENSER

Den vägledande finansieringsramen enligt denna förordning uppgår till 10 675 000 000 euro (löpande priser).

## 5. ÖVRIGA INSLAG

- **Genomförandeplaner samt åtgärder för övervakning, utvärdering och rapportering**

På grundval av kapitel II i förordningen om riskbedömning och planering omfattar processen för utveckling av politiken enligt detta reviderade förslag till förordning flera centrala delar och rapporter, som är anpassade efter rapporteringscyklerna och sekvenserade för att säkerställa en cyklisk och effektiv strategi för katastrofriskhantering.

Processen inleds på nationell nivå, där medlemsstaterna ansvarar för att utveckla och göra riskbedömningar på nationell eller subnationell nivå allmänt tillgängliga. Dessa riskbedömningar ligger till grund för utformningen av planeringen av katastrofriskhantering, även när det gäller säkerhetsrisker och hybridhot, där gränsöverskridande samarbete och hot med gränsöverskridande effekter beaktas. Sådana bedömningar och planer bör vara konsekventa och samordnade med andra relevanta nationella processer. Dessutom förväntas medlemsstaterna, som en förutsättning för välgrundade riskbedömningar, förbättra sin insamling av uppgifter om katastrofförluster.

Minst en gång vart femte år lämnar medlemsstaterna in sammanfattningar av sina riskbedömningar, sin insatskapacitet och sin verksamhet till stöd för unionsmålen för resiliens vid katastrofer till kommissionen. Kommissionen vidareutvecklar riktlinjerna för inlämning av dessa sammanfattningar för att säkerställa att processen är standardiserad och effektiv.

På unionsnivå gör överföringen av den begärda informationen och andra tillgängliga uppgifter det möjligt för kommissionen att kartlägga riskhanteringskapaciteten på unionsnivå, nationell nivå och subnationell nivå för att underlätta utbyte av bästa praxis och kapacitetsuppbyggnad i samband med detta. På grundval av den fastställda riskbedömningen granskar kommissionen regelbundet unionsomfattande katastrofscenarier för förebyggande av, beredskap för och insatser vid katastrofer, som sedan bidrar till den fortsatta utvecklingen av unionsmålen för resiliens vid katastrofer i form av överenskomna planeringsantaganden om den kapacitet för katastrofriskhantering som ska finnas på plats. När dessa överenskomna indikatorer har fastställts utarbetar kommissionen regelbundna rapporter om de naturliga hot och hot orsakade av människan som unionen står inför, de framsteg som gjorts i genomförandet av riskhanteringsåtgärder och mål för resiliens mot katastrofer samt om den insatskapacitet som krävs på unionsnivå för att stödja nationella åtgärder för att ta itu med den föränderliga risk- och hotbilden. Rapporteringen bör vara konsekvent och samordnad med andra relevanta processer på EU-nivå.

Denna sekvensering säkerställer att nationella riskbedömningar och nationell planering ingår i en process för bedömning och fastställande av mål på unionsnivå, som i sin tur ligger till grund för nationella åtgärder och nationell kapacitetsuppbyggnad, med regelbundna översyns- och uppdateringsmekanismer för att säkerställa att strategierna förblir effektiva och relevanta.

Kommissionen får begära ytterligare information från medlemsstaterna om särskilda förebyggande åtgärder och beredskapsåtgärder. Kommissionen kan också föreslå utplacering av experter eller utfärda rekommendationer för att stärka nivåerna för förebyggande och beredskap.

- **Ingående redogörelse för de specifika bestämmelserna i förslaget**

Den viktigaste nyheten i förslaget till förordning är inrättandet av den sektorsövergripande beredskapsdimensionen samt införlivandet av finansiering för beredskap och insatser vid hälsokriser.

Den nya beredskapsdimensionen syftar till att avhjälpa kvantitativa och kvalitativa brister i den nuvarande rättsliga ramen. Den bygger på de lärdomar som dragits från covid-19-pandemin, den senaste ökningen av mpox och nyligen utförda insatser inom ramen för unionens civilskyddsmekanism, särskilt när det gäller komplexa gränsöverskridande kriser och insatser för att tillgodose behoven i samband med Rysslands anfallskrig mot Ukraina. Den återspeglar forskning och framsyn om EU:s föränderliga risk- och hotbild och betonar riskernas alltmer systematiska karaktär och dominoeffekternas ökande inverkan på olika sektorer. Den nya dimensionen omfattar även framåtblickande reflektioner från medlemsstaterna om behovet av att skydda de befintliga civilskyddssystemens fortsatta funktion i Europa under alltmer komplexa nöd- och krisscenarier.

När det gäller kvantitativa brister bör den nya dimensionen göra det möjligt att hantera sektorsövergripande kriser med stor inverkan i en mer omfattande och integrerad strategi som samordnar beredskaps- och insatsarrangemangen mer effektivt inom de berörda sektorerna. När det gäller kvalitativa brister gör den det möjligt att hantera risker och hot för vilka det i nuläget inte finns några tillgängliga verktyg. Detta kommer att göra det möjligt att minska fragmenteringen i krishanteringsstrukturer på EU-nivå, förenkla förfarandena och använda resurserna mer effektivt för att hantera i synnerhet framväxande säkerhetsrisker i samband med hybridhot och störningar av kritisk infrastruktur med sektorsövergripande effekter.

Den komponent som rör beredskap och insatser vid hälsokriser i förslaget till förordning kommer att förbättra finansieringen för övervakning, upptäckt och förståelse av framväxande och överhängande hot mot människors hälsa och koppla dessa insikter till medicinska motåtgärder. I nära samordning med medlemsstaterna kommer komponenten att öka tillgången till produktionskapacitet under kriser och stödja upphandling, beredskapslagring och insättning av medicinska motåtgärder som en del av beredskapen och insatserna. Den kommer också att stödja kunskapsutveckling och kapacitet i EU:s medlemsstater för att förebygga, förbereda för och sätta in insatser vid allvarliga gränsöverskridande hot mot människors hälsa.

ERCC förväntas inneha en central roll med en utökad ny kapacitet i form av en central EU-krissamordningshubb. Dess huvudfokus ska vara att uppnå en bättre förståelse av kriser för att få till stånd mer proaktiva beredskaps- och insatsarrangemang, sektorsövergripande samordning utan att ta över eller dubblera sektorsexpertis och förbättrad övervakning, samtidigt som medlemsstaterna och beslutsfattarna hålls informerade i fråga om behörighet och ansvarsområden.

På grund av stödkompetensen inom detta politikområde och den relaterade nationella känsligheten för att utöka EU:s krishanteringskapacitet bör operativ användning av insatsarrangemang inom denna ytterligare beredskapsdimension kopplas till en utlösande mekanism som ska aktiveras av rådet och kopplas till befintliga förfaranden, på liknande sätt som aktiveringen av EU-arrangemang för integrerad politisk krishantering eller solidaritetsklausulen (enligt artikel 222 i EUF-fördraget).

På grundval av de lärdomar som dragits kommer de medfinansieringsgrader och operativa regler som fastställs i beslut nr 1313/2013 och inom ramen för programmet EU för hälsa att förenklas för att möjliggöra ett mer effektivt och flexibelt genomförande vid kriser med ett snabbt händelseförlopp. Syftet med förslaget till förordning är därför att förtydliga reglerna för att sätta in många insatser, såsom inrättandet av logistikhubbar och hubbar för medicinsk evakuering, själva de medicinska evakueringarna, framtagandet av insatskapacitet och insatsgrupper. Donationer från den privata sektorn kommer även att integreras på ett tydligare

sätt inom ramen för unionens civilskyddsmekanism, som har fungerat framgångsrikt under insatser för att möta behoven i Ukraina.

Dessutom kommer förslaget till förordning att tillhandahålla en bättre definition av stödet från unionens civilskyddsmekanism till medlemsstaterna i deras nationella beredskapscykler. Bland annat ska särskilda regler fastställas som uppmuntrar inbördes utvärderingar och frivilliga bedömningar av de nationella beredskapssystemen. Unionens kunskapsnätverk för civilskydd kommer att få en ännu starkare roll som en pelare i kapacitetsuppbyggnaden och som en plattform för utbyte av sakkunskap, lärdomar och innovativa metoder inom katastrofriskhantering, samtidigt som regler om befolkningsberedskap och samarbete med viktiga intressenter (militär och privat sektor) i samband med utbildning och övningar läggs till.

Syftet med förslaget till förordning är att fastställa en mer flexibel och integrerad budgetstruktur som bygger på ett bredare tillämpningsområde vad gäller mål och beredskap. Dess ökade flexibilitet och förmåga att reagera på omfattande kriser och nya framväxande hot kommer att behöva åtföljas av motsvarande verksamhet för förebyggande och beredskap, såsom förutseende, framsyn och kapacitetsutveckling.

2025/0223 (COD)

Förslag till

# EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

## om unionens civilskyddsmekanism och unionens stöd för beredskap och insatser vid hälsokriser, och om upphävande av beslut nr 1313/2013/EU (unionens civilskyddsmekanism)

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 168.5, 196 och 322.1 a,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av revisionsrättens yttrande,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande[13],

med beaktande av Regionkommitténs yttrande[14],

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och

av följande skäl:

(1) Med tanke på den betydande ökningen av antalet naturkatastrofer och katastrofer orsakade av människan och deras allvarlighetsgrad under de senaste åren är det nödvändigt att stärka civilskyddssamarbetet på unionsnivå för att skapa en motståndskraftig union med den kapacitet som krävs för att förutse och hantera dessa risker och hot, oberoende av deras ursprung, så att unionsmedborgarna får ett tillräckligt skydd. Europeiska unionens civilskyddsmekanism (*unionens civilskyddsmekanism*) bör fylla denna funktion genom att stärka samarbetet och samordningen mellan medlemsstaterna för att förbättra den övergripande förmågan att förebygga, förbereda för och reagera på katastrofer och kriser.

(2) I denna förordning fastställs en vägledande finansieringsram för unionens civilskyddsmekanism och finansiering av beredskap och insatser vid hälsokriser. I denna förordning beräknas löpande priser med hjälp av en fast deflator på 2 %. Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) 2024/2509[15] (*budgetförordningen*) är tillämplig på denna förordning. I den fastställs reglerna för fastställandet och genomförandet av unionens allmänna budget, bland annat regler om

[13] *EUT L..., s.

[14] *EUT L..., s.

[15] Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) 2024/2509 av den 23 september 2024 om finansiella regler för unionens allmänna budget (EUT L, 2024/2509, 26.9.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/2509/oj).

bidrag, priser, icke-finansiella donationer, upphandling, indirekt genomförande, ekonomiskt stöd, finansieringsinstrument och budgetgarantier.

(3) Förebyggande åtgärder och beredskapsåtgärder är nödvändiga för att stärka unionens motståndskraft i samband med naturkatastrofer och katastrofer orsakade av människan, men när katastrofer inträffar och hur omfattande de blir är naturligtvis oförutsägbart. De ekonomiska resurser som krävs för att säkerställa en adekvat hantering kan variera kraftigt från år till år och bör göras tillgängliga omedelbart. En sammanjämkning av budgetprincipen om förutsebarhet och behovet av snabba reaktioner på nya behov innebär därför att det finansiella genomförandet av arbetsprogrammen behöver anpassas. Det är därför lämpligt att tillåta överföring av outnyttjade anslag som är begränsade till det följande året och som endast avser insatser, utöver den överföring av anslag som godkänts enligt artikel 12.4 i förordning (EU, Euratom) 2024/2509.

(4) I en snabbt föränderlig ekonomisk, social och geopolitisk miljö har den senaste tidens erfarenheter visat på behovet av större flexibilitet vad gäller den fleråriga budgetramen och unionens utgiftsprogram. I detta syfte bör finansieringen ta vederbörlig hänsyn till de föränderliga politiska behoven och unionens prioriteringar såsom fastställs i relevanta dokument som offentliggörs av kommissionen, i rådets slutsatser och i Europaparlamentets resolutioner, samtidigt som tillräcklig förutsägbarhet säkerställs för budgetgenomförandet.

(5) I enlighet med förordning (EU, Euratom) 2024/2509, Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 883/2013, rådets förordning (EG, Euratom) nr 2988/95[16], rådets förordning (Euratom, EG) nr 2185/96[17] och rådets förordning (EU) 2017/1939 ska unionens ekonomiska intressen skyddas genom proportionella åtgärder, inbegripet förebyggande, upptäckt, korrigering och utredning av oriktigheter och bedrägeri, återkrav av medel som förlorats, betalats ut på felaktiga grunder eller använts felaktigt samt i tillämpliga fall administrativa sanktioner. I enlighet med förordning (EU, Euratom) nr 883/2013 och förordning (Euratom, EG) nr 2185/96 får Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) utföra utredningar, inbegripet kontroller och inspektioner på plats, i syfte att fastställa om det har förekommit bedrägeri, korruption eller annan olaglig verksamhet som påverkar unionens ekonomiska intressen. I överensstämmelse med förordning (EU) 2017/1939[18] får Europeiska åklagarmyndigheten (Eppo) utreda och lagföra bedrägeri och annan olaglig verksamhet som påverkar unionens ekonomiska intressen, i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/1371[19]. I enlighet med förordning (EU, Euratom) 2024/2509 är varje person eller enhet som tar emot unionsmedel skyldig att samarbeta till fullo för att skydda unionens ekonomiska intressen, ge kommissionen, Olaf, Europeiska åklagarmyndigheten och Europeiska revisionsrätten de rättigheter och den tillgång som krävs och säkerställa att tredje parter som är involverade i förvaltningen av unionsmedel beviljar likvärdiga rättigheter.

(6) Det skydd som måste säkerställas inom ramen för unionens civilskyddsmekanism bör omfatta människor, miljö och egendom, inbegripet bostäder, kritisk infrastruktur, såsom energi och transport eller rymdinfrastruktur samt kulturarv och alla typer av

16 EGT L 312, 23.12.1995, s. 1.
17 EGT L 292, 15.11.1996, s. 2.
18 EUT L 283, 31.10.2017, s. 1.
19 EUT L 198, 28.7.2017, s. 29.

naturkatastrofer och katastrofer orsakade av människan. Hänvisningar till naturkatastrofer och katastrofer orsakade av människan bör förstås som hänvisningar till följderna av alla naturkatastrofer och katastrofer orsakade av människan. Detta bör omfatta terroristhandlingar, tekniska, radiologiska eller miljömässiga katastrofer, klimatförändringar, föroreningar av havs- och inlandsvatten, avbrott i vattenförsörjningen och vattenresiliens, hydrogeologisk instabilitet, hälsokriser och andra odefinierade hybridkatastrofer eller nödsituationer som inträffar inom eller utanför unionen. Dessa katastrofer kräver sektorsövergripande samordning i situationer där andra unionsmekanismer för krishantering också tillämpas.

(7) Unionens civilskyddsmekanism bör främja solidaritet mellan medlemsstaterna genom praktiskt samarbete och samordning, utan att detta påverkar medlemsstaternas primära ansvar att skydda människor, miljö och egendom, inbegripet kulturarvet, på det egna territoriet mot alla katastrofer och förse medlemsstaternas katastrofhanteringssystem med tillräcklig kapacitet för att de ska kunna förebygga, och på ett adekvat och konsekvent sätt hantera, katastrofer av en sådan art och storleksordning som rimligen kan förväntas inträffa och som de rimligen kan förbereda sig för.

(8) För att främja konsekvens i de internationella civilskyddsinsatserna bör unionen erkänna den nyckelroll som mellanstatliga organisationer har genom en stärkt politisk dialog och utbyte av kunskap och bästa praxis, eftersom katastrofer och kriser ökar i omfattning och utbredning globalt och riskerna och hoten från dem berör unionen.

(9) För att främja en integrerad och övergripande strategi för katastrofriskhantering bör unionens insatser omfatta alla prioriteringar i fråga om insatser inom Sendai-ramverket. Även om strukturella resiliens- och beredskapsåtgärder hanteras horisontellt och i relevanta unionsprogram bör unionens civilskyddsmekanism behandla dem i olika faser av katastrofhanteringscykeln, dvs. förebyggande, beredskap och insatser, genom samordnad planering och åtgärder som förutser och minskar risker, förbättrar beredskapen och möjliggör effektiva insatser, medan återhämtning och återuppbyggnad även fortsättningsvis bör tas upp i andra unionsinstrument. Unionen bör lyfta fram betydelsen av katastrofförebyggande och integrering av förebyggande åtgärder i styrningspolitiken och sektorspolitiken, i syfte att minska riskerna, stärka befolkningens, infrastrukturens och de samhällsviktiga tjänsternas motståndskraft och minimera katastrofernas effekter, samt sträva efter att ytterligare utveckla unionsmålen för resiliens vid katastrofer som fastställs i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/836[20]. En starkare gemensam operativ insats på unionsnivå, i kombination med stöd till medlemsstaternas individuella kapacitet genom kapacitetsuppbyggnadsåtgärder, är avgörande för att säkerställa de färdigheter, resurser och kunskaper som krävs för att hantera risker, minska sårbarheterna och öka resiliensen mot framtida risker och hot.

(10) För att säkerställa en heltäckande och aktuell översikt och förståelse av riskbilden på nationell och lämplig subnationell nivå bör medlemsstaterna regelbundet genomföra och offentliggöra riskbedömningar och dela med sig av denna information till kommissionen minst en gång vart femte år, eller om en betydande förändring av riskbilden kräver att sådana bedömningar uppdateras. Dessa riskbedömningar, eller sammanfattningar av dem, bör användas av kommissionen och vid utarbetandet av

[20] Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/836 av den 20 maj 2021 om ändring av beslut nr 1313/2013/EU om en civilskyddsmekanism för unionen (EUT L 185, 26.5.2021, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/836/oj).

katastrofscenarier, planer och risk- och hotbedömningar samt rapporter om riskhanteringsåtgärder på unionsnivå för att uppnå en övergripande förståelse av de risker som påverkar unionen och förmågan att hantera dem. Sådana bedömningar och planer bör vara konsekventa och samordnade med andra relevanta förfaranden på nationell nivå och unionsnivå.

(11) Medan medlemsstaterna ansvarar för sin hälsopolitik bör de förbereda sig för och skydda sig mot allvarliga gränsöverskridande hot mot människors hälsa i en anda av europeisk solidaritet, samarbete och samordning. I syfte att stärka unionens kapacitet i detta avseende bör denna förordning särskilt tillhandahålla stöd enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2022/2371 av den 23 november 2022 om allvarliga gränsöverskridande hot mot människors hälsa och enligt rådets förordning (EU) 2022/2372 om en ram för åtgärder som ska säkerställa försörjning av krisnödvändiga medicinska motåtgärder i händelse av ett hot mot folkhälsan på unionsnivå. Denna förordning bör också säkerställa synergier med de krisrelaterade uppdrag som Europeiska centrumet för förebyggande och kontroll av sjukdomar och Europeiska läkemedelsmyndigheten samt relevanta nationella och internationella organisationer har.

(12) Unionens uppsättning av medicinska motåtgärder visar fortfarande på ett beroende av tredjeländer när det gäller att säkerställa tillgången på råvaror, aktiva farmaceutiska substanser, läkemedel, medicintekniska produkter och personlig skyddsutrustning som behövs i unionen under hälsokriser, särskilt pandemier. Förordningen bör därför ge stöd till åtgärder som främjar upphandling, hantering, beredskapslagring och utplacering av krisnödvändiga produkter inom unionen för att stärka unionens strategiska oberoende och säkerställa en bättre försörjningstrygghet när det gäller medicinska motåtgärder.

(13) Såsom anges i förordning (EU, Euratom) 2022/2371 kan efterfrågan på krisnödvändiga medicinska motåtgärder vara större än utbudet vid ett hot mot folkhälsan på unionsnivå. I en sådan situation är det avgörande att öka produktionen och tillverkningen av medicinska motåtgärder. Stöd bör ges till åtgärder som reserverar tillverkningskapacitet för krisnödvändiga medicinska motåtgärder, bland annat nödvändiga råvaror och tillhörande förnödenheter och komponenter.

(14) Till skillnad från en typisk upphandling kräver en upphandling som syftar till att förhindra att eventuella hälsokrissituationer eskalerar till faktiska krissituationer en viss grad av flexibilitet och reaktionsförmåga. Förordningen bör därför göra det möjligt att lägga till nya upphandlande myndigheter utan att det tröskelvärde som krävs enligt förordning (EU, Euratom) 2024/2509 uppnås, för att undvika att en potentiell allvarlig hälsokris uppstår.

(15) Kapacitetsuppbyggnadsprogram samt spridning och utbyte av forskningsresultat och innovationer är viktiga aspekter av samarbetet på civilskyddsområdet. För att stärka den kollektiva kapaciteten att förebygga, förbereda för och sätta in insatser vid katastrofer, stödja kunskapsutbyte inom civilskyddssamhället och tillämpa forskning i alla faser av katastrofriskhanteringen, och för att förbättra samarbetet och kunskapsutbytet mellan aktörer inom civilskydd och katastrofriskhantering, det civila samhällets organisationer och forskarsamhället, är det nödvändigt att upprätthålla och ytterligare stärka unionens kunskapsnätverk för civilskydd (*kunskapsnätverket*), som

inrättades genom kommissionens genomförandebeslut (EU) 2021/1956[21]. Kunskapsnätverket bör bygga vidare på arbetet i och samarbeta med befintliga strukturer, däribland civilskyddspersonal, kompetenscentrum, universitet, forskare och andra experter, unga yrkesverksamma och erfarna frivilligarbetare inom katastrofhantering samt alla aktörer som medverkar i katastrofriskhantering. Kunskapsnätverket bör också stärkas i linje med EU.s strategi för en beredskapsunion[22] genom att man införlivar särskilda åtgärder på områdena befolkningsberedskap och offentligt-privat samarbete. Nätverket bör kunna underlätta kunskapsutbyte och samarbete med internationella organisationer och, i enlighet med medlemsstaternas institutionella och rättsliga ramar, samarbete med regionala och lokala myndigheter för att säkerställa att deras roll, behov och kapacitet vederbörligen beaktas.

(16) För att stärka kapaciteten i unionen när det gäller att förebygga, förbereda för, sätta in insatser vid och hantera hälsokriser bör denna förordning stödja de åtgärder som vidtas inom ramen för de kompletterande mekanismer och strukturer som fastställts i unionens relevanta krishanteringsinstrument, särskilt med tanke på den europeiska försörjningskedjan. Stödet bör inbegripa kapacitetsuppbyggnad inom hälsokrishantering, inbegripet beredskapsplanering och beredskap, bland annat inför klimatets inverkan på människors hälsa, förebyggande åtgärder, t.ex. med koppling till vaccinering och immunisering, förstärkta övervakningsprogram samt förbättrad samordning och förbättrat samarbete.

(17) Bestämmelser bör införas för att säkerställa en ram för fortlöpande utveckling av unionsmålen för resiliens vid katastrofer. Målen bör baseras på nuvarande och framåtblickande scenarier, bland annat klimatförändringarnas effekter på katastrofriskerna, data om tidigare händelser och sektorsövergripande konsekvensbedömningar, med särskild hänsyn till sårbara grupper och samhällen i kustområden, på öar eller i andra regioner som är särskilt utsatta för klimatförändringarnas effekter, såsom stigande havsnivåer och översvämningar.

(18) Som svar på den ökande frekvensen och allvarlighetsgraden när det gäller naturkatastrofer och katastrofer orsakade av människan är det nödvändigt, och ett kollektivt ansvar, att stärka den generationsöverskridande resiliensen i samhället. Det kräver att man utnyttjar de gemensamma resurserna hos ungdomsorganisationer och civilsamhällesorganisationer, medier, utbildnings- och kulturinstitutioner, vetenskapliga institutioner och den akademiska världen, offentliga myndigheter, arbetsmarknadens parter, den privata sektorn, lokala nätverk och grupper samt medborgare för att förutse, förebygga, hantera och återhämta sig från katastrofer och kriser. Fungerande beredskap för hela befolkningen, inbegripet kvinnor och grupper i utsatta situationer, barn, äldre personer, flyktingar, personer med minoritetsbakgrund i fråga om ras eller etnisk tillhörighet, såsom romer, och personer med funktionsnedsättning samt turister och personer som tillfälligt vistas på en medlemsstats territorium och kan utsättas för gränsöverskridande risker, stärker samhällets resiliens genom att säkerställa att alla människor, oavsett förmåga, har de kunskaper, färdigheter och resurser som krävs för att skydda sig själva och stödja andra mot potentiella risker och hot.

---

21 Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/836 av den 20 maj 2021 om ändring av beslut nr 1313/2013/EU om en civilskyddsmekanism för unionen (EUT L 185, 26.5.2021, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/836/oj).

22 JOIN(2025) 130 final.

(19) Såsom anges i EU:s strategi för en beredskapsunion omfattar inbyggd beredskap förebyggande åtgärder, riskbedömning, anpassningsbar planering, berörda parters engagemang samt säkerhetsöverväganden i unionslagstiftning, unionspolitik och unionsprogram, inbegripet i den ekonomiska och sociala politik som samordnas inom ramen för den europeiska planeringsterminen. Denna strategi erbjuder en proaktiv ram som gör det möjligt för alla relevanta berörda parter, såsom organisationer, samhällen och myndigheter, att förutse, förebygga, hantera och återhämta sig från kriser, oavsett ursprung. Genom att främja samarbete mellan den offentliga och privata sektorn och forskarsamhället samt genom att använda forsknings- och innovationsresultat stärker den inbyggda beredskapen kapaciteten att förebygga och hantera störningar och säkerställer skyddet av liv, tillgångar, miljön och kritisk infrastruktur.

(20) Överväganden om katastrofriskförebyggande och katastrofberedskap bör systematiskt integreras i relevanta politikområden, program och styrningsprocesser. Unionens civilskyddsmekanism bör därför främja principen om inbyggd beredskap, i enlighet med strategin, bland annat genom att bidra till utveckling och spridning av riskkunskap och operativ erfarenhet för att stödja riskmedveten planering och beslut som stärker beredskapen inom alla sektorer.

(21) Covid-19-pandemin har visat att hälsokriser är sektorsövergripande och understryker vikten av att införliva hälsoaspekter i en krishanteringsram som inbegriper denna förordning. Genom att kombinera civilskydd och beredskap och insatser vid hälsokriser inom civilskyddet säkerställs en övergripande, samordnad strategi för att hantera katastrofer, vilket i slutändan ökar resiliensen och skyddar befolkningen mot en rad olika potentiella risker och hot. Hälsokriser, såsom pandemier, kemiska, biologiska, radiologiska och nukleära hot, resiliens mot antimikrobiella eller hälsorelaterade effekter av klimatrelaterade händelser i samband med ökningen av vektorburna sjukdomar i Europa, kan få långtgående effekter utanför hälsosektorn, och påverka den sociala stabiliteten, miljöbalansen och tillhandahållandet av samhällsviktiga tjänster som är beroende av kritisk infrastruktur. Den planerade övergripande strategin kan förhindra eller mildra följderna av hot mot folkhälsan innan de eskalerar till kriser. Särskild uppmärksamhet måste ägnas befolkningsgrupper som bor på institutioner, såsom personer med funktionsnedsättning eller äldre personer som behöver långvarig vård och omsorg, som är särskilt utsatta och drabbade av hälsokriser, vilket covid-19-krisen visade.

(22) Medlemsstaterna ansvarar visserligen för sin egen hälsopolitik, men de bör skydda folkhälsan i en anda av europeisk solidaritet, samarbete och samordning. Detta samarbete bör förbättra beredskapen för samt förebyggandet och kontrollen av allvarliga gränsöverskridande hot mot människors hälsa. Beredskap är nyckeln till större resiliens mot framtida hot. Erfarenheter från covid-19-pandemin har visat att det även fortsättningsvis behövs åtgärder på unionsnivå för att stödja samarbete och samordning mellan medlemsstaterna. Det samarbetet bör innebära en bättre beredskap och bättre förebyggande och motverkande av gränsöverskridande spridning av allvarliga infektioner och sjukdomar hos människor, i syfte att bekämpa andra allvarliga gränsöverskridande hot mot hälsan samt skydda och förbättra alla människors hälsa och välbefinnande i unionen.

(23) Mot bakgrund av allt större risker och osäkerhet strävar unionen efter att stärka resiliensen inom olika områden för att effektivt förutse, klara och återhämta sig från olika utmaningar och kriser. I detta sammanhang innebär det politiska åtagandet att arbeta för den europeiska civilförsvarsmekanismen ett starkt politiskt engagemang för att tillhandahålla lämpliga och flexibla arrangemang för att effektivt och

ändamålsenligt hantera sektorsövergripande, komplexa och långvariga kriser. Dessa särskilda arrangemang bör tillämpas på sektorsövergripande kriser och även, men inte uteslutande, på situationer som rör integrerad politisk krishantering, aktivering av solidaritetsklausuler eller situationer som av Världshälsoorganisationen (WHO) har förklarats utgöra ett internationellt hot mot folkhälsan, samt på nödsituationer som omfattas av andra unionsinstrument som hanterar sektorsrelaterade nödsituationer, t.ex. på den inre marknaden, konsulära nödsituationer eller säkerhets-, hälso- och klimatrelaterade nödsituationer, där kapacitet från unionens civilskyddsmekanism kan ge stöd för att hantera följderna av dessa krissituationer.

(24) Unionen måste förbereda sig på storskaliga, sektorsövergripande incidenter och kriser, inbegripet risken för väpnade angrepp, som drabbar en eller flera medlemsstater. Vanligtvis har nationella civilskyddsmyndigheter huvudansvaret i de flesta krissituationer. I allt fler fall, såsom vid hälsokriser, extrema väderhändelser och hybrid- eller cyberattacker, kräver dock civila myndigheter militärt stöd. Vid väpnade aggressioner skulle militära styrkor behöva civil hjälp för att säkerställa att staten och samhället fungerar utan avbrott. Det finns därför ett behov av att i samarbete med medlemsstaterna förbättra interaktionen mellan civila och militära aktörer, utan att undergräva deras respektive befogenheter. Som uppföljning till strategin för en beredskapsunion bör kommissionen och den höga representanten utarbeta arrangemang för en beredskap som är både civil och militär. Dessa arrangemang bör klargöra roller, ansvarsområden och prioriteringar för unionens institutioner, organ och byråer samt för medlemsstaterna när det gäller att förbereda för och sätta in insatser vid incidenter och kriser.

(25) Att använda militära medel under civil ledning som en sista utväg kan bli ett värdefullt bidrag till katastrofinsatserna. I de fall då det anses vara lämpligt att använda militära resurser vid civilskyddsinsatser bör samarbetet med militären dels följa de tillvägagångssätt, förfaranden och kriterier som fastställts av rådet eller dess behöriga organ för att göra militära resurser som är relevanta för civilskyddsinsatserna tillgängliga för unionens civilskyddsmekanism, dels vara i överensstämmelse med relevanta internationella riktlinjer.

(26) Kriser är ofta sektorsöverskridande till sin natur och påverkar flera delar av samhället, vilket kräver samordnade och integrerade insatser från olika sektorer. Oavsett om det rör sig om naturkatastrofer, säkerhetskriser eller hot mot människors hälsa tenderar kriserna att överskrida traditionella gränser och påverka flera sektorer samtidigt. Det bör fastställas regler som gör att unionens civilskyddsmekanism effektivt kan stödja sektorsövergripande krishantering som ett komplement till de åtgärder och förfaranden som finns inom ramen för andra unionsinstrument.

(27) Sektorsövergripande kriser är mångfacetterade och hanteringen av dem kräver således en heltäckande och integrerad strategi, vilket förutsätter ett nära och ändamålsenligt samarbete för att på ett effektivt sätt ta itu med de utmaningar som de medför. Nationella civilskyddsmyndigheter bör förbli de primära behöriga myndigheter som stöder unionens civilskyddsmekanism. Samtidigt är det nödvändigt att säkerställa samordning, övervakning och stöd för sektorsövergripande insatser på unionsnivå, till stöd för nationella insatser. Därför bör en krissamordningshubb (*krissamordningshubben*) inrättas. Krissamordningshubben bör drivas i samverkan med centrumet för samordning av katastrofberedskap (ERCC) och komplettera dess funktion genom att utnyttja ERCC:s befintliga strukturer och sakkunskap. ERCC kommer att fortsätta sitt uppdrag till stöd för unionens civilskyddsmekanism och utgöra en central punkt för operativ samordning med medlemsstaternas myndigheter,

inbegripet enheter som godkänts av medlemsstaterna, unionens institutioner och organ samt kommissionens avdelningar. För att maximera dessa insatser bör det införas regler som möjliggör ett ökat unionsstöd till medlemsstaternas åtgärder för att korrekt återspegla behoven och deras brådskande karaktär. För att koppla externa åtgärder till interna krishanteringsinsatser på ett effektivare sätt och undvika dubbelarbete bör krissamordningshubben samarbeta med Europeiska utrikestjänsten, särskilt dess krishanteringscentrum, när det gäller den höga representantens roll och befogenheter.

(28) För att säkerställa enhetlighet med relevanta befintliga strukturer kommer krissamordningshubben också att nära samordnas med kommissionens interna säkerhetsstruktur, bland annat med det framtida inrättandet av det integrerade säkerhetscentrumet (ISOC, Integrated Security Operations Centre), i enlighet med kommissionens meddelande *ProtectEU: Europeisk strategi för inre säkerhet*[23]. Krissamordningshubbens verksamhet kommer i förekommande fall att anpassas till kommissionens operationella standardförfaranden (SOP), kommunikationsverktyg och säkerhetsförfaranden för att därigenom säkerställa maximal interoperabilitet, underlätta informationsutbyte och stödja säkerhetsaspekter vid skyddet av kommissionens tillgångar.

(29) Bestämmelser i denna förordning som riktar sig till medlemsstaterna bör förstås som att de även riktar sig till associerade länder. Även om denna förordning kan komplettera genomförandet av unionens andra riskhanteringsinstrument i händelse av sektorsövergripande kriser, bör länder som är associerade till unionens civilskyddsmekanism inte involveras om de inte omfattas av det stödda instrumentet.

(30) Reglerna bör föreskriva att begäranden om bistånd inom ramen för unionens civilskyddsmekanism får göras av det berörda landet, oavsett om det är en medlemsstat eller ett tredjeland, samt av Förenta nationerna och dess organ eller en internationell organisation som särskilt identifierats för detta ändamål. Sådana begäranden om bistånd bör tillåtas för att bedöma vilken typ av civilskydd eller bistånd som krävs för att hantera nödsituationen, även i de fall där begäran avser tillgångar med dubbla användningsområden.

(31) Medlemsstaterna bör, med stöd av kommissionen och i förekommande fall unionens delegationer i tredjeländer, se till att alla lämpliga åtgärder vidtas för snabb transport av den hjälp de erbjuder, bland annat när det gäller förberedelse av transport, tillgänglighet och utplacering av sådant bistånd.

(32) Tillfällig tilldelning av insatskapacitet inom ramen för unionens civilskyddsmekanism bör vara möjlig vid situationer med ökad risk för katastrofer i en medlemsstat eller ett tredjeland. Den bör omfatta tillfällig utplacering av resurser och insatsgrupper som förberedelse inför potentiella naturkatastrofer eller katastrofer orsakade av människan.

(33) För att säkerställa operativ beredskap, särskilt i områden där det finns risk för skogsbränder under sommarsäsongen och andra områden där det finns återkommande säsongsrisker, bör unionens civilskyddsmekanism göra det möjligt att förhandsutplacera insatskapacitet i medlemsstaterna för att hantera dessa risker. Denna proaktiva åtgärd bör öka unionens beredskap att bekämpa återkommande katastrofer och mildra deras förödande inverkan på liv, bostäder och miljö. Samtidigt bör denna åtgärd underlätta utbytet av teknisk och operativ kunskap avseende olika scenarier och brandsituationer, stärka interoperabiliteten och förbättra begreppet värdnationsstöd för

[23] COM(2025) 148 final.

insatskapacitet. Om dessa kapaciteter och insatsgrupper skulle behöva sätta in insatser vid en katastrof under förhandsutplaceringen bör regler om insatser tillämpas, särskilt när det gäller kostnaderna för deras insatser.

(34) Med stigande temperaturer och långvariga perioder av torka ökar risken för skogsbränder i unionen och denna typ av bränder blir också vanligare och intensivare. Samtidigt är den begränsade tillgången till specialiserad insatskapacitet, bland annat amfibieflygplan för brandbekämpning från luften, fortfarande ett stort problem och utgör unionens huvudsakliga operativa utmaning när flera skogsbränder förekommer samtidigt. För att säkerställa en smidig övergång till ett fullständigt genomförande av rescEU, den kapacitetsreserv på unionsnivå som inrättades genom Europaparlamentets och rådets beslut (EU) 2019/420[24], är det viktigt att förlänga den övergångsperiod som fastställs i Europaparlamentets och rådets beslut (EU) 2023/2671[25] till 2034, så att unionen kan fortsätta att finansiera nationella åtgärder för brandbekämpning från luften och göra dem tillgängliga för insatser inom ramen för unionens civilskyddsmekanism medan den permanenta rescEU-flottan för skogsbrandsbekämpning från luften successivt inrättas. Dessa nya kapaciteter för brandbekämpning från luften, som finansieras genom rescEU, håller för närvarande på att utvecklas och förväntas successivt bli tillgängliga från och med 2028.

(35) Unionens civilskyddsmekanism får användas för att tillhandahålla civilskyddsstöd för konsulärt bistånd till unionsmedborgare som drabbats av katastrofer i tredjeländer, på begäran av de medlemsstater vars medborgare berörs av katastrofen. De berörda medlemsstaterna bör när så är möjligt sträva efter att samordna sådana begäranden med varandra och med andra relevanta aktörer för att garantera optimalt utnyttjande av unionens civilskyddsmekanism och undvika praktiska problem på fältet. Civilskyddsstödet för konsulärt bistånd kan omfatta åtgärder som hemtransport, assisterade avgångar och evakueringar, utan att det påverkar andra möjliga åtgärder. Sådant stöd kan begäras om medlemsstaterna inte kan säkerställa en snabb och effektiv evakuering av unionsmedborgare med kommersiella alternativ, på grund av nödsituationens plötsliga natur eller den politiska situationen eller säkerhetssituationen, vilket kan göra kommersiella flygningar otillräckliga, otillförlitliga eller otillgängliga. Dessutom kan begäranden göras i situationer som omfattar flera medlemsstater eller storskaliga repatrieringar, assisterade avgångar och evakueringar där sammanslagna transportmedel skulle ge en effektivare och kostnadseffektivare lösning. Den berörda medborgarens medlemsstat, eller den medlemsstat som samordnar stödet till alla unionsmedborgare, kan få ekonomiskt bistånd för civilskyddsstöd för konsulärt bistånd inom ramen för unionens civilskyddsmekanism. För att ytterligare främja principen om europeisk solidaritet i denna förordning bör det ekonomiska stödet göras progressivt, med hänsyn till mångfalden av medborgarskap bland de unionsmedborgare som befinner sig ombord på transportmedlet. Medlemsstater som utför konsulärt bistånd till icke-företrädda

[24] Europaparlamentets och rådets beslut (EU) 2019/420 av den 13 mars 2019 om ändring av beslut nr 1313/2013/EU om en civilskyddsmekanism för unionen (EUT L 77I, 20.3.2019, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2019/420/oj).

[25] Europaparlamentets och rådets beslut (EU) 2023/2671 av den 22 november 2023 om ändring av beslut nr 1313/2013/EU när det gäller förlängning av övergångsperioden för rescEU (EUT L, 2023/2671, 28.11.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2023/2671/oj).

unionsmedborgare i enlighet med rådets direktiv (EU) 2015/637[26] får begära att antingen passagerare eller medlemsstater vars medborgare omfattas av denna åtgärd bidrar till kostnaderna, till marknadspriser, i samband med åtgärden. Om medlemsstater som tillhandahåller sådant konsulärt bistånd får ekonomiskt bistånd inom ramen för unionens civilskyddsmekanism bör ersättningar som begärts enligt det direktivet beaktas vid fastställandet av eventuella bidrag från unionens civilskyddsmekanism. Som ytterligare civilskyddsbistånd kan rescEU-kapaciteter på transport- och logistikområdet också användas för civilskyddsstöd till konsulärt bistånd.

(36) För att öka läsbarheten och därmed rättssäkerheten bör finansieringen av anpassningskostnader för insatskapacitet som tilldelats Europeiska civilskyddspoolen (*ECPP*) förenklas. Dessutom bör ökad finansiering säkerställas för insatskostnader som uppstår i samband med utplacering av ECPP-kapacitet som registrerats i enlighet med kommissionens genomförandebeslut (EU) 2025/704[27], vid insatser inom ramen för unionens civilskyddsmekanism.

(37) rescEU har konsekvent visat sitt mervärde i unionens samordnade insatser. För att säkerställa samstämmighet med strategin, och med förbehåll för tillgång till finansiella resurser, bör kommissionen ytterligare stärka rescEU genom att finansiera underhållet av befintlig kapacitet och vid behov utöka den och skapa ytterligare resurser. Utvecklingen av rescEU-kapacitet bör omfatta alla former av förvärv, såsom upphandling, kontrakt, hyra eller leasing, även för medicinska motåtgärder. I detta sammanhang och i linje med unionsrätten och internationella åtaganden bör användningen av lösningar som utvecklats eller producerats i unionen främjas för att stärka unionens strategiska oberoende och resiliensen i kritiska leveranskedjor. Under exceptionella omständigheter, t.ex. när de nödvändiga medicinska motåtgärderna inte definieras enligt rescEU, t.ex. för aktiva farmaceutiska substanser eller prövningsprodukter, kan lager byggas upp utanför unionens civilskyddsmekanism. Erfarenheterna från utplaceringar i samband med covid-19-pandemin, unionens svar på Rysslands anfallskrig mot Ukraina och de återkommande skogsbrandssäsongerna visar att reglerna för förvaltning och snabbt införande av rescEU-kapacitet måste effektiviseras ytterligare för att säkerställa snabba insatser.

(38) rescEU-kapacitet kan sättas in utanför unionen om en naturkatastrof eller katastrof orsakad av människan blir riktigt omfattande och är av internationell betydelse. Sådan användning bör övervägas om unionen har ett intresse av att reagera på krissituationen eller om en kris kan påverka unionen, t.ex. när krisen hotar unionsmedborgarna, om den kräver brådskande ingripande och har anmälts enligt andra unionsinstrument eller internationella insatsmekanismer.

(39) Samarbetet inom den privata sektorn bör stärkas ytterligare på så sätt att donationer av katastrofhjälpsartiklar kanaliseras till befintliga kapaciteter inom rescEU, som medlemsstaterna hyser. Donationer bör kanaliseras genom de medlemsstater som hyser rescEU-kapaciteter, och vara föremål för kvalitetssäkring innan de kan skickas i

---

[26] Rådets direktiv (EU) 2015/637 om samordnings- och samarbetsåtgärder för underlättande av konsulärt skydd till icke-företrädda unionsmedborgare i tredjeländer och om upphävande av beslut 95/553/EG, EUT L 106, 24.4.2015, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2015/637/oj).

[27] Kommissionens genomförandebeslut (EU) 2025/704 om tillämpningsföreskrifter för Europaparlamentets och rådets beslut nr 1313/2013/EU om en civilskyddsmekanism för unionen och om upphävande av kommissionens genomförandebeslut 2014/762/EU och (EU) 2019/1310 (EUT L, 2025/704, 15.4.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_impl/2025/704/oj).

väg. Det bör fastställas regler som gör det möjligt att inrätta logistikhubbar för sammanslagning av stöd eller magasin som kan användas för att beredskapslagra rescEU-kapacitet från den privata sektorn.

(40) Unionen bör hjälpa medlemsstaterna att minska den ledtid som krävs för att inleda insatser vid katastrofer och för att i tid utfärda varningar till unionsmedborgarna genom att underlätta den fortsatta utvecklingen och den förbättrade integrationen av system för gränsöverskridande upptäckt, tidig varning och varningssystem av betydelse för unionen. Dessa system bör utnyttja både befintliga och framväxande informationskällor och infrastrukturer och samtidigt aktivt främja införandet av innovativ teknik. Eftersom medlemsstaterna har det primära ansvaret för att varna sina medborgare och säkerställa en effektiv spridning av varningar och beredskap vid katastrofer är det viktigt att stärka deras kapacitet.

(41) För att öka beredskapen för sektorsövergripande, gränsöverskridande och unionsomfattande katastrofer bör unionen, genom sin civilskyddsmekanism och befintliga unionsverktyg, stödja medlemsstaterna i utvecklingen och genomförandet av system för att varna allmänheten. Unionens civilskyddsmekanism bör vid behov utnyttja tjänster som tillhandahålls av unionens rymdsystem, såsom Galileo, Egnos, Copernicus och tjänsten för jordobservation för statlig användning IRIS[2] och Govsatcom samt tjänster för rymdövervakningssystem. Den komponent för tidig varning som ingår i Copernicus katastrofinsatstjänst består av det europeiska varningssystemet för översvämningar, det europeiska systemet för information om skogsbränder och europeiska observationsorganet för torka och bör bidra till att minimera ledtiden för att inleda insatser vid katastrofer. Dessa tillgångar är viktiga verktyg på unionsnivå för att effektivt förbereda för och hantera katastrofer och kriser såväl inom som utanför unionens gränser.

(42) Unionens civilskyddsmekanism bör konsolidera och sammanföra den analytiska och vetenskapliga kapacitet som krävs för operativ beredskap i insatser som samordnas av unionen inom ramen för en vetenskaplig och teknisk rådgivningsfacilitet. Denna mekanism bör fungera som stödpelare för ERCC, krissamordningshubben och medlemsstaterna. Den vetenskapliga och tekniska rådgivningsfaciliteten bör tillhandahålla expertanalyser samt vetenskaplig och teknisk kunskap som bidrar till ökad operativ beredskap, analys och situationsmedvetenhet. Detta initiativ bör ha en serviceinriktad och sektorsövergripande strategi som omfattar alla risker för att förutse, förbereda för och hantera katastrofer och kriser och som kompletterar forsknings- och utvecklingsarbetet vid kommissionens interna forsknings- och kunskapstjänst (det gemensamma forskningscentrumet).

(43) Under de senaste åren har unionens civilskyddsmekanism vid upprepade tillfällen aktiverats för att genomföra medicinska evakueringar från katastrofdrabbade tredjeländer vars hälso- och sjukvårdssystem har blivit överbelastade, särskilt som svar på Rysslands anfallskrig mot Ukraina, den humanitära krisen i Gaza och efter nattklubbsbranden i Nordmakedonien, för att säkerställa en säker överföring av patienter till och behandling av dem i medlemsstaterna och andra länder som är anslutna till unionens civilskyddsmekanism som frivilligt tillhandahöll sådant stöd. Vid storskaliga insatser bör unionen därför stödja en rad åtgärder som gör det möjligt att samordna överföringen av patienter från det begärande landet till den behandlande medlemsstaten. Sådana åtgärder kan omfatta utplacering av ett utvärderingsteam och kortvarig transit på en lokal medicinsk anläggning eller särskilt inrättade hubbar för medicinsk evakuering. Därför bör gemensamma regler ange vilka verksamheter som

anses ingå i en medicinsk evakueringsinsats och de villkor och förfaranden som krävs för att inrätta och driva hubbar i syfte att underlätta medicinsk evakuering.

(44) Med tanke på vikten av att främja internationellt samarbete på civilskyddsområdet, och utan att det påverkar reglerna för tredjeländers associering till unionens civilskyddsmekanism, är det viktigt att kommissionen deltar i samordnade insatser med tredjeländer som har liknande mål för katastrofriskhantering och civilskydd. Detta bör göra det möjligt för kommissionen att anpassa de politiska prioriteringarna och samordna insatserna med nationella myndigheter i tredjeländer som utsetts till strategiska partnerländer.

(45) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna förordning genom relevanta genomförandeakter bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011[28].

(46) Granskningsförfarandet bör användas vid antagandet av de relevanta genomförandeakterna eftersom dessa akter genomför akter med allmän räckvidd.

(47) I enlighet med artikel 85.1 i rådets beslut (EU) 2021/1764[29] är personer och enheter i utomeuropeiska länder och territorier berättigade till finansiering, i enlighet med programmets regler och mål och eventuella arrangemang som gäller för den medlemsstat till vilken det berörda utomeuropeiska landet eller territoriet är knutet.

(48) Unionens civilskyddsmekanism bör genomföras i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) [XXX]* [prestationsförordningen] i vilken regler för utgiftsspårning och prestationsramen för budgeten fastställs, inbegripet regler för att säkerställa en enhetlig tillämpning av principen om att inte orsaka betydande skada och jämställdhetsprincipen som anges i artikel 33.2 d respektive f i förordning (EU, Euratom) 2024/2509, regler för övervakning och rapportering om resultaten av unionsprogram och unionsverksamheter, regler för inrättande av en portal för unionsfinansiering, regler för utvärdering av programmen samt andra övergripande bestämmelser som är tillämpliga på alla unionsprogram, t.ex. bestämmelserna om information, kommunikation och synlighet.

(49) När bistånd inom ramen för unionens civilskyddsmekanism bidrar till en humanitär insats från unionens sida, särskilt i komplexa nödsituationer, bör åtgärder som får ekonomiskt bistånd enligt denna förordning följa de humanitära principerna och principerna om utnyttjande av civilskyddsresurser samt militära resurser i det europeiska samförståndet om humanitärt bistånd. Åtgärderna bör också beakta andra humanitära katastrofinsatser som finansieras av unionen och säkerställa anpassning till fastställda riktlinjer och mål. Unionens civilskyddsmekanism bör ersätta den

---

28 Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2011/182/oj).

29 Rådets beslut (EU) 2021/1764 av den 5 oktober 2021 om associering av de utomeuropeiska länderna och territorierna med Europeiska unionen, inbegripet förbindelserna mellan Europeiska unionen, å ena sidan, och Grönland och Konungariket Danmark, å andra sidan (Beslutet om ULT, inbegripet Grönland) (EUT L 355, 7.10.2021, s. 6, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2021/1764/oj).

civilskyddsmekanism för unionen som inrättades genom Europaparlamentets och rådets beslut nr 1313/2013/EU[30].

(50) Beslut 1313/2013/EU bör därför upphävas.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

# AVDELNING I ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

## Kapitel 1 Innehåll, tillämpningsområde och definitioner

*Artikel 1*

**Innehåll**

1. Denna förordning innehåller bestämmelser om Europeiska unionens civilskyddsmekanism (*unionens civilskyddsmekanism*) och fastställer unionens stöd till beredskap och insatser vid hälsokriser. I förordningen fastställs mål, budget för perioden 2028–2034, formerna för unionsfinansiering och reglerna för tillhandahållande av sådan finansiering.

2. I denna förordning fastställs särskilt följande:

   a) Regler för unionens civilskyddsmekanisms funktion, inbegripet särskilda åtgärder för förebyggande, beredskap och insatser.

   b) Regler för hur Centrumet för samordning av katastrofberedskap (*ERCC*) fungerar som samordningsorgan för unionens civilskyddsmekanism.

   c) Bestämmelser om inrättande av en krissamordningshubb (*krissamordningshubben*) som en övergripande struktur som underlättar situationsmedvetenhet och operativ sektorsövergripande beredskap och samordning.

   d) Stödåtgärder för beredskap och insatser vid hälsokriser.

*Artikel 2*

**Tillämpningsområde**

1. Denna förordning ska syfta till att säkerställa skydd av människor, miljö och egendom samt kulturarv mot alla typer av naturkatastrofer och katastrofer orsakade av människan, inbegripet allvarliga gränsöverskridande hot mot människors hälsa.

2. Denna förordning ska möjliggöra sektorsövergripande samordning i situationer där andra unionsmekanismer för krishantering eller riskhantering tillämpas. Bestämmelserna i förordningen ska inte påverka den höga representantens

[30] Europaparlamentets och rådets beslut nr 1313/2013/EU av den 17 december 2013 om en civilskyddsmekanism för unionen (EUT L 347, 20.12.2013, s. 924, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2013/1313/oj).

befogenheter när det gäller krisernas yttre dimension, däribland uppdrag och insatser som genomförs inom ramen för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitiken.

3. Denna förordning ska inte påverka skyldigheter enligt befintliga unionsrättsakter eller enligt befintliga internationella avtal och inte heller kommissionens behörighet när det gäller säkerhet för kommissionens personal, tillgångar eller information. Den ska tillämpas utan att det påverkar och så att den kompletterar andra unionsrättsakter som fastställer särskilda regler för insatser eller riskhantering i samband med kriser, inbegripet beredskap och insatser vid hälsokriser.

4. I avdelning II i denna förordning fastställs regler för

   a) förebyggande åtgärder och beredskapsåtgärder i medlemsstaterna,

   b) åtgärder i tredjeländer för att mobilisera och sända ut experter och Europeiska unionens civilskyddsteam som ger råd om förebyggande åtgärder och beredskapsåtgärder samt samarbete om utbildning och utbyte av kunskap och erfarenheter inom ramen för kunskapsnätverket och

   c) åtgärder för att bistå med insatser vid en överhängande katastrof eller omedelbara negativa följder av en katastrof i medlemsstaterna eller tredjeländer efter en begäran om bistånd i enlighet med artikel 28.

5. I avdelning III i denna förordning fastställs regler för unionens stöd för beredskap och insatser vid hälsokriser, särskilt för genomförandet av förordning (EU) 2022/2371 och förordning (EU) 2022/2372.

6. Inrättandet av de beredskapslager som avses i avdelning III ska göras i enlighet med artikel 21, med undantag för medicinska motåtgärder som inte definieras som rescEU.

7. Vid tillämpning av åtgärder för förebyggande, beredskap och insatser enligt denna förordning, ska de särskilda behoven i isolerade regioner, yttersta randområden och andra regioner eller öar i unionen beaktas när det gäller förebyggande, beredskap och insatser.

8. Vid insatser enligt denna förordning ska hänsyn tas till de utomeuropeiska ländernas och territoriernas särskilda behov i fråga om insatser.

*Artikel 3*

**Definitioner**

I denna förordning gäller följande definitioner:

(1) *katastrof*: varje situation, oavsett dess orsak, som har eller kan få allvarlig inverkan på människor, folkhälsa, miljö, kritisk infrastruktur eller egendom, inbegripet kulturarvet.

(2) *kris*: varje pågående eller överhängande katastrof som påverkar eller har potential att påverka flera sektorer samtidigt, utan att det påverkar betydelsen av *kris* i artikel 2.22 i förordning (EU, Euratom) 2024/2509, som är tillämplig i upphandlingsförfaranden.

(3) *sektor*: ett specifikt område med sammanlänkad samhällelig, statlig och ekonomisk verksamhet, särskilt hälsa, miljö, transport, energi, säkerhet och andra verksamhetsområden som är sårbara för katastrofer.

(4) *bistånd*: experter, moduler, annan insatskapacitet eller tekniskt stöd, deras utrustning samt bistånd in natura, inbegripet de nödhjälpsartiklar eller materiel samt erbjudanden från unionens institutioner, byråer och organ och andra kapaciteter som behövs för att lindra de omedelbara följderna av en katastrof eller en kris.

(5) *beredskap*: ett tillstånd där mänskliga och materiella resurser, strukturer, system, samhällen och organisationer står beredda och snabbt kan mobiliseras, som en följd av att åtgärder har vidtagits i förväg.

(6) *förebyggande*: åtgärder som syftar till att minska risker för eller lindra negativa konsekvenser av en katastrof för människor, folkhälsa, miljön och egendom, inbegripet kulturarvet.

(7) *unionsmål för resiliens vid katastrofer*: mål som fastställts av kommissionen i samarbete med medlemsstaterna på civilskyddsområdet till stöd för förebyggande åtgärder och beredskapsåtgärder för att unionen och dess medlemsstater bättre ska kunna motstå verkningarna av en katastrof som orsakar eller kan orsaka gränsöverskridande effekter.

(8) *gemensamt kommunikations- och informationssystem för olyckor (Cecis)*: en webbaserad plattform som utvecklats och underhålls av kommissionen och som underlättar informationsutbyte i realtid mellan medlemsstaterna och ERCC.

(9) *tidig varning*: ett snabbt och effektivt tillhandahållande av information som gör det möjligt att vidta åtgärder för att undvika eller minska riskerna för, och de negativa följderna av, en katastrof och underlätta beredskap för en effektiv insats.

(10) *modul*: ett fristående och självständigt, på förhand fastställt uppgifts- och behovsstyrt arrangemang av kapacitet från medlemsstaterna eller en mobil operativ grupp från medlemsstaterna som utgörs av en kombination av mänskliga och materiella resurser och som kan karakteriseras i förhållande till sin insatsförmåga eller den eller de uppgifter som den kan utföra, samt för vilken tekniska minimikrav har fastställts.

(11) *tekniskt stöd* (*TAST*): de mänskliga och materiella resurser som avsatts av en eller flera medlemsstater för att genomföra logistiska uppgifter och stöduppgifter.

(12) *insatsgrupp*: en specialiserad grupp bestående av utbildad personal som är utrustad med resurser för att reagera snabbt och effektivt på följderna av katastrofer och som inte på förhand har ställts till förfogande för den europeiska civilskyddspoolen eller som inrättats som en del av rescEU.

(13) *Europeiska unionens civilskyddteam (EU:s civilskyddsteam)*: ett team bestående av experter och, vid behov, tekniskt stöd (TAST), som väljs ut och utplaceras av ERCC enligt uppdragsbeskrivningen för en begäran om expertis på området förebyggande åtgärder eller beredskap eller en katastrofinsats i samband med en pågående begäran om bistånd.

(14) *dubbla användningsområden*: tillgångar och kapaciteter som kan sättas in i civila och militära sammanhang.

(15) *riskbedömning*: den samlade sektorsövergripande processen för att identifiera, analysera och utvärdera risker som genomförs på nationell eller lämplig subnationell nivå.

(16) *riskhanteringsförmåga*: förmågan hos en medlemsstat eller dess regioner att minska, anpassa sig till eller begränsa risker (effekter av och sannolikhet för en katastrof), som identifierats i dess riskbedömningar till en nivå som är godtagbar i den medlemsstaten, riskhanteringsförmåga bedöms i fråga om teknisk, ekonomisk och administrativ kapacitet för att genomföra lämpliga riskbedömningar, riskhanteringsplanering för förebyggande och beredskap samt riskförebyggande åtgärder och beredskapsåtgärder.

(17) *värdnationsstöd*: alla åtgärder som vidtas under beredskaps- och insatsfasen av den stat som tar emot eller skickar bistånd, eller av kommissionen, i syfte att undanröja alla förutsebara hinder för internationellt bistånd som tillhandahålls genom unionens civilskyddsmekanism. inklusive stöd från medlemsstaterna för att underlätta transit av detta bistånd genom deras territorium.

(18) *logistiskt stöd*: viktig utrustning eller viktiga tjänster som insatskapaciteter behöver för att kunna utföra sina uppgifter, bl.a. inrättandet av logistikhubbar.

(19) *medicinsk evakuering*: en rad samordnade åtgärder som möjliggör organiserad transport av personer i behov av sjukvård från katastrofdrabbade områden till lämpliga medicinska anläggningar, antingen i en medlemsstat och, när det gäller unionsmedborgare, även i tredjeländer.

(20) *hubb för medicinsk evakuering*: en transitinrättning som inrättats inom ramen för unionens civilskyddsmekanism och som tillfälligt tar emot evakuerade patienter och deras medföljande personer, tillhandahåller medicinsk triage, stabilisering av patienter och kontinuerlig vård (dygnet runt året runt) och vid behov organiserar deras transport under samordning av ERCC till hälso- och sjukvårdsinrättningar i en medlemsstat; hubben för medicinsk evakuering omfattar den fysiska inrättningen, dess medicinska och logistiska personal, den utrustning och de stödtjänster som krävs för att säkerställa att patienter från den begärande staten på ett säkert sätt överlämnas till det land som erbjuder medicinsk behandling.

(21) *operativa kostnader*: alla kostnader för drift av en kapacitet eller utplacering av en expert eller ett av EU:s civilskyddsteam under en insats; dessa kostnader kan omfatta kostnader för personal, internationella och lokala transporter, logistik, säkerhet, förbrukningsvaror och förnödenheter, underhåll och andra kostnader som krävs för att kapaciteterna ska kunna användas på ett effektivt sätt.

(22) *transportkostnader*: kostnader som avser förflyttning av transport- och logistikresurser till den plats som angetts av den begärande medlemsstaten, tredjelandet eller organisationen, inbegripet kostnaderna för alla tjänster och avgifter, all logistik och hantering och andra transportbehov i samband med en insats, allt bränsle och eventuella kostnader för inkvartering samt andra indirekta kostnader såsom skatter, allmänna tullar och transitkostnader.

(23) *associerat land*: ett tredjeland som har undertecknat ett avtal med unionen om att delta i åtgärder enligt denna förordning på samma villkor som medlemsstaterna; hänvisningar till medlemsstaterna ska tolkas som att de inbegriper associerade stater, om inte annat anges.

(24) *medicinska motåtgärder*: medicinska motåtgärder enligt artikel 3.10 i förordning (EU) 2022/2371.

(25) *allvarliga gränsöverskridande hot mot människors hälsa*: de hot som avses i artikel 3.1 i förordning (EU) 2022/2371 samt radiologiska och nukleära hot.

# Kapitel 2 Mål och finansiella bestämmelser

*Artikel 4*

**Mål**

1. Det allmänna målet med denna förordning ska vara att stärka samarbetet mellan unionen och medlemsstaterna för att förebygga, förbereda sig för och sätta in insatser vid alla typer av naturkatastrofer och katastrofer orsakade av människor, med fokus på konsekvenshantering, och allvarliga gränsöverskridande hot mot människors hälsa som kan uppstå inom eller utanför unionen samt situationer där de påverkar flera sektorer samtidigt.

2. Det allmänna mål som anges i punkt 1 ska uppnås genom följande specifika mål:

   a) Stärka förståelsen för och förebyggandet av katastrofrisker och katastrofhot, inbegripet sådana som är kopplade till klimatförändringar och folkhälsan, och arbeta proaktivt för att förebygga eller mildra deras potentiella effekter, främja förebyggande och beredskap samt stärka samarbetet mellan civilskydds-, hälso- och sjukvårdsmyndigheter och andra relevanta myndigheter.

   b) Underlätta, särskilt genom kunskapsnätverket, kapacitetsuppbyggnad på unionsnivå och medlemsstatsnivå, särskilt genom att främja och öka utnyttjandet och användningen av forsknings- och innovationsresultat vid katastrofer och kriser, genom att tillhandahålla och genomföra kapacitetsuppbyggnadsprogram såsom utbildning och övningar, inbördes utvärderingar, utplacering av experter och EU:s civilskyddsteam som ger råd om förebyggande åtgärder och beredskapsåtgärder samt annan expertis, och även tekniskt och finansiellt stöd för att stödja strategier, planer och investeringar, främja förebyggande, beredskap och resiliens.

   c) Stärka beredskapen på medlemsstats- och unionsnivå, inklusive på alla nivåer i samhället, för att hantera katastrofer, särskilt i) med stöd av ERCC och hubben, samt deras kommunikations- och informationsstrukturer för samordning och situationsmedvetenhet mellan medlemsstaternas myndigheter och befintliga EU-strukturer för krishantering, ii) genom att stödja utveckling och underhåll av effektiva system för tidig varning för att upptäcka och kommunicera överhängande hot om katastrofer, vilket möjliggör att åtgärder kan vidtas i tid för att förebygga eller mildra effekterna, iii) genom att utveckla och upprätthålla insatskapacitet, stärka dess interoperabilitet och beakta dess potentiella dubbla användningsområden vid kriser, iv) genom att främja integrering av katastrofriskförebyggande och katastrofriskberedskap i politiska beslut och finansiella ramar på nationell nivå och unionsnivå, i syfte att stärka den långsiktiga resiliensen, v) genom att underlätta beredskap och resiliens bland alla aktörer och intressenter, inklusive alla förvaltningsnivåer, civila och militära myndigheter, det civila samhället,

den privata sektorn och aktörer med ansvar för viktiga samhällsfunktioner, i syfte att stärka befolkningens övergripande beredskap och samhällets resiliens.

d) Underlätta snabba och effektiva insatser inom unionen, även i de länder som avses i artikel 9.1, och utanför unionen, efter en begäran om bistånd i enlighet med artikel 28.

e) Stödja medlemsstaternas och unionens beredskap och insatser vid sektorsövergripande kriser, särskilt genom att öka stödet för att hantera deras intensitet och effekter, samt genom att stödja insatser vid kriser som initierats inom ramen för andra av unionens instrument för kris- eller riskhantering när så krävs, inklusive via hubben, och genom att stödja samarbete och samordning mellan relevanta civila och militära aktörer, särskilt genom att stödja upprättandet av omfattande civil-militära beredskapsarrangemang.

f) Öka medlemsstaternas och unionens insatser för beredskap och insatser vid hälsokriser genom

i) att stärka kapaciteten för förebyggande, beredskap och snabba insatser vid allvarliga gränsöverskridande hot mot människors hälsa, särskilt genom stöd till strategier och lösningar för hälsosäkerhet, förbättrad datainsamling, system för tidig varning och övervakning,

ii) att förbättra utbudet av medicinska motåtgärder genom att öka tillgängligheten för och tillgången till dem, särskilt genom kapacitetsreservationer, upphandling, lagring och utplacering, samt

iii) samordningsåtgärder och förstärkning av kapacitetsuppbyggnaden.

*Artikel 5*

**EU:s civil-militära beredskap och samarbete**

Kommissionen ska samarbeta med den höga representanten för att

a) bidra till utvecklingen av åtgärder för att stärka den civil-militära beredskapen och samordningen av insatser inom unionen, i samråd med medlemsstaterna,

b) utveckla arrangemang för att klargöra roller och ansvarsområden och fastställa prioriteringar för att förbereda och reagera på katastrofer och kriser inom unionen samt unionsomfattande scenarier som ska ligga till grund för utbildning och övningar på unionsnivå, bästa praxis, inbegripet operationella standardförfaranden, och mekanismer för effektivt samarbete och effektiv kommunikation i krisscenarier.

*Artikel 6*

**Budget**

1. Den vägledande finansieringsramen för genomförandet av förordningen för perioden 2028–2034 fastställs till 10 675 000 000 euro i löpande priser.

2. Om den verksamhet som ett budgetmässigt åtagande ska täcka sträcker sig över mer än ett budgetår får åtagandet delas upp i årliga delbetalningar.

3. Anslag får föras in i unionens budget efter 2034 för att täcka nödvändiga utgifter och för att möjliggöra förvaltningen av åtgärder som inte slutförts senast 2034.

4. Den finansieringsram som avses i punkt 1 i denna artikel och beloppen för de ytterligare medel som avses i artikel 7 får också användas för tekniskt och administrativt bistånd för genomförandet av förordningen, såsom förberedelser, övervakning, kontroll, revision och utvärdering, gemensamma it-system och it-plattformar, informations- och kommunikationsinsatser, inbegripet central kommunikation om unionens politiska prioriteringar, samt alla andra kostnader för tekniskt och administrativt bistånd eller kostnader relaterade till personal som kommissionen ådrar sig för förvaltningen inom ramen för denna förordning.

5. Utöver bestämmelserna i artikel 12.4 i förordning (EU, Euratom) 2024/2509 ska de åtagande- och betalningsbemyndiganden som inte har utnyttjats vid utgången av det budgetår för vilket anslagen har förts in i den årliga budgeten överföras automatiskt och får ingås respektive utbetalas fram till och med den 31 december påföljande år. De överförda anslagen ska endast användas för katastrofinsatser. De överförda anslagen ska vara de första anslagen som används under närmast påföljande budgetår.

*Artikel 7*

**Ytterligare medel**

6. Medlemsstaterna, unionens institutioner, organ och byråer, tredjeländer, internationella organisationer, internationella finansinstitut eller andra tredje parter får lämna ytterligare ekonomiska bidrag eller icke-ekonomiska bidrag enligt denna förordning. Ytterligare ekonomiska bidrag ska utgöra externa inkomster avsatta för särskilda ändamål i den mening som avses i artikel 21.2 a, d eller e eller i artikel 21.5 i förordning (EU, Euratom) 2024/2509.

7. Medel som anslagits till medlemsstaterna inom ramen för delad förvaltning får på deras begäran göras tillgängliga enligt denna förordning. Kommissionen ska genomföra dessa medel direkt eller indirekt i enlighet med artikel 62.1 a eller c i förordning (EU, Euratom) 2024/2509. De ska läggas till det belopp som avses i artikel 6.1 i den här förordningen. Dessa medel ska användas till förmån för den berörda medlemsstaten. Om kommissionen inte har ingått något rättsligt åtagande inom ramen för direkt eller indirekt förvaltning för ytterligare belopp som på detta sätt gjorts tillgängliga inom ramen för denna förordning, får de motsvarande outnyttjade beloppen, på den berörda medlemsstatens begäran, föras tillbaka till ett eller flera ursprungsprogram eller efterföljande program.

*Artikel 8*

**Alternativ, kombinerad och kumulativ finansiering**

1. Denna förordning ska genomföras i samverkan med unionsprogram. En åtgärd som har fått bidrag från unionen från ett annat program kan också få bidrag inom ramen för denna förordning. Reglerna för det relevanta unionsprogrammet ska tillämpas på motsvarande bidrag eller så får en enda uppsättning regler tillämpas för alla bidrag och ett enda rättsligt åtagande får ingås. Om alla bidrag från unionen baseras på stödberättigande kostnader får det kumulativa stödet från unionens budget inte överstiga de totala stödberättigande kostnaderna för åtgärden och det får beräknas proportionellt i enlighet med de dokument som anger villkoren för stödet.

2. Förfarandena för tilldelning enligt denna förordning får genomföras genom direkt eller indirekt förvaltning gemensamt med medlemsstaterna, unionens institutioner,

organ och byråer, tredjeländer, internationella organisationer, internationella finansinstitut eller andra tredje parter (*partner i det gemensamma förfarandet för tilldelning*), under förutsättning att skyddet av unionens ekonomiska intressen säkerställs. Sådana förfaranden ska omfattas av en enda uppsättning regler och leda till att ett enda rättsligt åtagande ingås. För detta ändamål får partnerna i det gemensamma förfarandet för tilldelning tillhandahålla medel till unionsprogrammet i enlighet med artikel 7 i den här förordningen, alternativt får partnerna anförtros genomförandet av förfarandet för tilldelning, i tillämpliga fall i enlighet med artikel 62.1 c i förordning (EU, Euratom) 2024/2509. Vid gemensamma förfaranden för tilldelning får företrädare för partnerna i det gemensamma förfarandet för tilldelning även vara medlemmar i utvärderingskommittén som avses i artikel 153.3 i förordning (EU, Euratom) 2024/2509.

*Artikel 9*

**Associerade tredjeländer**

1. Associering enligt denna förordning får öppnas för deltagande för följande tredjeländer genom fullständig eller partiell associering, i enlighet med de mål som fastställs i artikel 4 och i enlighet med relevanta internationella avtal eller beslut som antagits inom ramen för dessa avtal och som är tillämpliga på:

   a) Medlemmar i Europeiska frihandelssammanslutningen som är medlemmar i Europeiska ekonomiska samarbetsområdet samt europeiska mikrostater.

   b) Anslutande länder, kandidatländer och potentiella kandidatländer.

   c) Länder som omfattas av den europeiska grannskapspolitiken.

   d) Andra tredjeländer.

2. För associeringsavtalen för deltagande enligt denna förordning gäller följande:

   a) De ska säkerställa en rättvis balans mellan bidrag från och förmåner till det tredjeland som är associerat enligt denna förordning.

   b) De ska fastställa villkoren för deltagande enligt denna förordning, inklusive beräkning av ekonomiska bidrag i form av ett driftsbidrag och en deltagaravgift samt dess allmänna administrativa kostnader.

   c) De ska inte ge någon befogenhet att fatta beslut enligt denna förordning.

   d) De ska garantera unionens rätt att säkerställa en sund ekonomisk förvaltning och att skydda sina ekonomiska intressen.

   e) De ska, i förekommande fall, säkerställa skyddet av unionens intressen i fråga om säkerhet och allmän ordning.

Vid tillämpning av led d ska tredjelandet bevilja de rättigheter och den tillgång som krävs enligt förordning (EU, Euratom) 2024/2509 och förordning (EU, Euratom) nr 883/2013 och garantera att verkställighetsbeslut som ålägger en betalningsskyldighet på grundval av artikel 299 i EUF-fördraget samt domar och beslut från Europeiska unionens domstol är verkställbara.

*Artikel 10*

**Genomförande och former för unionsfinansiering**

1. Den här förordningen ska genomföras i enlighet med förordning (EU, Euratom) 2024/2509, genom direkt förvaltning eller genom indirekt förvaltning med de enheter som avses i artikel 62.1 c i den förordningen.

2. Unionsfinansiering får tillhandahållas i alla former som anges i förordning (EU, Euratom) 2024/2509, bland annat i form av bidrag, priser, upphandling och icke-finansiella donationer.

3. Direkta bidrag får beviljas av kommissionen till medlemsstaterna utan ansökningsomgång för åtgärder inom de specifika mål som avses i artikel 4.2 i enlighet med förordning (EU, Euratom) 2024/2509.

4. Bidrag inom ramen för de specifika mål som avses i artikel 4.2 får användas tillsammans med finansiering från Europeiska investeringsbanken, banker i unionen eller andra associerade länder, eller andra utvecklingsinstitut eller offentliga finansinstitut samt tillsammans med finansiering från privata finansiella institut och offentliga eller privata investerare, även genom offentlig-offentliga eller offentlig-privata partnerskap.

5. Om unionsfinansiering tillhandahålls i form av ett bidrag ska finansieringen tillhandahållas som finansiering som inte är kopplad till kostnader eller vid behov i form av förenklade kostnadsalternativ, i enlighet med förordning (EU, Euratom) 2024/2509. Finansiering får tillhandahållas i form av ersättning av faktiskt uppkomna stödberättigande kostnader endast om målen för en åtgärd inte kan uppnås på annat sätt.

6. Vid tillämpning av artikel 153.3 i förordning (EU, Euratom) 2024/2509 får utvärderingskommittén helt eller delvis bestå av oberoende externa experter.

*Artikel 11*

**Stödberättigande**

1. Kriterierna för stödberättigande ska fastställas för att stödja uppnåendet av de mål som fastställs i artikel 4.2, i enlighet med förordning (EU, Euratom) 2024/2509 och ska gälla alla förfaranden för tilldelning enligt denna förordning.

2. Vid tilldelningsförfaranden för direkt och indirekt förvaltning får en eller flera av följande rättsliga enheter vara berättigade att få unionsfinansiering:

   a) Enheter som är etablerade i en medlemsstat.

   b) Enheter som är etablerade i ett associerat tredjeland.

   c) Internationella organisationer.

   d) Andra enheter som är etablerade i icke-associerade tredjeländer, om finansieringen av sådana enheter är avgörande för genomförandet av åtgärden och bidrar till de mål som fastställs i artikel 4.2.

3. Utöver vad som anges i artikel 168.2 och 168.3 i förordning (EU, Euratom) 2024/2509 får de associerade tredjeländer som avses i artikel 9.1 i den här förordningen delta i och ta del av de upphandlingsmekanismer som fastställs i artikel 168.2 och 168.3 i förordning (EU, Euratom) 2024/2509. Icke-associerade tredjeländer får delta i de upphandlingsförfaranden som anges i artikel 168.2 och 168.3 i förordning (EU, Euratom) 2024/2509 om det är nödvändigt för att uppnå de mål som avses i artikel 4, och efter överenskommelse med alla deltagande länder.

4. Förfaranden för tilldelning som påverkar säkerhet eller allmän ordning, särskilt när det gäller unionens eller dess medlemsstaters strategiska tillgångar och intressen, ska begränsas i enlighet med artikel 136 i förordning (EU, Euratom) 2024/2509.

5. Vid förfaranden för tilldelning av bidrag ska åtgärderna inte vara stödberättigande om dessa åtgärder eller delar av dem redan finansieras fullt ut av andra offentliga eller privata källor, med undantag av bidrag från unionen inom ramen för de synergiåtgärder som avses i artikel 8.

6. Det arbetsprogram som avses i artikel 110 i förordning (EU, Euratom) 2024/2509 eller de handlingar som rör förfarandet för tilldelning får innehålla ytterligare preciseringar angående de kriterier för stödberättigande som fastställs i den här förordningen eller innehålla ytterligare kriterier för stödberättigande för särskilda åtgärder.

*Artikel 12*

**Arbetsprogram**

Förordningen ska genomföras med hjälp av sådana arbetsprogram som avses i artikel 110 i förordning (EU, Euratom) 2024/2509.

# AVDELNING II
# CIVILSKYDD

## Kapitel 1 Riskbedömning och riskhanteringsplanering

*Artikel 13*

**Unionsmål för resiliens vid katastrofer**

Kommissionen ska i samarbete med medlemsstaterna vidareutveckla unionsmålen för resiliens vid katastrofer på civilskyddsområdet och anta rekommendationer för att fastställa dem som en gemensam grund för att stödja förebyggande åtgärder och beredskapsåtgärder. Dessa mål ska baseras på nuvarande och framåtblickande scenarier, inbegripet rymddata från Copernicus, och de som berörs av klimatförändringarnas effekter på katastrofriskerna, data om tidigare händelser och sektorsövergripande konsekvensbedömningar, med särskild hänsyn till utsatta grupper. Vid utarbetandet av unionsmålen för resiliens vid katastrofer ska kommissionen beakta återkommande katastrofer som drabbar medlemsstater och föreslå specifika åtgärder för medlemsstaterna, inbegripet sådana som ska genomföras med användning av unionsmedel, för att stärka resiliensen vid sådana katastrofer.

*Artikel 14*

**Nationell riskbedömning och riskhanteringsplanering**

För att främja en effektiv och enhetlig strategi för förebyggande och beredskap inom unionens civilskyddsmekanism ska medlemsstaterna

a) fortsätta utveckla katastrofriskbedömningar på nationell eller lämplig subnationell nivå och säkerställa samordning och överensstämmelse med andra relevanta riskbedömningsprocesser samt tillgång för allmänheten till uppgifter

som inte är känsliga för att stödja befolkningens riskmedvetenhet och riskberedskap,

b) vidareutveckla bedömningen av katastrofriskhanteringsförmåga på nationell eller lämplig subnationell nivå,

c) vidareutveckla och förfina planeringen för katastrofriskhantering på nationell eller lämplig subnationell nivå, inbegripet när det gäller gränsöverskridande samarbete och risker med potentiella gränsöverskridande effekter, med beaktande av unionsmålen för resiliens vid katastrofer och säkerställa samordning och överensstämmelse med andra relevanta planeringsprocesser,

d) i linje med internationella åtaganden förbättra insamlingen och spridningen på nationell eller lämplig subnationell nivå av förlustdata i samband med katastrofer, bland annat genom bättre utnyttjande av rymddata.

*Artikel 15*

**Utbyte av nationell riskhanteringsinformation**

För att främja utvecklingen av en gemensam förståelse av katastrofrisker och hot på unionsnivå, identifiera gemensamma behov av kapacitetsuppbyggnad för katastrofriskhantering, stödja genomförandet av unionsmålen för resiliens vid katastrofer och underlätta utbytet av god praxis ska medlemsstaterna, utan att det påverkar tillämpningen av nationella regler och förfaranden, göra en sammanfattning tillgänglig för kommissionen i enlighet med de riktlinjer som avses i artikel 16.2, senast den 31 december 2028, och därefter minst vart femte år, som omfattar följande:

a) Riskbedömningar på nationell eller lämplig subnationell nivå, inbegripet bedömningar av risker eller katastrofer med potentiella gränsöverskridande effekter.

b) En bedömning av katastrofriskhanteringsförmågan och insatskapaciteten på nationell eller lämplig subnationell nivå.

c) Verksamheter som stöder genomförandet av unionsmålen för resiliens vid katastrofer.

d) De investeringsbehov i katastrofriskhantering som kräver eller kan komma i fråga för stöd inom ramen för relevanta unionsinstrument.

*Artikel 16*

**Åtgärder på unionsnivå för riskbedömning och riskhanteringsplanering**

1. För att öka förståelsen för de katastrofrisker som unionen står inför och informera om samordnad beredskap, och på grundval av de sammanfattningar som avses i artikel 16 och med beaktande av andra tillgängliga sektorsövergripande data, inklusive rymddata, om identifiering av risker, inbegripet på unionsnivå, samt kunskapsnätverkets arbete, ska kommissionen

a) minst en gång vart femte år utarbeta en rapport med en sektorsövergripande översikt över de risker för naturkatastrofer och katastrofer orsakade av människor som unionen står inför och de framsteg som gjorts i genomförandet av artikel 14 och unionsmålen för resiliens vid katastrofer som avses i artikel 13,

b) fastställa och regelbundet se över katastrofscenarier på unionsnivå för förebyggande, beredskap och insatser,

c) minst en gång vart femte år utarbeta en rapport om insatskapacitet och relevant kapacitet på unionsnivå samt kvarstående brister i fråga om insatskapacitet på nationell eller lämplig subnationell nivå enligt artikel 15 b, med beaktande av relevanta kapacitetsmål och prestationsmål. Rapporten ska också innehålla en genomgång av budget- och kostnadsutvecklingen i fråga om insatskapacitet och en bedömning av behovet av att vidareutveckla denna kapacitet.

2. Kommissionen ska, tillsammans med medlemsstaterna utveckla och uppdatera riktlinjer om inlämnande av de sammanfattningar som avses i artikel 15.

3. Kommissionen får begära att medlemsstaterna tillhandahåller ytterligare information om särskilda förebyggande åtgärder och beredskapsåtgärder i samband med risker som leder till regelbundet återkommande eller särskilt allvarliga katastrofer, och vid behov

a) föreslå att experter utplaceras som ger råd om förebyggande åtgärder och beredskapsåtgärder, eller

b) ge rekommendationer för att stärka det förebyggande arbetet och beredskapsnivån i den berörda medlemsstaten. Kommissionen och medlemsstaten ska hålla varandra informerade om eventuella åtgärder som vidtas baserat på sådana rekommendationer.

# Kapitel 2 Kapacitetsuppbyggnad och beredskap

*Artikel 17*

**Verktyg för kapacitetsuppbyggnad**

Kommissionen ska bistå medlemsstaterna med att förbättra deras kapacitet att hantera risker genom att ge tillgång till verktyg såsom utbildnings- och övningsprogram, tekniskt och ekonomiskt bistånd, inbördes utvärderingar, utplacering av experter och EU:s civilskyddsteam som ger råd om förebyggande åtgärder och beredskapsåtgärder och annat tillhandahållande av expertis, lärande och kunskapsutbyte samt stöd till spridning av forsknings- och innovationsresultat i samband med katastrofriskhantering.

*Artikel 18*

**Unionens kunskapsnätverk för civilskydd**

1. Kunskapsnätverket ska sammanställa, bearbeta och sprida kunskap och information som är relevant för unionens civilskyddsmekanism och stödja samarbetsinitiativ från civilskydds- och katastrofriskhanteringsaktörer inom unionen, inbegripet det civila samhällets organisationer, lokala och regionala myndigheter, den privata sektorn och forskarsamhället, och på grundval av en multiriskstrategi.

2. Kommissionen ska via kunskapsnätverket ta vederbörlig hänsyn till tillgänglig expertis i medlemsstaterna, inbegripet på alla förvaltningsnivåer, på unionsnivå, i andra internationella organisationer och enheter, i tredjeländer och i organisationer som är verksamma på fältet.

3. Kommissionen och medlemsstaterna ska främja ett inkluderande deltagande med en jämn könsfördelning vid inrättandet av kunskapsnätverket och i dess funktion.

4. Kommissionen ska via kunskapsnätverket stödja en samstämd planering och beslutsgång genom att underlätta kontinuerligt kunskaps- och informationsutbyte som inbegriper alla verksamhetsområden inom ramen för unionens civilskyddsmekanism.

5. Kommissionen ska genom kunskapsnätverket hjälpa medlemsstaterna att öka befolkningens medvetenhet om katastrofrisker.

6. Kommissionen ska genom nätverket särskilt göra följande:

   a) Stärka den kollektiva kapaciteten att förebygga, förbereda sig för och sätta in effektiva insatser vid katastrofer och stödja kunskapsutbyte och kunskapsinlärning samt främja investeringar i katastrofriskhantering. Detta omfattar följande:

      i) Inrättande och förvaltning av program för ekonomiskt bistånd i syfte att förbättra riskhanteringen och kunskapsutbytet och uppmuntra utvecklingen av investeringar och planer för förebyggande och beredskap.

      ii) Inrättande och förvaltning av ett utbildnings- och övningsprogram samt ett program för utbyte av experter för civilskydds- och katastrof- och krishanteringspersonal som omfattar förebyggande, beredskap och insatser. Programmen ska inriktas på och uppmuntra till utbyte av bästa praxis på området civilskydd och katastrof- och krishantering samt omfatta gemensamma kurser. Utbytet av expertis om katastrof- och krishantering ska omfatta utbyte av yrkesverksamma och erfarna frivilligarbetare. Utbildnings- och övningsprogrammen samt utbytesprogrammen för experter ska syfta till att stärka samarbetet och samordningen mellan medlemsstaterna och kommissionen på områdena civilskydd samt katastrof- och krishantering och till att förbättra samordningen, kompatibiliteten och komplementariteten hos den kapacitet som avses i artiklarna 20 och 21 samt till att förbättra kompetensen hos de experter som avses i artikel 33.

      iii) Inrättande och förvaltning av program för tillhandahållande och utbyte av expertis.

   b) Stärka spridningen och användningen av forsknings- och innovationsresultat i alla faser av civilskydd och katastrofriskhantering, och främja samverkan mellan forsknings- och innovationsresultat, den privata sektorn och medlemsstaternas myndigheter.

   c) Samla in och förvalta erfarenheter från civilskyddsinsatser som har genomförts inom ramen för unionens civilskyddsmekanism, inbegripet aspekter av katastrofhanteringens samtliga stadier, för att ge en gedigen grund för inlärningsprocesser och kunskapsutveckling. Detta ska omfatta följande:

      i) Övervakning, analys och utvärdering av alla relevanta civilskyddsåtgärder inom ramen för unionens civilskyddsmekanism.

      ii) Främjande av tillämpning av tillvaratagna erfarenheter för att uppnå en erfarenhetsgrundad bas för utvecklingen av aktiviteter inom katastrofhanteringens olika stadier.

      iii) Utveckling av metoder och verktyg för insamling, analys, främjande och tillämpning av erfarenheter.

Denna insats ska vid behov omfatta de erfarenheter som gjorts i samband med insatser utanför unionen, så att kopplingar och synergieffekter mellan bistånd som ges inom ramen för unionens civilskyddsmekanism och inom ramen för humanitärt bistånd kan utnyttjas.

d) Underhålla en onlineplattform för kunskapsnätverket för att stödja och underlätta genomförandet av de olika uppgifter som avses i leden a, b och c.

7. Kommissionen ska, när den utför de uppgifter som fastställs i punkt 1, särskilt beakta behoven och intressena hos de medlemsstater som står inför liknande katastrofrisker samt behovet av att stärka skyddet av den biologiska mångfalden och kulturarvet.

8. Kommissionen ska stärka samarbetet om kapacitetsuppbyggnad och utnyttjandet av forsknings- och innovationsresultat samt främja kunskaps- och erfarenhetsutbytet mellan nätverket och internationella organisationer och tredjeländer, särskilt för att bidra till att fullgöra internationella åtaganden, i synnerhet åtagandena inom Sendai-ramverket för katastrofriskreducering 2015–2030.

9. Nätverket ska också främja det operativa utnyttjandet av unionsfinansierade innovativa lösningar och hjälpa medlemsstaterna att identifiera och tillämpa den senaste tekniken och de senaste strategierna, bland annat genom innovationsupphandling och offentlig-privata partnerskap.

10. Organisationen av unionens kunskapsnätverk för civilskydd ska fastställas i en genomförandeakt som antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 35.2.

*Artikel 19*

**Allmänna beredskapsåtgärder**

1. Medlemsstaterna ska på frivillig basis utveckla insatskapacitet i enlighet med artiklarna 20 och 21.

2. Kommissionen ska hjälpa medlemsstaterna att öka befolkningens medvetenhet om katastrofrisker.

3. På begäran av en medlemsstat får kommissionen stödja och samordna tillfällig förhandsutplacering av insatskapacitet och insatsgrupper, inbegripet för utbildning, övningar, utbyte av kunskap och förbättrad interoperabilitet mellan kapacitet och insatsgrupper.

4. Medlemsstaterna får, under förutsättning att lämpliga säkerhetsåtgärder vidtas, tillhandahålla information om relevant militär insatskapacitet som skulle kunna användas som en del av biståndet genom unionens civilskyddsmekanism, såsom transport och logistiskt eller medicinskt stöd.

5. Medlemsstaterna ska till kommissionen lämna relevant information om de experter, moduler och annan insatskapacitet som de ställer till förfogande för bistånd genom unionens civilskyddsmekanism och vid behov uppdatera denna information.

6. Medlemsstaterna ska vidta lämpliga beredskapsåtgärder för att underlätta värdnationsstöd.

7. Kommissionen ska tilldela medaljer för att erkänna och hedra långvarigt engagemang för och extraordinära bidrag till unionens civilskyddsmekanism. Tilldelning av medaljer ska ske i enlighet med de genomförandeakter som antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 35.2.

8. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 9 får kommissionen samordna politiska prioriteringar och vid behov samordna operativ verksamhet med de nationella myndigheterna i ett tredjeland, som utsetts till strategiskt partnerland, som har anpassat mål på civilskyddsområdet eller som unionen har ingått säkerhets- och försvarsavtal med.

*Artikel 20*

**Europeiska civilskyddspoolen**

1. Europeiska civilskyddspoolen (ECPP) ska bestå av en pool av frivillig insatskapacitet i medlemsstaterna och omfatta moduler, annan insatskapacitet, kategorier av experter och tekniskt stöd (TAST). Kommissionen ska i en genomförandeakt som antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 35.2 fastställa regler för identifiering av medlemsstaternas experter, moduler och annan insatskapacitet samt operativa krav för modulernas funktion och driftskompatibilitet.

2. Det bistånd som tillhandahålls av en medlemsstat genom ECPP ska komplettera befintlig kapacitet i den begärande medlemsstaten, utan att det påverkar medlemsstaternas primära ansvar för förebyggande av och insatser vid katastrofer på deras territorium.

3. Utifrån identifierade risker och eventuella befintliga scenarier som avses i artikel 16.1 b ska kommissionen, genom genomförandeakter, fastställa vilka typer av central insatskapacitet och vilken omfattning av denna som behövs för ECPP (*insatskapacitetsmålen*). Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 35.2.

4. Kommissionen ska i samarbete med medlemsstaterna övervaka vilka framsteg som gjorts vad gäller uppfyllandet av de insatskapacitetsmål som fastställs i de genomförandeakter som anges i punkt 3 och identifiera potentiellt betydelsefulla kapacitetsbrister i ECPP. Om sådana brister har identifierats, ska kommissionen undersöka huruvida det utanför ECPP finns nödvändig kapacitet tillgänglig för medlemsstaterna. Kommissionen ska uppmuntra medlemsstaterna att ta itu med betydande insatskapacitetsbrister inom ECPP, i enlighet med den rapport som avses i artikel 17.1 c.

5. Genom en genomförandeakt som antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 35.2 ska kommissionen inrätta och förvalta en process för certifiering och registrering av den insatskapacitet som medlemsstaterna ställer till förfogande för ECPP och fastställa kvalitetskraven och interoperabilitetskraven för insatskapaciteten.

6. Medlemsstaterna ska frivilligt identifiera, ställa till förfogande och registrera den insatskapacitet som de erbjuder ECPP, inbegripet relevant militär kapacitet som skulle kunna användas som en del av biståndet. Multinationella moduler som tillhandahålls av två eller flera medlemsstater ska registreras gemensamt av alla berörda medlemsstater.

7. Den insatskapacitet som medlemsstaterna ställer till förfogande för ECPP ska alltid förbli tillgänglig för nationella ändamål.

8. Den insatskapacitet som medlemsstaterna ställer till förfogande för ECPP ska vara tillgänglig för insatser inom ramen för unionens civilskyddsmekanism efter begäran

om bistånd genom ERCC. Det slutliga beslutet om att kapaciteten ska sättas in ska fattas av de medlemsstater som har registrerat den berörda insatskapaciteten. Om en medlemsstat på grund av interna nödsituationer, force majeure eller, i undantagsfall, allvarliga skäl är förhindrad att göra denna insatskapacitet tillgänglig vid en specifik katastrof ska denna medlemsstat informera kommissionen om detta så snart som möjligt med hänvisning till denna artikel.

9. När kapacitet sätts in ska medlemsstaternas insatskapacitet även fortsättningsvis stå under deras ledning och kan, i samråd med kommissionen, dras tillbaka om interna nödsituationer, force majeure eller, i undantagsfall, allvarliga skäl gör det omöjligt för en medlemsstat att fortsätta att göra denna insatskapacitet tillgänglig. Samordningen av de olika insatskapaciteterna ska vid behov underlättas av kommissionen genom ERCC enlighet med artikel 25.

*Artikel 21*

**rescEU**

1. rescEU ska tillhandahålla stöd för att komplettera den totala befintliga insatskapaciteten på nationell nivå och den insatskapacitet som medlemsstaterna har ställt till förfogande för ECPP eller uppfylla operativa behov för att säkerställa effektiva och snabba insatser vid begäranden om bistånd i enlighet med artikel 28.

2. Kommissionen ska genom genomförandeakter fastställa de insatskapaciteter som rescEU ska bestå av, bland annat på grundval av unionens riskbedömningar i enlighet med artikel 16.1, med beaktande av identifierade och framväxande risker och total kapacitet och luckor på unionsnivå. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 35.2.

3. rescEU-kapacitet ska förvärvas, hyras, leasas, på annat sätt anlitas av eller doneras till medlemsstaterna.

4. rescEU-kapacitet som definierats genom genomförandeakter som antagits i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 35.2 får hyras, leasas eller på annat sätt kontrakteras av kommissionen i den mån det krävs för att åtgärda brister på transport- och logistikområdet.

5. I vederbörligen motiverade nödfall får kommissionen förvärva, hyra, leasa eller på annat sätt anlita kapacitet som fastställts genom genomförandeakter som antagits i enlighet med det skyndsamma förfarande som avses i artikel 35.2. Sådana genomförandeakter ska

   a) fastställa den nödvändiga typen och mängden av materiella resurser samt eventuella nödvändiga stödtjänster som redan definierats som rescEU-kapacitet, och/eller

   b) definiera ytterligare materiella resurser och eventuella nödvändiga stödtjänster som rescEU-kapacitet och fastställa den nödvändiga typen och mängden av denna kapacitet.

6. rescEU-kapacitet ska hysas av medlemsstaterna eller kommissionen. Kommissionen och medlemsstaterna ska i förekommande fall säkerställa en adekvat geografisk fördelning av rescEU-kapacitet.

7. Kommissionen ska genom genomförandeakter fastställa kvalitetskrav för den insatskapacitet som ingår i rescEU i samråd med medlemsstaterna. Kvalitetskraven

ska vara baserade på erkända internationella standarder i den mån sådana standarder redan existerar. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 35.2.

8. rescEU-kapacitet får endast användas för nationella ändamål, inbegripet kapacitet för dubbla användningsområden, när den inte används eller behövs för insatser.

9. rescEU-kapacitet ska användas, inbegripet för utplacering, nationell användning, lån eller donationer, inbegripet för förvaltning av rescEU:s strategiska reserver, i enlighet med genomförandeakter som antagits i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 35.2.

10. rescEU-kapacitet ska vara tillgänglig för insatser efter en begäran om bistånd genom ERCC i enlighet med artikel 28. Beslutet om insättning och demobilisering, och eventuella beslut vid motstridiga begäranden, ska fattas av kommissionen genom ERCC i nära samordning med den begärande medlemsstaten och den medlemsstat som hyser insatskapaciteten.

11. Om rescEU-kapacitet består av utrustning eller förbrukningsvaror får kommissionen genom ERCC besluta att antingen donera eller låna ut den erbjudna rescEU-kapaciteten.

12. Den medlemsstat på vars territorium rescEU-kapacitet sätts in ska ansvara för att leda insatserna. Vid insättande utanför unionen ska de medlemsstater som hyser rescEU-kapacitet ansvara för att säkerställa att rescEU-kapaciteten fullt ut integreras i den övergripande insatsen.

13. Vid insättande av rescEU-kapacitet ska kommissionen, genom ERCC, komma överens med den begärande medlemsstaten om det operativa insättandet av denna kapacitet. Den begärande medlemsstaten ska underlätta den operativa samordningen av sin egen kapacitet och rescEU-kapaciteten.

14. Samordningen av de olika insatskapaciteterna ska vid behov underlättas av kommissionen genom ERCC.

15. Medlemsstaterna ska underrättas om rescEU-kapacitetens operativa status genom Cecis.

16. Mot bakgrund av de operativa behoven i medlemsstaterna får rescEU-kapacitet användas för att hantera katastrofer och kriser utanför unionen som har en betydande inverkan på unionen eller medlemsstaterna eller är av internationellt intresse.

17. När rescEU-kapacitet används i tredjeländer kan medlemsstater i vissa fall vägra att skicka sin egen personal, i enlighet med genomförandeakter som antas enligt det granskningsförfarande som avses i artikel 35.2.

*Artikel 22*

**rescEU-övergångsarrangemang**

1. Fram till 2034 får unionsstöd tillhandahållas för att täcka 75 % av kostnaderna för att säkerställa snabb tillgång till nationell kapacitet som motsvarar den som fastställs i enlighet med artikel 21.2.

2. Den kapacitet som avses i punkt 1 ska betecknas som rescEU-kapacitet fram till utgången av det datum som anges i den punkten.

3. Genom undantag från artikel 21 ska det beslut om insättande av kapacitet som avses i punkt 1 fattas av den medlemsstat som gjorde den tillgänglig som rescEU-kapacitet. Om en medlemsstat på grund av interna nödsituationer, force majeure eller, i undantagsfall, allvarliga skäl är förhindrad att göra denna kapacitet tillgänglig för en specifik katastrof ska denna medlemsstat underrätta kommissionen om detta så snart som möjligt med hänvisning till denna artikel.

*Artikel 23*

**Prognoser och tidig varning**

1. Kommissionen ska i samarbete med medlemsstaterna vidta följande åtgärder för att förbättra kapaciteten för prognoser och tidig varning, med utgångspunkt i unionens rymdkapacitet som tillhandahålls av Copernicus, Galileo och vid behov andra rymdtjänster:

   a) Ytterligare förbättra de gränsöverskridande systemen för detektering och tidig varning av unionsintresse för att begränsa de omedelbara effekterna av katastrofer.

   b) Integrera och förbättra befintliga gränsöverskridande system för detektering och tidig varning med hjälp av en multiriskstrategi, i syfte att minimera den tid som behövs för att reagera.

   c) Upprätthålla och vidareutveckla kapaciteten för situationsmedvetenhet och analys.

   d) Övervaka katastrofer och, vid behov, bedöma klimatförändringarnas effekter och ge råd på grundval av vetenskapliga rön.

   e) Omvandla vetenskapliga data till användbar operativ information.

   f) Upprätta, upprätthålla och främja europeiska vetenskapliga partnerskap som tar itu med alla risker, och därigenom främja sammankopplingen mellan nationella system för tidig varning och larm, och potentiellt koppla samman sådana system med ERCC och relevanta it-system.

   g) Bistå medlemsstater och bemyndigade internationella organisationer med vetenskaplig kunskap, innovativ teknik och expertis för utvecklingen av deras system för tidig varning, bland annat genom kunskapsnätverket.

2. En vetenskaplig och teknisk facilitet ska sammanföra befintliga initiativ, program, verktyg och tjänster, såsom Copernicustjänsterna, för att bidra med vetenskaplig och teknisk expertis till hubbens, ERCC:s och medlemsstaternas operativa beredskap, analyser och situationsmedvetenhet i syfte att förutse, förbereda för och sätta in insatser vid katastrofer och kriser enligt serviceinriktade strategier, allriskstrategier och sektorsövergripande strategier.

3. När larmtjänster tillhandahålls genom Galileo och Egnos, Copernicus, IRIS2 och Govsatcom eller rymdlägesbild får varje medlemsstat själv besluta om att eventuellt använda dem.

*Artikel 24*

**System för varningar till allmänheten**

1. Kommissionen ska samarbeta med medlemsstaterna för att stödja integreringen av Galileos satellittjänster för varningsinformation i nationella system för varningar till allmänheten.

2. Kommissionen ska stödja medlemsstaterna i arbetet med att förbättra befolkningens beredskap för och medvetenhet om pågående varningar i hela unionen.

3. I händelse av en gränsöverskridande katastrof kan hubben och ERCC underlätta informationsutbytet mellan berörda länder om användningen av Galileos satellittjänster för varningsinformation. På begäran av en medlemsstat får hubben och ERCC på den medlemsstatens vägnar skicka varningsmeddelanden till allmänheten via Galileos satellittjänster för varningsinformation inom den medlemsstaten.

4. Kommissionen ska fastställa förfaranden för användning av Galileos satellittjänster för varningsinformation för att bistå tredjeländer som begär sådana tjänster.

5. De varningsmeddelanden som avses i punkt 3 får nyttja information från unionens tjänster för rymdlägesbild, särskilt rymdövervaknings- och spårningstjänster.

*Artikel 25*

**Centrumet för samordning av katastrofberedskap**

1. ERCC ska öka den gemensamma situationsmedvetenheten om risker som omfattas av denna förordnings tillämpningsområde och säkerställa operativ kapacitet dygnet runt året runt samt bistå medlemsstaterna och kommissionen i arbetet med att uppnå målen i denna förordning.

2. ERCC ska ha ett nära samarbete med nationella civilskyddsmyndigheter och berörda unionsinstitutioner och unionsorgan.

3. ERCC ska särskilt, i realtid, samordna, övervaka och stödja insatser på unionsnivå.

4. ERCC ska ha tillgång till operativ och analytisk kapacitet samt övervaknings-, informationshanterings- och kommunikationskapacitet, och ska vara utrustad för att ta emot och behandla säkerhetsskyddsklassificerade EU-uppgifter för att hantera ett brett spektrum av nödsituationer inom och utanför unionen.

5. Medlemsstaterna ska utse kontaktpunkter för ERCC:s verksamhet och informera kommissionen om detta. ERCC:s interaktion med medlemsstaternas kontaktpunkter ska fastställas genom en genomförandeakt som antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 35.2.

*Artikel 26*

**Krissamordningshubb**

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 25 ska en krissamordningshubb (*hubben*) inrättas. Hubben ska bygga vidare på ERCC:s struktur och kapacitet, inbegripet dess analytiska och vetenskapliga kapacitet, situationsmedvetenhet och operativa kapacitet dygnet runt året runt för sektorsövergripande kriser.

2. Hubben ska ha ett nära samarbete med Europeiska utrikestjänstens krishanteringscentrum när det gäller den externa dimensionen av sektorsövergripande kriser, med avseende på roller och befogenheter.

3. Hubben ska förutse och övervaka risker i samband med sektorsövergripande kriser, bland annat genom att regelbundet utarbeta briefingar av den operationella situationen för sektorsövergripande risker och multirisker.

4. Hubben ska säkerställa samordning med relevanta nationella myndigheter, som utsetts i enlighet med punkt 5, kommissionens avdelningar, unionens institutioner och organ, och tillhandahålla stöd i de situationer som avses i artikel 29.1.

5. Medlemsstaterna ska utse kontaktpunkter för hubbens verksamhet och informera kommissionen om detta.

# Kapitel 3 Insatser

*Artikel 27*

**Anmälan av katastrofer**

1. Vid en katastrof inom unionen, eller vid överhängande fara för en katastrof, som orsakar eller kan orsaka gränsöverskridande konsekvenser, ska den medlemsstat i vilken katastrofen har inträffat eller sannolikt kommer att inträffa utan dröjsmål anmäla detta till de medlemsstater som kan komma att beröras av katastrofen samt till kommissionen. Anmälan till kommissionen ska inte krävas om anmälningsskyldigheten redan har uppfyllts i enlighet med annan unionslagstiftning eller i enlighet med fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen eller i enlighet med befintliga internationella överenskommelser.

2. Vid en katastrof inom unionen, eller vid överhängande fara för en katastrof, som sannolikt kommer att leda till att en eller flera medlemsstater begär bistånd, ska den medlemsstat i vilken katastrofen har inträffat eller sannolikt kommer att inträffa utan dröjsmål anmäla detta till kommissionen, om det kan förväntas att en begäran om bistånd inges via ERCC, så att kommissionen vid behov kan informera övriga medlemsstater och aktivera de behöriga avdelningarna inom kommissionen.

3. Anmälan enligt punkterna 1 och 2 ska, när så är lämpligt, göras via Cecis. Kommissionen ska definiera komponenterna i Cecis samt organisationen av informationsutbytet via Cecis genom en genomförandeakt som antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 35.2.

4. Hubben ska säkerställa en lämplig ram för att ta emot anmälningar om kriser som kommissionen tar emot genom andra unionsinstrument.

*Artikel 28*

**Begäran om bistånd**

1. När en katastrof inträffar eller vid överhängande fara för en katastrof får den berörda medlemsstaten eller det berörda tredjelandet begära bistånd genom ERCC. Begäran ska vara så specifik som möjligt. Den kan särskilt omfatta en begäran om moduler, insatsgrupper, katastrofhjälpsartiklar och katastrofhjälpsutrustning, logistikresurser, transportresurser och andra resurser. Kommissionen ska fastställa operativa förfaranden för insatser vid katastrofer genom en genomförandeakt som antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 35.2.

2. I undantagsfall, och i avsaknad av en begäran om bistånd från ett tredjeland som drabbats av en katastrof, får en medlemsstat av humanitära skäl begära att unionens

civilskyddsmekanism aktiveras. Genomförandet av unionens civilskyddsmekanism ska ske i enlighet med tillämpliga folkrättsliga bestämmelser (inbegripet det berörda landets (uttryckliga eller underförstådda) samtycke). Den samlade insatsen ska samordnas med Förenta nationerna och dess organ, och ha effektiva mekanismer för att godkänna erbjudanden om bistånd och tillhandahålla detta.

3. Om det berörda landet är ett tredjeland kan bistånd också begäras av Förenta nationerna och dess organ, eller en relevant internationell organisation, på det berörda landets vägnar och med det berörda landets samtycke. Kommissionen ska identifiera relevanta internationella organisationer genom en genomförandeakt som antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 35.2.

4. En begäran om bistånd gäller under en period av högst 90 dagar, såvida inte ERCC informeras om nya element som motiverar fortsatt eller ytterligare bistånd.

5. Den vetenskapliga och tekniska rådgivningsmekanismen ska kombinera den befintliga analytiska och vetenskapliga kapacitet, inklusive den som erbjuds av ERCC, som krävs för insatser. Ett berört land kan begära att ERCC aktiverar den vetenskapliga och tekniska rådgivningsmekanismen, inklusive de tjänster som tillhandahålls av EU:s rymdkapacitet och få tillgång till rymddata.

6. När kommissionen mottar en begäran om bistånd ska den, genom ERCC, på lämpligt sätt och utan dröjsmål

   a) vidarebefordra begäran till medlemsstaternas kontaktpunkter,

   b) samla in och analysera information om situationen, i syfte att skapa en gemensam lägesbild av och reaktioner på situationen, och sprida den informationen direkt till medlemsstaterna,

   c) underlätta samordning och tillhandahållande av bistånd, vid behov, genom närvaro på plats av en grupp experter eller ett av EU:s civilskyddsteam och ytterligare nödvändiga stödåtgärder och kompletterande åtgärder,

   d) ge råd om vilken typ av bistånd som krävs för att mildra följderna av en katastrof,

   e) lämna rekommendationer i samråd med den berörda medlemsstaten eller det berörda tredjelandet för tillhandahållande av bistånd genom unionens civilskyddsmekanism och uppmana medlemsstaterna att sätta in kapacitet och underlätta samordningen av det begärda biståndet. Om det begärande landet är en medlemsstat ska den vidta lämpliga åtgärder för att underlätta stöd till värdnationen för inkommande bistånd i linje med rekommendationen om värdnationsstöd.

7. Om det berörda landet är ett tredjeland ska kommissionen

   a) hålla kontakt med det drabbade landet om närmare tekniska aspekter, såsom det exakta behovet av bistånd, godtagandet av erbjudanden och de praktiska formerna för mottagandet och fördelningen av biståndet lokalt,

   b) hålla kontakt med eller stödja FN och dess organ och samarbeta med andra relevanta aktörer som bidrar till det samlade hjälparbetet för att maximera synergieffekterna, eftersträva inbördes komplementaritet och undvika dubbelarbete och brister,

   c) hålla kontakt med alla berörda aktörer, särskilt under avslutningsfasen av en biståndsinsats, för att underlätta ett smidig överlämnande.

8. En medlemsstat till vilken en begäran om bistånd riktas genom unionens civilskyddsmekanism ska omgående avgöra huruvida den har möjlighet att lämna begärt bistånd och underrätta ERCC om sitt beslut genom Cecis, och då ange omfattningen av och villkoren för biståndet. ERCC ska hålla medlemsstaterna underrättade.

9. Insatser utanför unionen enligt denna artikel får antingen genomföras som en oberoende biståndsinsats eller som ett bidrag till en insats som leds av en internationell organisation. Unionens samordning ska vara fullt integrerad med den övergripande samordning som tillhandahålls av Förenta nationerna och dess organ och ska respektera deras ledande roll. Vid katastrofer som orsakats av människor eller komplexa nödsituationer ska kommissionen säkerställa förenlighet med det europeiska samförståndet om humanitärt bistånd och respekt för humanitära principer.

10. Vid planeringen av insatser i samband med humanitära kriser utanför unionen ska kommissionen och medlemsstaterna identifiera och främja synergieffekter mellan civilskyddsbiståndet och det humanitära bistånd som tillhandahålls av unionen och medlemsstaterna.

11. Samordning av bistånd till tredjeländer genom unionens civilskyddsmekanism får varken påverka de bilaterala kontakterna och biståndet mellan medlemsstaterna och det drabbade landet eller samarbetet mellan medlemsstaterna och Förenta nationerna och andra relevanta internationella organisationer. Sådana bilaterala kontakter och sådant bistånd kan också användas för att bidra till samordningen genom unionens civilskyddsmekanism och överföringen till ERCC av information om eventuella bilaterala kontakter och bistånd som tillhandahålls det berörda landet.

12. Bistånd får erbjudas av unionens andra institutioner, byråer och organ och samordnas som en del av insatserna enligt denna artikel.

*Artikel 29*

**Stöd vid sektorsövergripande kriser**

1. Hubben får användas för att ge stöd vid sektorsövergripande kriser om

   a) insatsen inleds inom ramen för andra av unionens riskhanteringsinstrument,

   b) i de fall som avses i artikel 2.1 b i rådets genomförandebeslut (EU) 2018/1993[31],

   c) i de fall som avses i artikel 4 i rådets beslut 2014/415/EU[32],

   d) om rådet begär stöd,

   e) vid hot mot folkhälsan på unionsnivå i enlighet med förordning (EU, Euratom) 2022/2371 eller WHO:s förklaring om hälsokriser av internationellt intresse.

2. I de fall som avses i punkt 1 får unionens stöd till insatser täcka upp till 100 % av kostnaderna för att återspegla krisens omfattning och verkningar.

---

[31] Rådets genomförandebeslut (EU) 2018/1993 av den 11 december 2018 om EU-arrangemangen för integrerad politisk krishantering (EUT L 320, 17.12.2018, s. 28, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_impl/2018/1993/oj).

[32] 2014/415/EU: Rådets beslut av den 24 juni 2014 om närmare bestämmelser för unionens genomförande av solidaritetsklausulen (EUT L 192, 1.7.2014, s. 53, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2014/415/oj).

3. I de fall som avses i punkt 1 får kommissionen upphandla materiella resurser eller bevilja bidrag till medlemsstaterna för upphandling av materiella resurser och alla nödvändiga stödtjänster som krävs för att komplettera biståndet inom ramen för unionens civilskyddsmekanism.

4. När unionens civilskyddsmekanism ger stöd till insatser eller hubben underlättar insatser som inletts inom ramen för unionens andra riskhanteringsinstrument, ska tillämpningsområdet för dessa instrument beaktas för att avgöra om associerade länder ska omfattas av åtgärderna enligt detta kapitel.

*Artikel 30*

**Konsulärt bistånd**

1. I undantagsfall får unionens civilskyddsmekanism användas för att tillhandahålla civilskyddsstöd till konsulärt bistånd till unionens medborgare vid katastrofer i tredjeländer om detta begärs av den berörda medlemsstaten.

2. Civilskyddsstödet till konsulärt bistånd ska avspegla solidariteten mellan medlemsstaterna och särskilt omfatta hemtransport, evakuering och assisterade avgångar samt andra räddningsinsatser.

3. Unionens stöd får skalas upp med hänsyn till de många olika nationaliteterna bland de unionsmedborgare som omfattas av åtgärden i fråga.

4. Den medlemsstat som genomför den konsulära biståndsåtgärden får begära att antingen passagerare eller medlemsstater vars medborgare omfattas av åtgärden i fråga bidrar till kostnaderna i samband med åtgärden. Om bistånd ges till unionsmedborgare som är medborgare i en medlemsstat som inte är representerad i ett tredjeland i enlighet med artikel 6 i direktiv (EU) 2015/637, ska artiklarna 14 och 15 i det direktivet tillämpas.

# Kapitel 4 Unionens stöd till insatser

*Artikel 31*

**Unionens stöd till insatser**

1. Kommissionen ska stödja de insatser som avses i artikel 32 genom att

   a) tillhandahålla och utbyta information om utrustning och transport- och logistikresurser som medlemsstaterna beslutar att ställa till förfogande, i syfte att underlätta sammanförandet i en pool av denna utrustning och dessa transport- och logistikresurser,

   b) bistå medlemsstaterna med att identifiera transport- och logistikresurser och utrustning som eventuellt är tillgängliga från annat håll, även på den kommersiella marknaden, och underlätta deras tillgång till sådana resurser,

   c) finansiera transport- och logistikresurser, inbegripet militära resurser, samt de driftskostnader som är nödvändiga för att säkerställa snabba insatser, även när det berörda landet begär transport- och logistikresurser.

2. De åtgärder som avses i artikel 32 ska vara berättigade till unionens stöd till insatser endast om följande kriterier är uppfyllda:

   a) En begäran om bistånd har gjorts i enlighet med artikel 28.

b) De kompletterande transport- och logistikresurserna är nödvändiga för att säkerställa att de insatser som görs blir effektiva.

c) Biståndet svarar mot de behov som identifierats av ERCC och tillhandahålls i enlighet med ERCC:s rekommendationer om tekniska specifikationer, kvalitet, tidsplan och villkor för tillhandahållande.

d) Biståndet har, inom ramen för unionens civilskyddsmekanism, godkänts av det begärande landet, direkt eller via Förenta nationerna eller dess organ, eller någon annan relevant internationell organisation.

e) Biståndet, när det rör sig om en katastrof i ett tredjeland, kompletterar alla unionens samlade humanitära insatser.

3. När en medlemsstat begär att kommissionen ska ingå ett avtal om transporttjänster ska kommissionen begära delvis återbetalning av kostnaderna i enlighet med de finansieringsnivåer som avses i bilaga I.

*Artikel 32*

**Insatser**

1. För att främja effektiva insatser ska kommissionen bistå de medlemsstater som erbjuder bistånd genom att

a) identifiera och få tillgång till utrustning, transport- och logistikresurser samt tjänster i form av tillträde till den kommersiella marknaden eller andra källor genom kommissionen, såsom transporttjänster som upphandlas från privata eller andra enheter, och underlätta deras tillgång till sådana resurser,

b) tillhandahålla och utbyta information om utrustning, transport- och logistikresurser och tjänster i form av sammanslagning med andra medlemsstater och underlätta upprättande och underhåll av logistikhubbar som underlättar sammanslagning,

c) stödja transport av spontant erbjudet bistånd som inte på förhand ställts till ECPP:s förfogande,

d) underlätta åtgärder som möjliggör hubbar för medicinsk evakuering och genomföra medicinska evakueringar,

e) förbereda mobilisering och utplacering av experter och EU:s civilskyddsteam.

f) förbereda för mobilisering och utplacering av insatsgrupper,

g) utveckla och upprätthålla en snabbkapacitet genom ett nätverk av utbildade experter från medlemsstaterna,

h) tillfälligt förhandsutplacera och samordna insatskapacitet i situationer med ökad risk, på begäran av en medlemsstat eller ett tredjeland och med beaktande av kommissionens bedömning,

i) beredskapstilldela insatskapacitet under perioder och i områden med ökade eller återkommande säsongsrisker, och på begäran av en medlemsstat,

j) transportera bistånd som behövs vid miljökatastrofer där principen om att förorenaren betalar är tillämplig, varvid följande villkor ska gälla:

i) Unionens ekonomiska stöd för transport av bistånd ska begäras av den drabbade eller bistående medlemsstaten på grundval av en vederbörligen motiverad behovsbedömning.

ii) Den drabbade eller bistående medlemsstaten ska, enligt vad som är lämpligt, vidta alla nödvändiga åtgärder för att begära och få ersättning från förorenaren, i enlighet med alla tillämpliga rättsliga bestämmelser på internationell nivå, unionsnivå eller nationell nivå.

iii) Den berörda eller bistående medlemsstaten ska, enligt vad som är lämpligt, omedelbart återbetala ersättningen till unionen efter att ha fått ersättning från förorenaren.

k) vidta ytterligare stödåtgärder och kompletterande åtgärder för att underlätta samordningen av insatserna på det mest effektiva sättet.

2. När det gäller medlemsstaternas transportverksamhet från den plats där biståndet sammanförts till slutdestinationen ska en medlemsstat vara ansvarig när den begär unionsstöd i form av ett bidrag eller underlättar tillgång till de resurser och tjänster som behövs för hela insatsen.

3. Kostnader i samband med punkt 1 h och i ska inte vara stödberättigande om de täcks av värdnationsstöd.

4. Vid en miljökatastrof enligt vad som avses i punkt 1 j som inte drabbar en medlemsstat ska de åtgärder som avses i led j vidtas av den bistående medlemsstaten.

5. Kommissionen får komplettera de transport- och logistikresurser som medlemsstaterna ställer till förfogande genom att tillhandahålla de ytterligare resurser som är nödvändiga för att säkerställa snabba insatser.

6. Kommissionen får underlätta insatserna genom att utveckla kartmaterial för snabb insättning och mobilisering av resurser, med hänsyn särskilt till gränsöverskridande regioners särdrag med tanke på gränsöverskridande risker för flera länder.

7. Kommissionen ska fastställa regler för utplacering av experter och EU:s civilskyddsteam i en genomförandeakt som antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 35.2.

8. När en medlemsstat begär att kommissionen ska ingå ett avtal om transporttjänster ska kommissionen begära delvis återbetalning av kostnaderna i enlighet med de finansieringsnivåer som avses i bilaga I.

*Artikel 33*

**Utplacering av experter och EU:s civilskyddsteam**

1. På begäran av en medlemsstat, ett tredjeland, Förenta nationerna eller dess organ eller en relevant internationell organisation som fastställts i enlighet med artikel 28.3 får kommissionen välja ut, utnämna och ge stöd vid utplaceringen av enskilda experter eller EU:s civilskyddsteam som består av experter som utsetts av medlemsstaterna för att ge råd om förebyggande åtgärder eller beredskapsåtgärder, eller för att stödja en gemensam bedömning av situationen och behoven, underlätta samordningen av biståndet eller tillhandahålla teknisk rådgivning.

2. Unionens civilskyddsmekanism och hubbens kapacitet får användas för att ge stöd till utplacering av experter eller EU:s civilskyddsteam när unionens civilskyddsmekanism tillhandahåller stöd i de fall som avses i artikel 29. Experter från kommissionen och unionens andra institutioner, byråer, inbegripet EU:s insatsgrupp för hälsofrågor som inrättats i enlighet med artikel 11 a i förordning (EG) nr 851/2004[33], och organ får integreras i teamet för att stödja EU:s civilskyddsteam och underlätta kontakter med hubben. Experter som sänts ut av FN-organ eller andra internationella organisationer får ingå i gruppen i syfte att förstärka samarbetet och underlätta gemensamma bedömningar.

3. Om den operativa effektiviteten så kräver får kommissionen, i nära samarbete med medlemsstaterna, underlätta användandet av ytterligare experter, genom dessas utplacering, och tekniskt och vetenskapligt stöd samt vända sig till expertis inom vetenskap, akutsjukvård och sektoriell sakkunskap.

4. Experterna ska väljas ut och utses i enlighet med följande förfarande:

   a) Medlemsstaterna ska utse de experter som, under deras ansvar, kan ingå som medlemmar i EU:s civilskyddsteam.

   b) Kommissionen ska välja ut teamens experter och ledare på grundval av deras kvalifikationer och erfarenhet, inbegripet vilken utbildning de har när det gäller unionens civilskyddsmekanism, tidigare erfarenhet av uppdrag inom ramen för unionens civilskyddsmekanism och annat internationellt hjälparbete; urvalet ska även grundas på andra kriterier, däribland språkkunskaper, för att säkerställa att teamet som helhet förfogar över de kunskaper som krävs i den specifika situationen.

   c) Kommissionen ska utnämna experter och ledare för teamen för uppdraget i samförstånd med den medlemsstat som utsett dem.

   d) Kommissionen ska underrätta medlemsstaterna om ytterligare expertstöd som tillhandahållits i enlighet med punkt 3.

5. Om experter eller EU:s civilskyddsteam skickas ut ska de underlätta samordningen mellan medlemsstaternas insatskapacitet och ha kontakt med de behöriga myndigheterna i det begärande landet. ERCC ska upprätthålla nära kontakt med expertgrupperna och ge dem vägledning och logistiskt stöd.

6. Kommissionen ska genom ERCC stödja experter och EU:s civilskyddsteam som har valts ut, utnämnts eller utplacerats enligt denna artikel vid utarbetandet av en säkerhets- och skyddsplan, genom att dela sin egen säkerhetsbedömning och genom att tillhandahålla en säkerhetsgenomgång som en del av uppdragsgenomgången. Kommissionen ska stödja experterna och EU:s civilskyddsteam i utarbetandet av ytterligare riskreducerande åtgärder och andra nödvändiga åtgärder före eller under utplaceringen.

# AVDELNING III BEREDSKAP OCH INSATSER VID HÄLSOKRISER

[33] Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 851/2004 av den 21 april 2004 om inrättande av ett europeiskt centrum för förebyggande och kontroll av sjukdomar, EUT L 142, 30.4.2004, s. 1.

*Artikel 34*

**Beredskap och insatser vid hälsokriser**

Kommissionen ska stödja medlemsstaterna med att stärka kapaciteten för förebyggande av, beredskap för och insatser vid allvarliga hot mot människors hälsa, särskilt genom

a) stöd till datainsamling, informationsutbyte, system för tidig varning och övervakning,

b) förbättrad tillgång till och tillgänglighet för medicinska motåtgärder, bland annat genom upphandling, kapacitetsreservationer samt lagring och utplacering av dessa,

c) kapacitetsuppbyggnad,

d) stöd till åtgärder för utveckling, genomförande och övervakning, bland annat genom samarbete mellan nationella myndigheter och med berörda parter, samt utveckling och införande av nödvändiga verktyg och nödvändig infrastruktur, inbegripet it-infrastruktur.

# AVDELNING IV SLUTBESTÄMMELSER

*Artikel 35*

**Kommittéförfarande**

1. Kommissionen ska biträdas av en kommitté. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.

2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

3. Om kommitténs yttrande ska inhämtas genom skriftligt förfarande, ska det förfarandet avslutas utan resultat om kommitténs ordförande, inom tidsfristen för att avge yttrandet, så beslutar eller en enkel majoritet av kommittéledamöterna så begär.

4. I enlighet med internationella avtal som ingås av unionen får företrädare för tredjeländer och internationella organisationer bjudas in som observatörer till kommitténs möten i enlighet med de krav som fastställs i kommitténs arbetsordning och med beaktande av säkerheten och den allmänna ordningen i unionen eller medlemsstaterna. Företrädare för tredjeländer eller internationella organisationer får inte delta i överläggningar i frågor som rör stödberättigande för enheter från tredjeländer eller internationella organisationer.

*Artikel 36*

**Upphävande**

Beslut nr 1313/2013/EU ska upphöra att gälla med verkan från och med den 1 januari 2028.

*Artikel 37*

**Övergångsbestämmelser**

1. Denna förordning ska inte påverka det fortsatta genomförandet eller ändringar av de berörda åtgärderna fram till dess att de har avslutats i enlighet med beslut

nr 1313/2013/EU eller förordning (EU) 2021/522 som ska fortsätta att tillämpas på de berörda åtgärderna fram till dess att de avslutas.

2. Finansieringsramen enligt denna förordning får också omfatta de utgifter för tekniskt och administrativt stöd som är nödvändiga för övergången mellan unionens civilskyddsmekanism och de åtgärder som antagits inom ramen för beslut nr 1313/2013/EU eller förordning (EU) 2021/522.

*Artikel 38*

**Ikraftträdande och tillämpning**

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den 1 januari 2028.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den

| | |
|---|---|
| *På Europaparlamentets vägnar* | *På rådets vägnar* |
| *Ordförande* | *Ordförande* |

**FINANSIERINGS- OCH DIGITALISERINGSÖVERSIKT FÖR RÄTTSAKT**


1. GRUNDLÄGGANDE UPPGIFTER OM FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET ..... 3
1.1 Förslagets eller initiativets titel ..... 3
1.2 Berörda politikområden ..... 3
1.3 Mål ..... 3
1.3.1 Allmänt/allmänna mål ..... 3
1.3.2 Specifikt/specifika mål ..... 3
1.3.3 Verkan eller resultat som förväntas ..... 3
1.3.4 Prestationsindikatorer ..... 3
1.4 Förslaget eller initiativet avser ..... 4
1.5 Grunder för förslaget eller initiativet ..... 4
1.5.1 Krav som ska uppfyllas på kort eller lång sikt, inbegripet en detaljerad tidsplan för genomförandet av initiativet ..... 4
1.5.2 Mervärdet av en åtgärd på EU-nivå (som kan följa av flera faktorer, t.ex. samordningsfördelar, rättssäkerhet, ökad effektivitet eller komplementaritet). Med ”mervärdet av en åtgärd på EU-nivå” i detta avsnitt avses det värde en åtgärd från unionens sida tillför utöver det värde som annars skulle ha skapats av enbart medlemsstaterna. ..... 4
1.5.3 Erfarenheter från tidigare liknande åtgärder ..... 4
1.5.4 Förenlighet med den fleråriga budgetramen och eventuella synergieffekter med andra relevanta instrument ..... 5
1.5.5 Bedömning av de olika finansieringsalternativ som finns att tillgå, inbegripet möjligheter till omfördelning ..... 5
1.6 Förslagets eller initiativets varaktighet och budgetkonsekvenser ..... 6
1.7 Planerad(e) genomförandemetod(er) ..... 6
2. FÖRVALTNING ..... 8
2.1 Regler om uppföljning och rapportering ..... 8
2.2 Förvaltnings- och kontrollsystem ..... 8
2.2.1 Motivering av den budgetgenomförandemetod, de finansieringsmekanismer, de betalningsvillkor och den kontrollstrategi som föreslås ..... 8
2.2.2 Uppgifter om identifierade risker och om det eller de interna kontrollsystem som inrättats för att begränsa riskerna ..... 8
2.2.3 Beräkning och motivering av kontrollernas kostnadseffektivitet (dvs. förhållandet mellan kostnaden för kontrollerna och värdet av de medel som förvaltas) och en bedömning av den förväntade risken för fel (vid betalning och vid avslutande) ..... 8
2.3 Åtgärder för att förebygga bedrägeri och oriktigheter ..... 9
3. FÖRSLAGETS ELLER INITIATIVETS BERÄKNADE BUDGETKONSEKVENSER ..... 10
3.1 Berörda rubriker i den fleråriga budgetramen och utgiftsposter i den årliga budgeten 10

3.2 Förslagets beräknade budgetkonsekvenser för anslagen ..... 12
3.2.1 Sammanfattning av beräknad inverkan på driftsanslagen ..... 12
3.2.1.1 Anslag i den antagna budgeten ..... 12
3.2.1.2 Anslag från externa inkomster avsatta för särskilda ändamål ..... 17
3.2.2 Beräknad output som finansieras med driftsanslag ..... 22
3.2.3 Sammanfattning av beräknad inverkan på de administrativa anslagen ..... 24
3.2.3.1 Anslag i den antagna budgeten ..... 24
3.2.3.2 Anslag från externa inkomster avsatta för särskilda ändamål ..... 24
3.2.3.3 Totala anslag ..... 24
3.2.4 Beräknat personalbehov ..... 25
3.2.4.1 Finansierat med den antagna budgeten ..... 25
3.2.4.2 Finansierat med externa inkomster avsatta för särskilda ändamål ..... 26
3.2.4.3 Totalt personalbehov ..... 26
3.2.5 Översikt över beräknad inverkan på it-relaterade investeringar ..... 28
3.2.6 Förenlighet med den gällande fleråriga budgetramen ..... 28
3.2.7 Bidrag från tredje part ..... 28
3.3 Beräknad inverkan på inkomsterna ..... 29
4 DIGITALA INSLAG ..... 29
4.1 Krav med digital relevans ..... 30
4.2 Data ..... 30
4.3 Digitala lösningar ..... 31
4.4 Interoperabilitetsbedömning ..... 31
4.5 Åtgärder till stöd för digitalt genomförande ..... 32

## 1. GRUNDLÄGGANDE UPPGIFTER OM FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

### 1.1 Förslagets eller initiativets titel

Europaparlamentets och rådets förordning om unionens civilskyddsmekanism och finansiering av beredskap och insatser vid hälsokriser, samt om upphävande av beslut 1313/2013 (unionens civilskyddsmekanism)

### 1.2 Berörda politikområden

Civilskydd samt beredskap och insatser vid hälsokriser

### 1.3 Mål

#### *1.3.1 Allmänt/allmänna mål*

Förordningen syftar till att stärka samarbetet mellan unionen och medlemsstaterna för att förebygga, förbereda sig för och sätta in insatser vid alla typer av naturkatastrofer och katastrofer orsakade av människor, inbegripet beredskap och insatser vid hälsokriser som kan inträffa inom eller utanför unionen, inbegripet situationer där de påverkar flera sektorer samtidigt. Den tillhandahåller också finansiering för beredskap och insatser vid hälsokriser.

#### *1.3.2 Specifikt/specifika mål*

Förordningen ska omfatta skydd av människor, miljö och egendom, inbegripet kulturarv, mot alla typer av naturkatastrofer och katastrofer orsakade av människor, inbegripet allvarliga gränsöverskridande hot mot människors hälsa. Den ska möjliggöra samordning i situationer där andra unionsmekanismer för krishantering genomförs.

#### *1.3.3 Verkan eller resultat som förväntas*

*Beskriv den verkan som förslaget eller initiativet förväntas få på de mottagare eller den del av befolkningen som berörs.*

Till följd av detta förslag förväntas unionen kunna agera bättre i olika faser av katastrofhanteringscykeln, nämligen förebyggande, beredskap och insatser, genom samordnad planering och åtgärder som förutser och minskar risker, förbättrar beredskapen och möjliggör effektiva insatser, även vid hälsokriser.

Förslaget förväntas minska riskerna, stärka befolkningens, infrastrukturens och de väsentliga tjänsternas motståndskraft och bidra till att minimera katastrofernas effekter, inbegripet allvarliga gränsöverskridande hot mot människors hälsa.

Förslaget förväntas stärka de kollektiva operativa insatserna på unionsnivå, stödja åtgärder för kapacitetsuppbyggnad på nationell nivå och därigenom främja de färdigheter, resurser och kunskaper som krävs för att hantera risker, minska sårbarheterna och öka motståndskraften mot framtida hot.

#### *1.3.4 Prestationsindikatorer*

*Ange indikatorer för övervakning av framsteg och resultat.*

Förordningen kommer att utvärderas och övervakas i enlighet med bestämmelserna i prestationsförordningen. Utvärderingen ska genomföras i enlighet med kommissionens riktlinjer för bättre lagstiftning och ska baseras på indikatorer som är relevanta för programmets mål.

I prestationsförordningen kommer man ytterligare att definiera de övergripande principer som ska integreras i budgetprogram, inbegripet unionens civilskyddsmekanism, i linje med budgetförordningen, samt relevanta genomförandebestämmelser.

Slutligen kommer en dataplan att utarbetas för att säkerställa att operativa data finns tillgängliga. Arbetet med detta har redan inletts: i början av 2025 genomförde GD Echo datakatalogen för civilskydd, efter utvärderingen av unionens civilskyddsmekanism, som samlar in operativa data om utplacering av kapacitet eller beredskapslagringsplatser.

## 1.4 Förslaget eller initiativet avser

☐ en ny åtgärd

☐ en ny åtgärd som bygger på ett pilotprojekt eller en förberedande åtgärd[34]

☐ en förlängning av en befintlig åtgärd

☒ en sammanslagning eller omdirigering av en eller flera åtgärder mot en annan/en ny åtgärd

## 1.5 Grunder för förslaget eller initiativet

### *1.5.1 Krav som ska uppfyllas på kort eller lång sikt, inbegripet en detaljerad tidsplan för genomförandet av initiativet*

Det europeiska civilskyddet har till följd av en alltmer instabil mix av säkerhets-, hälso-, klimat- och miljöutmaningar lett till en förvärrad risk- och hotbild i Europa. I förslaget föreslås åtgärder som gör det möjligt för unionen och dess medlemsstater att anpassa sig till ett brett spektrum av faror och hot, eftersom antalet aktiveringar av unionens civilskyddsmekanism under de senaste åren har ökat kraftigt, vilket tydligt visar att de nationella system som är utformade för att hantera katastrofer och kriser kommer att fortsätta att vara ansträngda i framtiden, och därför måste samordningsmekanismen på unionsnivå vara tillräckligt utrustad för att kunna agera mer effektivt och ändamålsenligt. I linje med strategin för en beredskapsunion är det samtidigt nödvändigt att säkerställa samordning, övervakning och stöd för sektorsövergripande insatser på unionsnivå, till stöd för nationella insatser. Därför bör en krissamordningshubb för EU inrättas, med utgångspunkt i strukturerna och expertisen hos Centrumet för samordning av katastrofberedskap, som kommer att fortsätta sitt mandat till stöd för unionens civilskyddsmekanism, och för att tillhandahålla en central punkt för operativ samordning med medlemsstaternas myndigheter, inbegripet enheter som godkänts av medlemsstaterna, samt kommissionens avdelningar. Integreringen av beredskap och insatser vid hälsokriser i detta förslag ger ytterligare skydd för EU-medborgarna, vilket slutligen ökar motståndskraften och skyddar befolkningen mot ett stort antal hälsohot.

[34] I den mening som avses i artikel 58.2 a eller b i budgetförordningen.

*1.5.2 Mervärdet av en åtgärd på EU-nivå (som kan följa av flera faktorer, t.ex. samordningsfördelar, rättssäkerhet, ökad effektivitet eller komplementaritet). Med ”mervärdet av en åtgärd på EU-nivå” i detta avsnitt avses det värde en åtgärd från unionens sida tillför utöver det värde som annars skulle ha skapats av enbart medlemsstaterna.*

I takt med att kriserna blir mer flerdimensionella och gränsöverskridande måste kapacitetsbristerna åtgärdas på EU-nivå – antingen genom EU-ägd kapacitet eller genom samordnade insatser mellan medlemsstaterna. Detta skulle inte bara möjliggöra bättre samordning av krishanteringsmekanismer som fungerar på unionsnivå och nationell nivå utan också säkerställa att EU:s bistånd kan nå alla EU-medborgare som behöver det, samtidigt som det har en långsiktig positiv inverkan på EU:s samhällen och ekonomier. Kritiska resurser, såsom Galileo- och Copernicusprogrammen, är hållbara endast genom kollektiva åtgärder och skapar strategiska infrastrukturer som ingen medlemsstat kan uppnå på egen hand.

Unionens åtgärder är dessutom nödvändiga för att bygga upp kapacitet för krishantering genom strategisk framsyn, integrerad riskhantering, förstärkt förmåga för gränsöverskridande katastrofinsatser, sektorsövergripande integration och undanröjande av kunskapsluckor.

*1.5.3 Erfarenheter från tidigare liknande åtgärder*

Enligt utvärderingen av unionens civilskyddsmekanism (som programmet för erfarenhetsåterföring från civilskyddsinsatser bidrog till), som fastställdes i Niinistö-rapporten och ytterligare analyserades i konsekvensbedömningen, kräver de sektorsövergripande krisernas komplexitet och mångfacetterade karaktär, såsom covid-19-pandemin och Rysslands anfallskrig mot Ukraina, en övergripande och integrerad strategi för krishantering, vilket kräver ett nära och effektivt samarbete mellan unionen och dess medlemsstater för att effektivt kunna hantera de utmaningar som de utgör. Vid den tidpunkten uppnåddes detta genom React-EU-paketet inom ramen för sammanhållningspolitiken. Den nuvarande geopolitiska situationen kräver en förstärkning av Europas civila och militära beredskap med beaktande av tidigare framgångsrika samordningsövningar.

*1.5.4 Förenlighet med den fleråriga budgetramen och eventuella synergieffekter med andra relevanta instrument*

Åtgärder inom ramen för unionens civilskyddsmekanism kommer att bygga på synergier med andra EU-instrument. Framför allt kommer beredskapen att stödjas av reformer och investeringar i nationella och regionala partnerskapsplaner, som kommer att innehålla en icke tilldelad tematisk reserv för att hantera kriser. De gränsöverskridande infrastrukturernas motståndskraft kommer även fortsättningsvis att drivas av Fonden för ett sammanlänkat Europa och av nationella och regionala investeringar och reformer inom ramen för den nationella och regionala partnerskapsplanen, Interreg, och av strategisk konnektivitet inom ramen för Europa i världen. Europeiska konkurrenskraftsfonden kommer att stärka EU:s beredskap och strategiska oberoende inom viktiga sektorer och viktig teknik (t.ex. innovation och tillverkning på hälsoområdet). I tredjeländer kommer krisberedskap och krishantering att fortsätta att omfattas av humanitärt bistånd och andra verktyg (t.ex. makroekonomiskt bistånd). Samstämmighet mellan den nya civilskyddsmekanismen och det beredskapsrelevanta arbetet i andra fonder kommer att säkerställas genom ett bredare genomförande av strategin för en beredskapsunion. Det bygger också på

programmet EU för hälsa och andra initiativ för att förbättra beredskapen och insatserna vid hälsokriser och säkerställa unionens beredskap och insatser vid hälsokriser.

*1.5.5 Bedömning av de olika finansieringsalternativ som finns att tillgå, inbegripet möjligheter till omfördelning*

### 1.6 Förslagets eller initiativets varaktighet och budgetkonsekvenser

☒ **begränsad varaktighet**

– ☒ verkan från och med den 1 januari 2018 till och med den 31 december 2034

– ☐ budgetkonsekvenser från och med ÅÅÅÅ till och med ÅÅÅÅ för åtagandebemyndiganden och från och med ÅÅÅÅ till och med ÅÅÅÅ för betalningsbemyndiganden.

☐ **obegränsad varaktighet**

– Efter en inledande period ÅÅÅÅ–ÅÅÅÅ,

– beräknas genomförandetakten nå en stabil nivå.

### 1.7 Planerad(e) genomförandemetod(er)

☒ **Direkt förvaltning** som sköts av kommissionen

– ☐ via dess avdelningar, vilket också inbegriper personalen vid unionens delegationer;

– ☐ via genomförandeorgan

☐ **Delad förvaltning** med medlemsstaterna

☒ **Indirekt förvaltning** genom att uppgifter som ingår i budgetgenomförandet anförtros

– ☐ tredjeländer eller organ som de har utsett

– ☒ internationella organisationer och organ kopplade till dem (ange vilka)

– ☐ Europeiska investeringsbanken och Europeiska investeringsfonden

– ☐ organ som avses i artiklarna 70 och 71 i budgetförordningen

– ☐ offentligrättsliga organ

– ☐ privaträttsliga organ som har anförtrotts offentliga förvaltningsuppgifter i den utsträckning som de har försetts med tillräckliga ekonomiska garantier

– ☐ organ som omfattas av privaträtten i en medlemsstat, som anförtrotts genomförandeuppgifter inom ramen för ett offentlig-privat partnerskap och som har försetts med tillräckliga ekonomiska garantier

– ☐ organ eller personer som anförtrotts genomförandet av särskilda åtgärder inom den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken enligt avdelning V i fördraget om Europeiska unionen och som fastställs i den grundläggande akten

– ☐· organ som är etablerade i en medlemsstat och som omfattas av en medlemsstats privaträtt eller unionsrätten och som i enlighet med sektorsspecifika regler kan anförtros genomförandet av unionsmedel eller budgetgarantier, i den mån sådana organ kontrolleras av offentligrättsliga organ eller privaträttsliga organ som anförtrotts offentliga förvaltningsuppgifter och har tillräckliga finansiella garantier i form av gemensamt och solidariskt ansvar från kontrollorganens sida eller likvärdiga finansiella garantier, som för varje åtgärd kan vara begränsad till det högsta beloppet för unionens stöd.

Anmärkningar

I princip kommer den budget som görs tillgänglig enligt förordningen att genomföras genom direkt förvaltning.

Att lägga till möjligheten att genomföra budgeten genom indirekt förvaltning är ytterligare ett instrument för att optimera budgetgenomförandet. Med tanke på civilskyddspolitikens sammanhang, där det ofta är fråga om oförutsägbara händelser (olika typer av katastrofer som orsakats av människor och naturkatastrofer) är det viktigt att garantera en inkluderande (i fråga om aktörer) och flexibel ram för den fleråriga budgetramen.

## 2. FÖRVALTNING

### 2.1 Regler om uppföljning och rapportering

Åtgärder som får ekonomiskt stöd enligt inom ramen för dessa beslut ska utvärderas och övervakas i enlighet med bestämmelserna i prestationsförordningen.

### 2.2 Förvaltnings- och kontrollsystem

*2.2.1 Motivering av den budgetgenomförandemetod, de finansieringsmekanismer, de betalningsvillkor och den kontrollstrategi som föreslås*

Ekonomiskt bistånd till förebyggande och beredskap inom ramen för unionens civilskyddsmekanism används i enlighet med ett flerårigt arbetsprogram som antas av civilskyddskommittén. Kommissionen ska regelbundet underrätta kommittén om genomförandet av arbetsprogrammet. I frågor som rör beredskap och insatser vid hälsokriser ska kommittén sammanträda i en annan konstellation.

Förordningen ska genomföras i enlighet med villkoren i artikel 32 i denna förordning med betalningsvillkor som bygger på tidigare erfarenheter.

På grundval av erfarenheter från genomförandet av unionens civilskyddsmekanism och för att säkerställa ett effektivt genomförande av målen för denna mekanism, avser kommissionen att genomföra åtgärderna inom ramen för direkt och indirekt förvaltning genom att fullt ut beakta principerna om sparsamhet, effektivitet och det ekonomiskt mest fördelaktiga alternativet.

*2.2.2 Uppgifter om identifierade risker och om det eller de interna kontrollsystem som inrättats för att begränsa riskerna*

Europeiska kommissionens befintliga interna kontrollsystem används för att säkerställa att de medel som finns tillgängliga inom ramen för unionens civilskyddsmekanism används på ett korrekt sätt och i överensstämmelse med relevant lagstiftning.

Det befintliga systemet har följande utformning:

1. Gruppen för internkontroll inom den ansvariga avdelningen (generaldirektoratet för europeiskt civilskydd och humanitära biståndsåtgärder/GD Echo) fokuserar på efterlevnad av administrativa förfaranden och gällande lagstiftning på civilskyddsområdet och följer genomförandet av GD Echos kontrollstrategi. Kommissionens ram för internkontroll används också för detta ändamål.

2. Revisioner av bidrag och kontrakt som tilldelats inom ramen för civilskyddsbudgeten görs regelbundet av externa revisorer och är fullständigt införlivade i GD Echos årliga revisionsplan.

3. Utvärdering av den samlade verksamheten som företas av externa utvärderare.

Revisionerna av genomförda åtgärder kan utföras av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) och Europeiska revisionsrätten.

I samband med revisioner och övervakning av genomförandet av civilskyddsmekanismen under indirekt förvaltning kommer man att använda sig av de omfattande erfarenheter som gjorts i samband med genomförandet av instrumentet för humanitärt bistånd, med nödvändiga anpassningar.

Ett liknande system kommer att inrättas för den del som rör beredskap och insatser vid hälsokriser under ledning av GD Hera.

*2.2.3 Beräkning och motivering av kontrollernas kostnadseffektivitet (dvs. förhållandet mellan kostnaden för kontrollerna och värdet av de medel som förvaltas) och en bedömning av den förväntade risken för fel (vid betalning och vid avslutande)*

Den beräknade kostnaden för GD Echos kontrollstrategi utgör 0,32 % av den indirekta förvaltningen i 2024 års budget och 0,35 % av den direkta förvaltningen i 2024 års budget. De viktigaste delarna i denna indikator är

– De totala personalkostnaderna för GD Echos finansiella och operativa enheter multiplicerat med den beräknade tidsåtgången för kvalitetssäkring, kontroll och övervakning.

– De totala resurser som GD Echos externa revisionssektor använder till revisioner och kontroller.

Med hänsyn till de ringa kostnaderna för sådana kontroller, tillsammans med de kvantifierbara fördelar (korrigeringar och återkrav) och icke kvantifierbara fördelar (kontrollernas avskräckande effekt och kvalitetssäkrande effekt) som är knutna till dessa, kan kommissionen sluta sig till att de kvantifierbara och icke kvantifierbara fördelarna med kontrollerna i hög grad uppväger de begränsade kostnaderna för dessa.

När det gäller de enheter som ansvarar för genomförandet av unionens finansiering under indirekt förvaltning bidrar kommissionen med upp till 7 % av deras totala stödberättigande direkta kostnader för övervakning och förvaltning av unionsfinansieringen.

Detta bekräftas av den fleråriga kvarstående felfrekvensen på 0,53 % som kommissionen rapporterade 2024 för sin avdelning för humanitärt bistånd och civilskydd.

## 2.3 Åtgärder för att förebygga bedrägeri och oriktigheter

Kommissionens strategi för bedrägeribekämpning och de berörda avdelningarnas strategier för bedrägeribekämpning säkerställer att kommissionens strategi för hantering av bedrägeririsker är inriktad på att identifiera bedrägeririskområden och lämpliga åtgärder.

## 3. FÖRSLAGETS ELLER INITIATIVETS BERÄKNADE BUDGETKONSEKVENSER

### 3.1 Berörda rubriker i den fleråriga budgetramen och utgiftsposter i den årliga budgeten

- Nya budgetposter som föreslås

*Redovisa enligt de berörda rubrikerna i den fleråriga budgetramen i nummerföljd*

| Rubrik i den fleråriga budgetramen | Budgetpost | Typ av utgifter | Bidrag | | | |
|---|---|---|---|---|---|---|
| | Nummer | Diff./Icke-diff. | från Efta-länder | från kandidatländer och potentiella kandidater | från andra tredjeländer | övriga inkomster avsatta för särskilda ändamål |
| | 06 01 03 – Stödutgifter för EU:s civilskyddsmekanism och hälsoberedskap (civilskyddsmekanismen) | Icke-diff. | JA | JA | JA | NEJ |
| | 06 04 01 EU:s civilskydd – rescEU och hälsoberedskap | Differentierade | JA | JA | JA | NEJ |

## 3.2 Förslagets beräknade budgetkonsekvenser för anslagen

*3.2.1 Sammanfattning av beräknad inverkan på driftsanslagen*

– ☐ Förslaget/initiativet kräver inte att driftsanslag tas i anspråk

– ☒ Förslaget/initiativet kräver att driftsanslag tas i anspråk enligt följande:

*3.2.1.1 Anslag i den antagna budgeten*

Miljoner EUR (avrundat till tre decimaler)

| **Rubrik i den fleråriga budgetramen** | | | Nummer | 2 | | | | | | |
|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|
| | | | År | År | År | År | År | År | År | **TOTALT Budgetram 2028–2034** |
| | | | **2028** | **2029** | **2030** | **2031** | **2032** | **2033** | **2034** | |
| Driftsanslag | | | | | | | | | | |
| 06 04 01 EU:s civilskydd – rescEU & hälsoberedskap (unionens civilskyddsmekanismen) | Åtaganden | (1a) | pm | pm | pm | pm | pm | pm | pm | **xx** |
| | Betalningar | (2a) | pm | pm | pm | pm | pm | pm | pm | **xx** |
| Anslag av administrativ natur som finansieras genom ramanslagen för särskilda program[35] | | | | | | | | | | |
| 06 01 03 – Stödutgifter för EU:s civilskyddsmekanism och hälsoberedskap (unionens civilskyddsmekanism) | Åtaganden = betalningar | (3) | pm | pm | pm | pm | pm | pm | pm | **xx** |
| **TOTALA anslag** | Åtaganden | =1a+1b+3 | 1,316 | 1,437 | 1,477 | 1,535 | 1,569 | 1,644 | 1,697 | **10,675** |
| | Betalningar | =2a+2b+3 | pm | pm | pm | pm | pm | pm | pm | **pm** |

| **Rubrik i den fleråriga budgetramen** | **4** | ”Administrativa utgifter”[36] |
|---|---|---|

[35] Detta avser tekniskt eller administrativt stöd för genomförandet av vissa av Europeiska unionens program och åtgärder (tidigare s.k. BA-poster) samt indirekta och direkta forskningsåtgärder.

| unionens civilskyddsmekanism | | År 2028 | År 2029 | År 2030 | År 2031 | År 2032 | År 2033 | År 2034 | TOTALT Budgetram 2028–2034 |
|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|
| • Personalresurser | | xx | xx | xx | xx | xx | xx | xx | xx |
| • Övriga administrativa utgifter | | xx | xx | xx | xx | xx | xx | xx | xx |
| **TOTALT UNIONENS CIVILSKYDDSMEKANISM** | Anslag | xx | xx | xx | xx | xx | xx | xx | xx |

| | | | | | | | | | |
|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|
| **TOTALA anslag för RUBRIK 4 i den fleråriga budgetramen** | (summa åtaganden = summa betalningar) | xx | xx | xx | xx | xx | xx | xx | xx |

Miljoner EUR (avrundat till tre decimaler)

| | | År 2028 | År 2029 | År 2030 | År 2031 | År 2032 | År 2033 | År 2034 | TOTALT Budgetram 2028–2034 |
|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|
| **TOTALA anslag för RUBRIKERNA 1–4** | Åtaganden | xx | xx | xx | xx | xx | xx | xx | xx |
| i den fleråriga budgetramen | Betalningar | xx | xx | xx | xx | xx | xx | xx | xx |

*3.2.1.2 Anslag från externa inkomster avsatta för särskilda ändamål*

Miljoner EUR (avrundat till tre decimaler)

| **Rubrik i den fleråriga budgetramen** | | | Nummer | 2 | | | | |
|---|---|---|---|---|---|---|---|---|
| | År | År | År | År | År | År | År | **TOTALT Budgetram 2028–2034** |

[36] Nödvändiga anslag bör beräknas med hjälp av årsmedelkostnaderna på tillämplig webbsida i BUDGpedia.

| | | | 2028 | 2029 | 2030 | 2031 | 2032 | 2033 | 2034 | |
|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|
| Driftsanslag | | | | | | | | | | |
| Unionens civilskyddsmekanism 06 04 01 | Åtaganden | (1a) | xx | xx | xx | xx | xx | xx | xx | xx |
| | Betalningar | (2a) | xx | xx | xx | xx | xx | xx | xx | xx |
| Anslag av administrativ natur som finansieras genom ramanslagen för särskilda program[37][38] | | | | | | | | | | |
| Unionens civilskyddsmekanism 06 01 03 Stödutgifter för EU:s civilskyddsmekanism och hälsoberedskap (unionens civilskyddsmekanism) | Åtaganden = betalningar | (3) | xx | xx | xx | xx | xx | xx | xx | xx |
| **TOTALA anslag**<br><br>**för unionens civilskyddsmekanism under rubrik 2 i den fleråriga budgetramen** | Åtaganden | =1a+1b+3 | xx | xx | xx | xx | xx | xx | xx | xx |
| | Betalningar | =2a+2b+3 | xx | xx | xx | xx | xx | xx | xx | xx |

| | | | 2028 | 2029 | 2030 | 2031 | 2032 | 2033 | 2034 | |
|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|
| • TOTALA driftsanslag (alla driftsposter) | Åtaganden | (4) | xx | xx | xx | xx | xx | xx | xx | xx |
| | Betalningar | (5) | xx | xx | xx | xx | xx | xx | xx | xx |
| • TOTALA anslag av administrativ natur som finansieras genom ramanslagen för särskilda program (alla driftsrelaterade rubriker) | | (6) | xx | xx | xx | xx | xx | xx | xx | xx |
| **TOTALA anslag för rubrikerna 1–3** | Åtaganden | =4+6 | xx | xx | xx | xx | xx | xx | xx | xx |

37

38 Detta avser tekniskt eller administrativt stöd för genomförandet av vissa av Europeiska unionens program och åtgärder (tidigare s.k. BA-poster) samt indirekta och direkta forskningsåtgärder.

| | | | | | | | | | | | |
|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|
| i den fleråriga budgetramen (referensbelopp) | Betalningar | =5+6 | xx | xx | xx | xx | xx | xx | xx | xx |

| **Rubrik i den fleråriga budgetramen** | 4 | ”Administrativa utgifter” |
|---|---|---|

Miljoner EUR (avrundat till tre decimaler)

| unionens civilskyddsmekanism | | År **2028** | År **2029** | År **2030** | År **2031** | År **2032** | År **2033** | År **2034** | **TOTALT Budgetram 2028–2034** |
|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|
| • Personalresurser | | xx | xx | xx | xx | xx | xx | xx | xx |
| • Övriga administrativa utgifter | | xx | xx | xx | xx | xx | xx | xx | xx |
| **unionens civilskyddsmekanism** | Anslag | xx | xx | xx | xx | xx | xx | xx | xx |

| | | | | | | | | | |
|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|
| **TOTALA anslag för RUBRIK 4 i den fleråriga budgetramen** | (summa åtaganden = summa betalningar) | **0** | **0** | **0** | **0** | **0** | **0** | **0** | **0** |

| | | År **2028** | År **2029** | År **2030** | År **2031** | År **2032** | År **2033** | År **2034** | **TOTALT Budgetram 2028–2034** |
|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|
| **TOTALA anslag för RUBRIKERNA 1–4** | Åtaganden | **0** | **0** | **0** | **0** | **0** | **0** | **0** | **0** |
| i den fleråriga budgetramen | Betalningar | **0** | **0** | **0** | **0** | **0** | **0** | **0** | **0** |

*3.2.2 Beräknad output som finansierats med driftsanslag (ska inte fyllas i för decentraliserade byråer)*

Åtagandebemyndiganden i miljoner EUR (avrundat till tre decimaler)

| **Ange mål och output** ⇩ | | | År **2028** | | År **2029** | | År **2030** | | År **2031** | | För in så många år som behövs för att redovisa hur länge resursanvändningen påverkas (jfr avsnitt 1.6) | | | | | | **TOTALT** | |
|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|
| | **OUTPUT** | | | | | | | | | | | | | | | | | |
| | Typ[39] | Genomsnittliga kostnader | Antal | Kostn. | Antal | Kostn. | Antal | Kostn. | Antal | Kostn. | Antal | Kostn. | Antal | Kostn. | Antal | Kostn. | Totalt antal | Total kostnad |
| SPECIFIKT MÅL nr 1[40]… | | | | | | | | | | | | | | | | | | |
| - Output | | | | | | | | | | | | | | | | | | |
| - Output | | | | | | | | | | | | | | | | | | |
| - Output | | | | | | | | | | | | | | | | | | |
| Delsumma för specifikt mål nr 1 | | | | | | | | | | | | | | | | | | |
| SPECIFIKT MÅL nr 2… | | | | | | | | | | | | | | | | | | |
| - Output | | | | | | | | | | | | | | | | | | |
| Delsumma för specifikt mål nr 2 | | | | | | | | | | | | | | | | | | |
| **TOTALT** | | | | | | | | | | | | | | | | | | |

[39] Output som ska anges är de produkter eller tjänster som levererats (t.ex. antal studentutbyten som har finansierats eller antal kilometer väg som har byggts).

[40] Mål som redovisats under avsnitt 1.3.2: ”Specifikt/specifika mål”

### *3.2.3 Sammanfattning av beräknad inverkan på de administrativa anslagen*

– ☐ Förslaget/initiativet kräver inte att anslag av administrativ natur tas i anspråk

– ☒ Förslaget/initiativet kräver att anslag av administrativ natur tas i anspråk enligt följande:

#### *3.2.3.1 Anslag i den antagna budgeten*

| **ANTAGNA ANSLAG** | År | År | År | År | År | År | År | **TOTALT 2028–2034** |
|---|---|---|---|---|---|---|---|---|
| | **2028** | **2029** | **2030** | **2031** | **2032** | **2033** | **2034** | |
| **RUBRIK 4** | | | | | | | | |
| Personalresurser | 48,829 | 48,829 | 48,829 | 48,829 | 48,829 | 48,829 | 48,829 | **348,803** |
| Övriga administrativa utgifter | tbd | tbd | tbd | tbd | tbd | tbd | tbd | tbd |
| **Delsumma för RUBRIK 4** | **0,000** | **0,000** | **0,000** | **0,000** | **0,000** | **0,000** | **0,000** | **0,000** |
| **Utanför RUBRIK 4** | | | | | | | | |
| Personalresurser | 3,030 | 3,030 | 3,030 | 3,030 | 3,030 | 3,030 | 3,030 | **21,210** |
| Andra utgifter av administrativ natur | tbd | tbd | tbd | tbd | tbd | tbd | tbd | tbd |
| **Delsumma utanför RUBRIK 4** | **0,000** | **0,000** | **0,000** | **0,000** | **0,000** | **0,000** | **0,000** | **0,000** |
| | | | | | | | | |
| **TOTALT** | **52,859** | **52,859** | **52,859** | **52,859** | **52,859** | **52,859** | **52,859** | **370,01** |

#### *3.2.3.2 Anslag från externa inkomster avsatta för särskilda ändamål*

*Ej tillämpligt*

#### *3.2.3.3 Totala anslag*

| **TOTALA ANTAGNA ANSLAG + EXTERNA INKOMSTER AVSATTA FÖR SÄRSKILDA ÄNDAMÅL** | År **2028** | År **2029** | År **2030** | År **2031** | År **2032** | År **2033** | År **2034** | **TOTALT 2028–2034** |
|---|---|---|---|---|---|---|---|---|
| **RUBRIK 4** | | | | | | | | |
| Personalresurser | 48,829 | 48,829 | 48,829 | 48,829 | 48,829 | 48,829 | 48,829 | **348,80** |
| Övriga administrativa utgifter | tbd | tbd | tbd | tbd | tbd | tbd | tbd | tbd |
| **Delsumma för RUBRIK 4** | **0,000** | **0,000** | **0,000** | **0,000** | **0,000** | **0,000** | **0,000** | **0,000** |
| **Utanför RUBRIK 4** | | | | | | | | |
| Personalresurser | 3,030 | 3,030 | 3,030 | 3,030 | 3,030 | 3,030 | 3,030 | **21,210** |
| Andra utgifter av administrativ natur | tbd | tbd | tbd | tbd | tbd | tbd | tbd | tbd |
| **Delsumma utanför RUBRIK 4** | **0,000** | **0,000** | **0,000** | **0,000** | **0,000** | **0,000** | **0,000** | **0,000** |
| | | | | | | | | |
| **TOTALT** | **52,859** | **52,859** | **52,859** | **52,859** | **52,859** | **52,859** | **52,859** | **370,013** |

### *3.2.4 Beräknat personalbehov*

– ☐ Förslaget/initiativet kräver inte att personalresurser tas i anspråk

– ☒ Förslaget/initiativet kräver att personalresurser tas i anspråk enligt följande:

*3.2.4.1 Finansierat med den antagna budgeten*

*Beräkningarna ska anges i heltidsekvivalenter*

| **ANTAGNA ANSLAG** | | År **2028** | År **2029** | År **2030** | År **2031** | År **2032** | År **2033** | År **2034** |
|---|---|---|---|---|---|---|---|---|
| **• Tjänster som tas upp i tjänsteförteckningen (tjänstemän och tillfälligt anställda)** | | | | | | | | |
| 20 01 02 01 (vid huvudkontoret eller vid kommissionens kontor i medlemsstaterna) | | 213 | 213 | 213 | 213 | 213 | 213 | 213 |
| **• Extern personal (heltidsekvivalenter)** | | | | | | | | |
| 20 02 01 (kontraktsanställda och nationella experter finansierade genom ramanslaget) | | 85 | 85 | 85 | 85 | 85 | 85 | 85 |
| Post för admin. stöd (xx) | - vid huvudkontoret | 30 | 30 | 30 | 30 | 30 | 30 | 30 |
| **TOTALT** | | **328** | **328** | **328** | **328** | **328** | **328** | **328** |

*3.2.4.2 Finansierat med externa inkomster avsatta för särskilda ändamål*

Ej tillämpligt

*3.2.4.3 Totalt personalbehov*

| **TOTALA ANTAGNA ANSLAG + EXTERNA INKOMSTER AVSATTA FÖR SÄRSKILDA ÄNDAMÅL** | | År **2028** | År **2029** | År **2030** | År **2031** | År **2032** | År **2033** | År **2034** |
|---|---|---|---|---|---|---|---|---|
| **• Tjänster som tas upp i tjänsteförteckningen (tjänstemän och tillfälligt anställda)** | | | | | | | | |
| 20 01 02 01 (vid huvudkontoret eller vid kommissionens kontor i medlemsstaterna) | | **213** | **213** | **213** | **213** | **213** | **213** | **213** |
| **• Extern personal (heltidsekvivalenter)** | | | | | | | | |
| 20 02 01 (kontraktsanställda och nationella experter finansierade genom ramanslaget) | | 85 | 85 | 85 | 85 | 85 | 85 | 85 |
| Post för admin. stöd (xx) | - vid huvudkontoret | 30 | 30 | 30 | 30 | 30 | 30 | 30 |
| **TOTALT** | | **328** | **328** | **328** | **328** | **328** | **328** | **328** |

Antalet anställda som genomför unionens civilskyddsmekanism samt komponenten för beredskap och insatser vid hälsokriser inom EU för hälsa är för närvarande 285 heltidsekvivalenter (205 inom GD Echo och 80 inom GD Herra).

Den nuvarande personalen delas upp enligt följande:

170 tjänstemän och tillfälligt anställda under rubrik 4 (20 01 02 01 – Utgifter för huvudkontor och representationskontor)

85 extern personal under rubrik 4 (20 02 01 och 20 02 02 – Extern personal – Huvudkontoret och representationskontoren)

30 anställda inom ramen för externa inkomster avsatta för särskilda ändamål som ska budgeteras under BA-posten i den nya fleråriga budgetramen

Denna personalnivå måste dock anpassas till den övergripande ambitionen och budgeten för instrumentet civilskyddsmekanismen+ och de nya åtgärder som härrör från strategin för beredskapsunionen för att förverkliga denna ambitiösa agenda.

Det uppskattas att en ökning av bemanningsnivån med 15 % kommer att behövas, vilket innebär att personalstyrkan kommer att uppgå till 328 tjänster, för att täcka nya verksamheter och uppgifter som ska genomföras inom ramen för det nya instrumentet, såsom följande:

- Ökad verksamhet på grund av det ökade antalet katastrofer och deras intensitet[41].
- Genomförande av inbyggd beredskap, övervakning av integreringen av beredskap i relevant politik.
- Genomförande av det andra lagret, som sträcker sig utöver den nuvarande civilskyddsmekanismen, när det gäller sektorsövergripande beredskap och insatser.

Två viktiga initiativ som GD Echo skulle behöva genomföra skulle kräva betydande personalresurser:

1. EU:s krissamordningshubb

Inrättandet av EU:s krissamordningshubb, som bygger på ERCC:s strukturer och sakkunskap, är ett viktigt resultat. Målet för krissamordningshubben är att fortsätta med och utöka stödet till medlemsstaternas hantering av de sektorsövergripande konsekvenserna av olika kriser, baserat på förstärkt planering och mer omfattande analyser och situationsmedvetenhet. **Med full respekt för subsidiaritetsprincipen, nationella befogenheter och medlemsstaternas särdrag kommer hubben att**

- arbeta för att på alla nivåer uppnå en gemensam förståelse för alla kriser och deras konsekvenser för olika sektorer och hela befolkningen,
- underlätta arbetet inom samtliga sektorer genom att tillhandahålla krishanteringsstöd till ledande tjänster utan att överta det sektoriella ansvaret och
- övervaka de övergripande insatserna vid kriser och samtidigt säkerställa ständig återkoppling till rådet, bland annat genom IPCR.

Inrättandet av hubben kommer att åtföljas av insatser för att stärka **civil-militärt samarbete** under och som förberedelse inför storskaliga, sektorsövergripande incidenter och kriser, inbegripet väpnade angrepp. Det kommer också att stödja arbetet med en europeisk civilförsvarsmekanism[42].

Hubben kommer att **säkerställa sektorsövergripande samordning, av beredskap och insatser, mellan en rad olika intressenter**, däribland kommissionens avdelningar, medlemsstaterna, rådet, Europeiska utrikestjänsten/krishanteringscentrumet i förhållande till dess befogenheter, och internationella partner, nämligen Nato.

2. Inbyggd beredskap

I strategin för en beredskapsunion införs en ny vägledande princip för utformningen av EU:s politik: **inbyggd beredskap**. Detta innebär att bedöma hur initiativen påverkar beredskapen från början. Betydelsen av denna strategi betonas av dess dubbla roll i strategin som både en

---

41 JRC:s rapport *An analysis of current and emerging risks*

42 Begreppet *civilförsvarsmekanism* påverkar inte den terminologi som används av medlemsstaterna för instrument eller mekanismer med ett innehåll som kan jämföras med vad som i denna strategi kallas för civilförsvarsmekanism.

grundläggande princip och en särskild nyckelåtgärd. Detta kräver proaktiva och ihållande genomförandeinsatser.

För att få verklig effekt måste **inbyggd beredskap** integrera beredskap genom att avsiktligt och tidigt beakta beredskapsfaktorer i planeringen och beslutsfattandet, i stället för att enbart förlita sig på bedömningar efter särskilda omständigheter. Ett effektivt genomförande kommer också att vara beroende av en stabil övervakning av initiativets utveckling och aktivt stöd för dess spridning på nationell och regional nivå.

Att integrera beredskap i vår politiska ram handlar inte bara om att minska framtida risker, det är också en smart investering. I en nyligen genomförd undersökning av 70 beredskapsinitiativ i hela EU konstaterades att avkastningen för varje investerad euro varierade mellan två och tio euro. Att investera i beredskap innebär nu färre störningar, lägre återvinningskostnader och ökad motståndskraft och konkurrenskraft på lång sikt. Att anslå lämpliga budgetar och resurser i dag kommer att bidra till att rädda liv och spara pengar i framtiden.

Utöver dessa två initiativ kommer det att krävas ytterligare personalresurser för att genomföra andra nya åtgärder som härrör från strategin för en beredskapsunion, bland annat följande:

Ökad framsyn och ökat föregripande Inrättande av en ”krisdashboard” för beslutsfattare. Förstärkning av ERCC:s analytiska kapacitet och system för tidig varning och regelbundna genomgångar av operativa utsikter om sektorsövergripande risker och multirisker samt analys deras dominoeffekter (viktiga åtgärder).

**Befolkningens beredskap**: Öka medvetenheten hos befolkningen om risker, bland annat för äldre, ungdomar och personer med funktionsnedsättning

Krishantering: Stötta rescEU-reserven för insatskapacitet på EU-nivå Genomföra EU:s strategi för beredskapslager och anta riktlinjer för ”stresstestning” av katastrof- och kriscentrum i hela EU.

Den betydande ökningen av den operativa verksamheten kommer följaktligen också att kräva en förstärkning av stödfunktionerna (rättsligt stöd, genomförande av finansiell verksamhet och kontrollverksamhet, it osv.).

GD Hera kommer att ansvara för genomförandet av delen för beredskap och insatser vid hälsokriser. Med ett utökat mandat såsom det beskrivs i strategin för medicinska motåtgärder COM(2025)xxx av den 16 juli 2025 kommer en förstärkt personaltilldelning att krävas.

### *3.2.5 Översikt över beräknad inverkan på it-relaterade investeringar*

| **TOTALT Anslag för digital teknik och it** | År **2028** | År **2029** | År **2030** | År **2031** | År **2032** | År **2033** | År **2034** | **TOTALT Budgetram 2028–2034** |
|---|---|---|---|---|---|---|---|---|
| **RUBRIK 4** | | | | | | | | |
| It-utgifter (centralt) | 2,69 | 2,69 | 2,69 | 2,69 | 2,69 | 2,69 | 2,69 | **18,83** |
| **Delsumma för RUBRIK 4** | **2,69** | **2,69** | **2,69** | **2,69** | **2,69** | **2,69** | **2,69** | **18,83** |
| **Utanför RUBRIK 47** | | | | | | | | |

| | | | | | | | | |
|---|---|---|---|---|---|---|---|---|
| It-utgifter inom operativa program som inte omfattas av kommissionens administrativa självständighet och institutionella befogenheter | 12,00 | 12,00 | 12,00 | 12,00 | 12,00 | 12,00 | 12,00 | **84,00** |
| **Delsumma utanför RUBRIK 4** | **12,00** | **12,00** | **12,00** | **12,00** | **12,00** | **12,00** | **12,00** | **84,00** |
| | | | | | | | | |
| **TOTALT** | **14,69** | **14,69** | **14,69** | **14,69** | **14,69** | **14,69** | **14,69** | **102,83** |

*3.2.6 Förenlighet med den gällande fleråriga budgetramen*

Initiativet överensstämmer med förslaget för den fleråriga budgetramen för 2028–2034

*3.2.7 Bidrag från tredje part*

Förslaget/initiativet

– ☐ innehåller inga bestämmelser om samfinansiering från tredje parter

– ☐ innehåller bestämmelser om samfinansiering från tredje parter enligt följande uppskattning:

Anslag i miljoner EUR (avrundat till tre decimaler)

| | År **2028** | År **2029** | År **2030** | År **2031** | År **2032** | År **2033** | År **2034** | Totalt |
|---|---|---|---|---|---|---|---|---|
| Ange vilket organ som deltar i samfinansieringen | | | | | | | | |
| TOTALA anslag som tillförs genom samfinansiering | | | | | | | | |

3.3 Beräknad inverkan på inkomsterna

– ☐ Förslaget/initiativet påverkar inte inkomsterna.

– ☐ Förslaget/initiativet påverkar inkomsterna på följande sätt:

  – ☐ Påverkan på egna medel

  – ☐ Påverkan på andra inkomster

  – ☐ Ange om inkomsterna är avsatta för särskilda utgiftsposter

Miljoner EUR (avrundat till tre decimaler)

| Inkomstposter i den årliga budgeten: | Belopp som förts in för det innevarande budgetåret | Förslagets/initiativets inverkan på inkomsterna[43] | | | | | | |
|---|---|---|---|---|---|---|---|---|
| | | År **2028** | År **2029** | År **2030** | År **2031** | År **2032** | År **2033** | År **2034** |
| Artikel ……. | | | | | | | | |

## 4. DIGITALA INSLAG

### 4.1 Krav med digital relevans

| **Hänvisning till kravet** | **Beskrivning av kravet** | **Aktörer som påverkas eller berörs av kravet** | **Övergripande processer** | **Kategori** |
|---|---|---|---|---|
| Artiklarna 23 och 29 | 14. Medlemsstaterna ska underrättas om rescEU-kapacitetens operativa status genom Cecis. | Medlemsstater och deltagande stater i unionens civilskyddsmekanism.<br>rescEU:s kontaktpunkter.<br>ERCC | Informationshantering. Anmälan. Situationsmedvetenhet. | Situationsmedvetenhet |
| Artikel 29 | 1. Vid en katastrof inom unionen, eller vid överhängande fara för en katastrof, som orsakar eller kan orsaka gränsöverskridande konsekvenser för flera länder eller som påverkar eller kan komma att påverka andra medlemsstater, ska den medlemsstat i vilken katastrofen har inträffat eller sannolikt kommer att inträffa utan dröjsmål anmäla detta till de | Medlemsstater och deltagande stater i unionens civilskyddsmekanism.<br>ERCC | Krisinsatser. Anmälan. Informationshantering. | Krishantering |

[43] Vad gäller traditionella egna medel (tullar, sockeravgifter) ska nettobeloppen anges, dvs. bruttobeloppen minus 20 % avdrag för uppbördskostnader.

| | | | | |
|---|---|---|---|---|
| | medlemsstater som kan komma att beröras av katastrofen, samt till kommissionen.<br><br>Anmälan till kommissionen ska inte krävas om anmälningsskyldigheten redan har uppfyllts i enlighet med annan unionslagstiftning eller i enlighet med fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen eller i enlighet med befintliga internationella överenskommelser.<br><br>2. Vid en katastrof inom unionen, eller vid överhängande fara för en katastrof, som sannolikt kommer att leda till att en eller flera medlemsstater begär bistånd, ska den medlemsstat i vilken katastrofen har inträffat eller sannolikt kommer att inträffa utan dröjsmål anmäla detta till kommissionen, om det kan förväntas att en begäran om bistånd inges via ERCC, så att kommissionen vid behov kan informera övriga medlemsstater och aktivera de behöriga | | | |

| | | | | |
|---|---|---|---|---|
| | avdelningarna inom kommissionen.<br>3. Anmälan enligt punkterna 1 och 2 ska, när så är lämpligt, göras via Cecis. | | | |
| Artikel 30 | 8. En medlemsstat till vilken en begäran om bistånd riktas genom civilskyddsmekanismen ska omgående avgöra huruvida den har möjlighet att lämna begärt bistånd och underrätta ERCC om sitt beslut genom Cecis, och då ange omfattningen av och villkoren för biståndet. ERCC ska hålla medlemsstaterna underrättade. | Medlemsstater och deltagande stater i unionens civilskyddsmekanism.<br>ERCC | Hantering av begäranden. Krisinsatser. Anmälan. Informationshantering | Krisinsatser, samordning av biståndet |
| Artikel 26 | 1. Kommissionen ska anta genomförandeakter om följande:<br>b) Komponenterna i Cecis samt organisationen av informationsutbytet via Cecis. | Medlemsstater och deltagande stater i unionens civilskyddsmekanism.<br>ERCC | Systemutveckling. Datahantering. | Systemutveckling |
| Artiklarna 22 och 23 | 1 b. Framsteg för att höja beredskapen inför katastrofer: mätt i kvantiteten av insatskapacitet som ingår i Europeiska civilskyddspoolen i förhållande till de kapacitetsmål som avses i artikel 7.1 f, | Medlemsstater och deltagande stater i unionens civilskyddsmekanism.<br>rescEU:s kontaktpunkter.<br>ERCC | Beredskapsbedömning. kapacitetshantering, Krishantering. | Katastrofinsatser. |

| | | | | |
|---|---|---|---|---|
| | antalet insatskapaciteter som registrerats i det gemensamma kommunikations- och informationssystemet för olyckor (Cecis) och kvantiteten av rescEU-kapacitet som inrättats för att ge stöd i övermäktiga situationer. | | | |
| BILAGA I<br><br>Avsnitt IV | b) Förvalta Cecis för att möjliggöra kommunikation och informationsutbyte mellan ERCC och medlemsstaternas kontaktpunkter.<br><br>w) Stödja medlemsstater, på deras begäran, avseende katastrofer på deras territorium genom att göra det möjligt att utnyttja europeiska vetenskapliga partnerskap för riktade vetenskapliga analyser. Analyserna som är ett resultat av detta får delas via Cecis efter medgivande av berörda medlemsstater.<br><br>x) Bidra till att utveckla transnationella system för detektering och tidig varning samt larmsystem av | Medlemsstater och deltagande stater i unionens civilskyddsmekanism.<br><br>ERCC | Systemhantering Informationshantering. Krishantering. | Katastrofinsatser. |

| | | | | |
|---|---|---|---|---|
| | europeiskt intresse i syfte att göra det möjligt att snabbt sätta in insatser samt för att främja en samverkan mellan de nationella systemen för tidig varning och larm och deras samverkan med ERCC och Cecis. Dessa system ska beakta och bygga vidare på befintliga och framtida källor och system för information, övervakning och detektering. | | | |
| Artikel 35 | Med plattformen ATHINA vill man använda sig av och komplettera befintliga epidemiologiska uppgifter genom att kombinera information om hot mot hälsan och medicinska motåtgärder. Med hjälp av plattformen vill man samla in information från tillverkare och medlemsstater om tillverkning, lager med krisnödvändiga råvaror, utrustning och infrastruktur. MCMI-plattformen kommer att inbegripa strikta säkerhetskrav för att underlätta | Kommissionen, medlemsstaterna, berörda parter (inbegripet industrin) | Hantering av uppgifter | Beredskap och insatser vid hälsokriser |

| | | | | |
|---|---|---|---|---|
| | informationsutbyte med andra säkra plattformar samtidigt som sekretessen för hela it-arkitekturen bibehålls. Detta innefattar även stabilitet mot cyberhot och skydd av kommersiella uppgifter. | | | |

**4.2 Data**

| **Typ av data** | **Hänvisning till kravet/kraven** | **Standard och/eller specifikation (i tillämpliga fall)** |
|---|---|---|
| Hantering av användare:<br>Användarroller och behörigheter, data om roller och tillhörande behörigheter som definierar åtkomst och driftskontroll i systemet. | Artikel 36.1 | |
| Experternas personuppgifter:<br>Kontaktuppgifter, expertis/utbildning, språk, vaccinationer, kategorier i EU:s civilskyddsteam/kompetens/roller | Artikel 20.8, artikel 38.1 b | sTESTA-anslutning |
| Operativa data för resurser/moduler/kapaciteter (inklusive rescEU och ECPP)<br>Sammansättning, tillgänglighet, beredskapslager, placeringshistorik | Artikel 14.14, artikel 38.1 b | sTESTA-anslutning |
| Krisinformation:<br>Berörda regioner, typer av risker, synopsis, aktiveringsnivå, information om begärt bistånd, information om erbjudet bistånd, loggboksmeddelanden, driftkartor, handlingar... | Artikel 19, Artikel 20.8, bilaga I, avsnitt IV | sTESTA-anslutning/tillgänglig i skrivskyddat läge på öppet internet för auktoriserade användare. |

**Dataflöden**

| **Typ av data** | **Hänvisning/hänvisningar till kravet/kraven** | **Aktör som tillhandahåller data** | **Aktör som tar emot data** | **Utlösande faktor för datautbyte** | **Frekvens (i tilläm pliga fall)** |
|---|---|---|---|---|---|
| Katastrofmeddelande | Artikel 29 | Medlemsstaterna/ERCC | Användare av unionens civilskyddsmekanism | Katastrof eller överhängande fara för katastrof | Ej tillämpligt |
| Begäran om bistånd | Artikel 30 | Medlemsstaterna/ERCC | Användare av unionens civilskyddsmekanism | Begäran om bistånd via unionens civilskyddsmekanism | Ej tillämpligt |
| Erbjudande om bistånd | Artikel 30 | Medlemsstaterna/ERCC | Användare av unionens civilskyddsmekanism | Tillgänglighet för att erbjuda bistånd | Ej tillämpligt |
| Godtagande och insättande | Artikel 30 | Medlemsstaterna/ERCC | Användare av unionens civilskyddsmekanism | Det bistånd som erbjuds matchar det begärda biståndet | Ej tillämpligt |
| Avslutande och rapportering | Artikel 30 | ERCC | Användare av unionens civilskyddsmekanism | På begäran eller efter en period på högst 90 dagar | Ej tillämpligt |
| Resursregistrering | Artikel 22 | Medlemsstaterna/ERCC | Användare av unionens civilskyddsmekanism | Obligatoriskt steg för att kunna erbjudas som en del av det bistånd som tillhandahålls | Ej tillämpligt |
| Resursuppdatering | Artikel 22, artikel 23, artikel 27 | Medlemsstaterna/ERCC | Användare av unionens civilskyddsmekanism | När en resurs egenskaper ändras, t.ex. tillgänglighet, förmåga, kapacitet | Ej tillämpligt |

| | | | | | |
|---|---|---|---|---|---|
| | | | | eller kontaktinformation | |
| Begäran om åtkomst för organisation/användare | Artikel 36.1 | Medlemsstaterna/ERCC | Privilegierade användare av unionens civilskyddsmekanism | På begäran för att fastställa användarstrukturen i Cecis | Ej tillämpligt |

### 4.3 Digitala lösningar

| **Digital lösning** | **Hänvisning/hänvisningar till kravet/kraven** | **Huvudsakliga föreskrivna funktioner** | **Ansvarigt organ** | **Hur tillgodoses tillgängligheten?** | **Hur övervägs möjligheten till återanvändning?** | **Användning av AI-teknik (i tillämpliga fall)** |
|---|---|---|---|---|---|---|
| Cecis | Artikel 3,<br>artikel 23,<br>artikel 29,<br>artikel 30,<br>BILAGA I avsnitt IV | **Registrering och hantering av resurser:** registrera, hantera och uppdatera information om de resurser som medlemsstaterna har tillgång till.<br>**Krishantering:** stödja krishanteringsverksamhet, bland annat följande:<br>1. Rapportering av incidenter<br>2. Lägesbild<br>3. Beredskapsplanering<br>**Hantering av begäranden och erbjudanden:** hantera begäranden om bistånd och erbjudanden av resurser, inklusive möjligheten att skapa, uppdatera och avbryta | GD Echo A.1 | Cecis har utformats för att uteslutande användas på Testa. En begränsad version finns på öppet internet för att tillhandahålla realtidsinformation i skrivskyddat läge till Cecis-användare på fältet. För deltagande stater i civilskyddsmekanismen som inte har Testa kommer ERCC att agera för deras räkning och koda uppgifterna. | Möjlig återanvändning för framtida interoperabilitet med andra plattformar (EWRS, ECMP...) | Ej tillämpligt |

| | | | | | | |
|---|---|---|---|---|---|---|
| | | begäranden och erbjudanden.<br><br>**Insättande och spårning:** spåra insättandet av resurser, inklusive deras placering, status och tillgänglighet.<br><br>**Kommunikation och samarbete:** underlätta kommunikation och samarbete mellan medlemsstaterna, ERCC och andra intressenter, utbyta information och samordna insatser.<br><br>Dataanalys och rapportering: tillhandahålla dataanalyser och rapporteringskapacitet, inklusive kapaciteten att skapa rapporter.<br><br>**Säkerhet och åtkomsträttigheter:** säkerställa plattformens säkerhet och integritet, inbegripet kapaciteten att kontrollera tillgången till känslig information och känsliga resurser.<br><br>**Integrering med andra system:** integrering med andra system och plattformar, inklusive befintliga katastrofhanteringssystem och system för tidig varning. | | | | |

*Förklara, för varje digital lösning, hur den digitala lösningen uppfyller kraven och skyldigheterna enligt EU:s ram för cybersäkerhet och annan tillämplig digital politik och lagstiftning (t.ex. eIDA-förordningen, förordningen om en gemensam digital ingång, m.fl.).*

*Digital lösning #1*

| **Digital och/eller sektoriell politik (i tillämpliga fall)** | **Beskrivning av överensstämmelse** |
|---|---|
| ***Förordningen om artificiell intelligens*** | Ej tillämpligt |
| ***EU:s cybersäkerhetsram*** | Utan att det påverkar förordning (EU) 2016/679 ska medlemsstaterna säkerställa säkerheten, integriteten, äktheten och konfidentialiteten med avseende på de uppgifter som samlas in och lagras vid tillämpningen av detta direktiv. |
| ***eIDA*** | EU Login |
| ***Den gemensamma digitala ingången och IMI*** | Ej tillämpligt |
| ***Övriga*** | |

### *4.4 Interoperabilitetsbedömning*

### 4.5 Åtgärder till stöd för digitalt genomförande

| **Beskrivning av åtgärden** | **Hänvisning/hänvisningar till kravet/kraven** | **Kommissionens roll** (i tillämpliga fall) | **Aktörer som ska involveras** (i tillämpliga fall) | **Förväntad tidsplan** (i tillämpliga fall) |
|---|---|---|---|---|
| Inrättande av en användararbetsgrupp för Cecis för att involvera medlemsstater och deltagande stater i det nya Cecis-systemet, tillhandahålla uppdateringar om applikationen samt underlätta gemensamt beslutsfattande. | artikel 36.1 b | Organisation och underlättande av möten, genom att vid behov tillhandahålla teknisk expertis och vägledning. | Civilskyddsmekanismen medlemsstater/deltagande stater | Ej tillämpligt |